

LUNI 8 FEBRUARIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.05)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar reluată sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 21 ianuarie 2010.

2. Declarațiile Președinției

Președinte. – Trebuie să vă informez cu multă părere de rău în legătură cu moartea tragică a dnei Juarez Boal, șefa Delegației Uniunii Europene în Haiti. Anterior, dna Juarez Boal a lucrat în cadrul Parlamentului European până în anul 2002. Și-a pierdut viața în cutremurul tragic care a zguduit Haiti la 12 ianuarie. Numărul total de victime ale cutremurului se poate ridica la 200 000 de persoane. Vă veți reaminti că pe parcursul sesiunii de luna trecută am păstrat un moment de reculegere în memoria celor care și-au pierdut viața la cutremur. În momentul respectiv nu am știut, nu am fost siguri că printre ei se afla o persoană atât de strâns legată de Parlamentul European și de activitatea Uniunii Europene – dna Juarez Boal.

Ieri a avut loc în Ucraina al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale. În timp ce așteptăm confirmarea oficială a rezultatelor votului, aș dori să felicit poporul din Ucraina pentru desfășurarea de alegeri libere și transparente. Aceasta este ceea ce relatează rapoartele din Ucraina. Încă nu am primit o comunicare oficială, dar declarațiile colegilor noștri deputați în Parlamentul European care au supravegheat alegerile au confirmat că, în afară de un anumit număr de plângeri care au fost cu siguranță legate de încălcarea regulilor electorale, majoritatea absolută a acțiunilor tuturor celor implicați în alegeri a fost în conformitate cu procedura și a întrunit standardele alegerilor democratice. Aceasta este o mare realizare pentru Ucraina. Vă reamintesc că, acum cinci ani, a fost complet diferit. În prezent, dorința noastră pentru Ucraina este ca un președinte ales în mod democratic și pașnic să acționeze pentru binele țării. De asemenea, dorim să stabilim cele mai bune relații posibile cu Ucraina. În ciuda gradului ridicat de instabilitate politică din ultimii ani, se poate observa că democrația din Ucraina are temelii solide.

De asemenea, aș dori să profit de această ocazie pentru a face apel la toate forțele politice din Ucraina pentru a-și depăși diferențele și pentru a începe să colaboreze în privința adoptării de reforme sociale și economice, de reforme judiciare și constituționale, precum și pentru a continua agenda europeană. Voi spune din nou lucrul acesta: Uniunea Europeană este foarte nerăbdătoare să aibă relații bune, de prietenie cu Ucraina. Acest lucru privește atât viitorul guvern, cât și opoziția. Sperăm și așteptăm ca Ucraina să coopereze cu noi în această privință. Împărtășim această provocare și responsabilitate. Miercuri va avea loc o dezbatere cu privire la situația din Ucraina în urma alegerilor. Vom asculta rapoartele colegilor noștri deputați. Președintele misiunii de observare a alegerilor din partea Parlamentului European a fost Paweł Kowal. Aceștia s-au aflat pe teren și au observat scrutinul de duminică și ne vor furniza informații privind acest lucru.

Votul de aprobare privind noua Comisie Europeană va avea loc mâine. Acesta va fi unul dintre cele mai importante momente din cadrul acestei legislaturi parlamentare. În numele cetățenilor noștri, ne vom exprima voința într-un vot democratic, așadar ziua de mâine este foarte importantă.

În timpul sesiunii de mâine, vom vota, de asemenea, rezoluția referitoare la noul acord cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie. Textul acestui acord a fost pus la dispoziția dumneavoastră. Este un act legislativ foarte important, care va stabili modul în care cele două instituții cooperează în cadrul viitoarei legislaturi.

Miercuri vom organiza o altă dezbatere importantă privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțării în scopuri teroriste. Eu însumi voi prezida această dezbatere. Parlamentul European acordă o importanță excepțională asigurării nivelului adecvat de protecție a datelor cu caracter personal. Am fost aleși în mod direct de cetățenii noștri și avem o responsabilitate față de ei, dar, pe de altă parte, înțelegem importanța acordului SWIFT. Aceste priorități ar trebui să fie luate în considerare de către toți deputații acestui Parlament

atunci când adoptăm această decizie importantă și responsabilă. Votul va avea loc joi. Nu voi putea să fiu prezent în timpul votului, pentru că voi participa la Consiliul European de la Bruxelles.

Aș dori să vă informez asupra altui aspect.

Domnul care se află în dreapta mea (*dl David Harley*) ia parte la ultima sesiune după 35 de ani în slujba Parlamentului European.

(*Aplauze*)

Sistemul de pensii funcționează, dar uneori nu apreciem acest lucru foarte mult pentru că pierdem un asemenea coleg responsabil care ne-a ajutat să fim mai eficienți în cadrul Parlamentului European timp de atât de mulți ani – vă pierdem, dle David Harley.

Vă urăm toate cele bune în următorii ani. Sper că veți participa uneori în cadrul sesiunilor noastre pentru a vedea cum lucrăm și poate pentru a ne da niște sfaturi în viitor. Vă mulțumesc foarte mult încă o dată.

(*Aplauze*)

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

4. Componența comisiilor: a se vedea procesul-verbal

5. Declarații scrise caduce: consultați procesul-verbal

6. Petiții: a se vedea procesul-verbal

7. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

8. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

9. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

10. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

11. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

12. Ordinea lucrărilor

Președinte. – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi întocmit joi, 4 februarie 2010, de Conferința președinților, în conformitate cu articolul 137 din Regulamentul de procedură. Au fost propuse următoarele modificări:

Luni:

Fără modificări.

Marți:

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a înaintat o cerere pentru a adăuga pe ordinea de zi declarațiile Consiliului și Comisiei privind situația monetară și economică dificilă a țărilor din zona euro. Acest lucru se referă la statele membre care se confruntă cu dificultăți financiare.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Este important pentru acest Parlament să dezbată cele mai recente evoluții din zona euro și, de asemenea, măsurile adoptate de Comisia Europeană în ceea ce privește țările din zona euro, care sunt în zona de pericol.

Am văzut că în ultimele săptămâni, aceste evoluții au avut un impact foarte mare asupra cursului de schimb al monedei euro și, de asemenea, au condus la turbulențe pe piețele financiare. De aceea, înainte de summitul

informal de joi, am dori să vedem o declarație din partea Consiliului și a Comisiei privind nu numai planurile deja propuse, ci și, de asemenea, măsurile care ar putea fi adoptate pentru a restabili încrederea în moneda euro cât mai curând posibil.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, aș dori în mod categoric să sprijin această propunere. Este important să discutăm această problemă și să abordăm problemele fundamentale fără a intra în polemici de partid privind învinovățirea persoanelor responsabile pentru criză.

Am două solicitări. În primul rând, dacă colegii mei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) sunt de acord, ar trebui să includem impactul social în titlu, pentru a clarifica faptul că ceea ce este în joc aici este impactul social al crizei în aceste țări.

În al doilea rând, dorim, de asemenea, să discutăm cu Comisia, dar dorim să discutăm acest lucru cu membrii Comisiei, care vor fi responsabili pentru această problemă în viitor. Întrucât noua Comisie nu și-a început încă activitatea, ar trebui să solicităm Președintelui Comisiei să participe la o astfel de discuție sau să trimită pe cineva care va deține un post în noua Comisie, precum dl Almunia sau dl Rehn. În cadrul acestei dezbateri importante și dificile, ar fi potrivit să avem un interlocutor care ulterior va descărca aceeași responsabilitate în cadrul Comisiei.

Președinte. – Dacă suntem de acord cu această cerere și o includem ca un punct de pe ordinea de zi, reprezentanții Comisiei vor fi prezenți. Voi discuta cu Dl Barroso cu privire la acest lucru. Dorește cineva să se opună solicitării? Nu observ pe nimeni. Vom proceda acum la exprimarea votului. Cine se declară în favoarea solicitării?

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Aș dori să aprob în mod categoric propunerea dlui Swoboda. Este vorba despre toate consecințele, desigur, inclusiv cele sociale.

(Parlamentul a acceptat cererea)

Miercuri:

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a înaintat o cerere pentru a considera cele trei dezbateri referitoare la rapoartele de progrese pentru 2009 privind Croația, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Turcia ca o dezbatere comună.

Ioannis Kasoulides, în numele Grupului PPE. – Dle Președinte, într-adevăr, acestea sunt trei rezoluții adoptate de Comisia pentru afaceri externe care examinează raportul de progrese al Comisiei privind extinderea.

Prin urmare, acestea pot fi examinate împreună, analizate împreună și dezbătute împreună.

(Parlamentul a acceptat cererea)

Miercuri:

Grupul Europa Libertății și Democrației a înaintat o cerere pentru a adăuga pe ordinea de zi o întrebare cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei cu privire la proprietarii străini de terenuri din Spania.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, știu ca ați avut o agenda supraîncărcată la reuniunea Conferinței președinților de săptămâna trecută și nu a existat prea mult timp pentru a dezbate adăugarea acestui element pe ordinea de zi, dar în plenul din ianuarie – așa cum ați văzut cu toții – membri ai diferitelor grupuri politice și-au exprimat îngrijorările cu privire la problemele ridicate privind abuzurile legate de proprietatea străinilor din Spania. Seara de miercuri oferă o oportunitate pentru Comisie de a oferi un răspuns.

Prin urmare, îi invit pe colegii noștri să susțină această propunere. În numele Grupului ELD, aș dori să vă invit să susțineți un vot prin apel nominal. În cazul în care majoritatea este în favoarea acestei propuneri, aș dori să propun un al doilea vot nominal pentru a finaliza dezbateră cu o rezoluție.

Gerard Batten (EFD). – Dle Președinte, aș dori să vorbesc în favoarea propunerii dnei Andreasen deoarece mulți dintre alegătorii noștri ne-au scris cu privire la această problemă și consider că acesta este un lucru pe care Parlamentul ar trebui să îl dezbată.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, aş remarca doar că un grup anti-european se foloseşte de Parlamentul European pentru a ridica această problemă. Aceasta este o evoluţie bine-venită, dar în acelaşi timp, mă declar împotriva, dle Președinte.

(Aplauze)

(Parlamentul a respins cererea)

Gerard Batten (EFD). – Dle Președinte, permiteți-mi să fac o mică solicitare de respectare a Regulamentului de procedură. Colegul meu din partea aceea (dl Guy Verhofstadt) ne-a numit „anti-europeni”. Acest lucru nu este adevărat; suntem împotriva Uniunii Europene.

Președinte. – Aceasta nu a fost o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură. Vă rugăm să nu faceți comentarii privind fondul unei probleme atunci când stabilim ordinea de zi și când nu există timp pentru astfel de lucruri.

Joi:

Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică a prezentat o propunere referitoare la dezbaterile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Grupul propune înlocuirea dezbaterii privind Madagascarul cu o dezbateră asupra pedepsei cu moartea, în special în cazul Mumia Abu-Jamalw.

Sabine Lösing, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, considerăm că problema legată de Madagascar nu este importantă astăzi. Prin urmare, dorim să solicităm ca acest interval de timp să fie utilizat pentru a discuta cazul dlui Mumia Abu-Jamal, ziarist afro-american care a fost găsit vinovat de uciderea unui polițist în 1982, în urma unui proces bazat pe dovezi circumstanțiale.

Mumia Abu-Jamal a fost condamnat la moarte și a așteptat confirmarea timp de 30 de ani. Până în prezent, nu s-a găsit nicio explicație satisfăcătoare pentru evenimentele care înconjoară această crimă, iar probele nu au fost niciodată investigate în mod corespunzător. În orice caz, condamnarea la moarte este una dintre cele mai clare încălcări a drepturilor omului pe care le știm. Deși, în acest studiu, pedeapsa cu moartea ar fi putut fi schimbată în închisoare pe viață, organele de urmărire penală au respins această posibilitate la sfârșitul lunii ianuarie. Viața dlui Abu-Jamal este în pericol acum mai mult ca niciodată. Am dori ca această problemă să fie dezbătută în plen, astfel încât să putem decide ce măsuri să adoptăm pentru a asigura că pedeapsa cu moartea este suspendată și că Mumia Abu-Jamal are ocazia să își dovedească nevinovăția în cadrul unui proces echitabil.

Véronique De Keyser, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle Președinte, nu neg că situația lui Mumia Abu-Jamal este critică și că acest caz merită cu siguranță să fie ascultat. Totuși, situația din Madagascar este un haos absolut. Întreaga țară suferă de pe urma unui regim de tranziție care a fost instaurat ilegal și care conduce țara în anarhie.

Este foarte dificil să vă spun că unul este mai bun decât celălalt. Cred că putem salva Madagascarul. Dle Președinte, puteți face din nou apel la Statele Unite pentru a cere suspendarea pedepsei cu moartea. Acest lucru nu va avea loc prima dată și, din păcate, mă tem că nu va fi ultima. În orice caz, în numele grupului meu, refuz să retrag rezoluția pe care am pregătit-o privind problema Madagascarului, unde există, de asemenea, un real pericol pentru o populație întreagă.

Președinte. – În conformitate cu propunerea dumneavoastră, voi analiza cu atenție problema și voi face o declarație în acest sens.

(Parlamentul a respins cererea)

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată)⁽¹⁾

13. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președinte. – Următorul punct îl reprezintă intervențiile de un minut privind chestiuni politice importante.

⁽¹⁾ Alte modificări privind ordinea lucrărilor: a se vedea procesul-verbal

Elena Oana Antonescu (PPE). - Guvernul României analizează oportunitatea introducerii unei taxe pe alimentele de tip fast-food în speranța că, în acest fel, tot mai puțini cetățeni, în special copiii și tinerii, vor opta pentru acest tip de hrană, care are efecte dezastruoase asupra organismului pe termen mediu și lung.

Taxele pot părea o soluție complicată într-un moment de criză, dar, dacă este corect făcut, un asemenea gest depășește teritoriul fiscalității și trece în cel al educației. Astfel, tot mai mulți oameni învață că sănătatea lor începe cu alimentația. Fondurile generate prin aceste taxe ar trebui destinate exclusiv programelor de informare a populației în privința ingredientelor și substanțelor care le fac rău.

Sistemele de sănătate din statele membre tind să fie tot mai împovărate de bolile pe care obezitatea le face posibile, iar legătura dintre obezitate și fast-food este bine documentată. Încurajarea consumului de alimente sănătoase ar trebui să devină o politică centrală în Uniune, iar acest fapt nu trebuie întârziat. Un program la nivel european, care să folosească inițiativele din mai multe state membre ar fi binevenit și foarte util și ar putea duce la însănătoșirea dietei standard în Uniunea Europeană

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dle Președinte, aș dori să vorbesc despre securitatea aprovizionării cu materii prime necesare pentru producția agricultorilor și comercianților în Uniunea Europeană și care sunt, de asemenea, necesare producătorilor de furaje pentru animale și produse alimentare. Una dintre problemele-cheie și amenințările la adresa lanțului de aprovizionare european este lipsa unui nivel stabil, acceptabil, foarte scăzut de prezență a soiurilor de organisme modificate genetic, care nu au primit încă aprobarea în Uniunea Europeană. Potrivit ultimelor cercetări, aproximativ 120 de noi specii de OMG-uri vor fi cultivate la nivel mondial până în 2015. Lipsa unei soluții va contribui la o creștere a prețurilor hranei pentru animale și produse alimentare și acest lucru poate, ca urmare, să contribuie la excluderea multor agricultori europeni de pe piață. Cel mai recent exemplu este situația din luna iulie a anului trecut, când urmele de soiuri modificate genetic au fost găsite în rezervele de soia. Acest lucru a avut o influență semnificativă asupra întregului lanț alimentar și asupra hranei pentru animale, deoarece Europa nu este în măsură să își îndeplinească nevoile legate de producția internă și este nevoită să importe 14 milioane de tone de boabe de soia anual.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Aș dori să solicit Președintelui sau președinției Parlamentului să transmită Comisiei Europene ideea că în cursul activității mele, am prezentat două întrebări în scris pe o perioadă de șase luni. În primul rând, am primit un răspuns după o întârziere gravă și încă nu am primit un răspuns la cea de-a doua întrebare a mea prezentată la 30 noiembrie. Cred că ar fi important să existe o comunicare adecvată și un dialog între instituțiile UE. Vă rugăm să transmiteți acest lucru pentru a asigura că munca mea nu este îngrădită și pentru a primi răspunsurile solicitate.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dle Președinte, dle comisar, este foarte bine că Uniunea Europeană este în sfârșit reprezentată, are un ministru al afacerilor externe, ca să spunem așa, în persoana dnei Cathy Ashton. În timpul ședinței, aceasta sa a afirmat o teză referitoare la China, a cărei importanță la nivel mondial nu mai este nevoie să o subliniem aici. În mod uimitor, niciun deputat în Parlament care avea dreptul să adreseze întrebări despre China nu a făcut acest lucru, deși UE a primit recent o palmă peste obraz în timpul summitului de la Copenhaga privind schimbările climatice, în cadrul căruia China și SUA au încheiat un acord secret. Este la fel de uimitor faptul că Consiliul European, pe tot parcursul existenței sale, nu a discutat despre relația dintre UE și China. Prin urmare, solicit Președintelui să facă apel la Consiliul European să includă pe ordinea de zi relația strategică dintre UE și China, în timp ce Parlamentul ar trebui, în viitor, să se ocupe de această problemă pentru a se potrivi cu importanța Chinei.

George Sabin Cutaș (S&D). - În topul priorităților viitoarei Comisii Europene trebuie să se situeze reducerea diferențelor economice dintre statele membre, prin intermediul unei coordonări strânse la nivelul politicilor fiscale și monetare.

Această deschidere către cooperare s-a manifestat încă de la începutul crizei economice și este imperativ necesar ca ea să continue. Totodată, atunci când este vorba despre coordonarea la nivel de fiscalitate, trebuie avut în vedere faptul că în interiorul Uniunii Europene se află țări cu economii diferite din punct de vedere structural. Astfel, economiile anumitor state membre sunt caracterizate prin mișcări ciclice mai mari, având nevoi ridicate de investiții publice și un potențial de creștere superior economiilor mature din cadrul Uniunii.

Pactul de Stabilitate și Creștere și actuala procedură pentru aderarea la zona euro ar trebui, prin urmare, să includă clauze de flexibilitate care să permită analizarea cheltuielilor publice pe întreaga perioadă a unui ciclu economic, pentru ca statele membre să poată investi atunci când acest lucru devine necesar. Astfel, fiecare stat membru ar putea să se dezvolte în funcție de stadiul în care se situează economia sa

Anni Podimata (S&D). – (EL) Dle Președinte, în ultimele zile am fost martorii unui atac coordonat și fără precedent asupra economiei statelor membre din zona euro, cu răspândirea obligațiilor guvernamentale în anumite țări, cum ar fi Grecia, Portugalia și Spania, care nu se încadrează în scala respectivă.

În mod evident, aceste țări sunt utilizate pentru a lovi coeziunea economică din zona euro, în general, și moneda euro, în special. Chiar mecanismele care au dat naștere crizei globale a creditelor fac acum speculații nerușinate pe cheltuiala țărilor care se confruntă cu cele mai mari probleme financiare.

Acesta este motivul pentru care nu se poate ca în Europa să fie doar o problemă de evaluare a măsurilor luate pentru a combate deficitul. Adeverata întrebare trebuie să fie următoarea: avem intenția să adoptăm măsuri de solidaritate la nivel european prin protejarea zonei euro și monedei euro și în cele din urmă ne vom decide să adoptăm politici care servesc coeziunii economice fundamentale, mai degrabă decât doar celei monetare?

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Dle Președinte, de la începutul acestui an, Directiva UE privind sulful stabilește o limită de 0,1 % a conținutului de sulf al combustibilului utilizat de nave care fac escală în porturi și de nave de pe căile navigabile interioare. Din punctul de vedere al mediului, acesta este un lucru bun. Este important că transportul maritim, în special, devine, de asemenea, mai ecologic.

În prezent, cele mai multe vase maritime de pasageri și nave de transport de marfă utilizează combustibil lichid greu de păcură. În Marea Baltică, am folosit deja timp de mulți ani ceea ce este cunoscut sub numele de combustibil lichid cu conținut scăzut de sulf, cu un conținut de sulf de 0,5 %, cu scopul de a proteja mediul înconjurător. Un conținut redus de sulf pe mare nu este considerat a fi o problemă de mediu, deoarece scopul principal a fost de a reduce poluarea urbană. Aceasta este, prin urmare, direcția pe care cred că UE ar trebui să o adopte în această privință – și anume, încurajarea utilizării combustibilului greu cu conținut scăzut de sulf.

Provocarea cu care ne confruntăm este că Convenția Marpol IMO recomandă o limită de 0,1 % pentru toate navele din Marea Baltică începând cu anul 2015 – un lucru care ar putea avea consecințe devastatoare pentru Marea Baltică. Aș dori, prin urmare, să reamintesc acest lucru membrilor și să încurajez oamenii să nu...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Chris Davies (ALDE). – Dle Președinte, uneori, colegii din acest Parlament fac viața foarte dificilă pentru prietenii săi. Biroul a recomandat cheltuieli în scopul de a angaja încă 150 de persoane în Parlament și în grupurile politice, pentru a face față cerințelor Tratatului de la Lisabona – o creștere masivă a cheltuielilor într-un moment în care atât de mulți dintre cetățenii noștri se confruntă cu reduceri la nivelul serviciului public, iar impozitul crește.

Am avut de a face cu legislația privind procedura de codecizie timp de mai mult de 10 de ani. Nu cred că avem nevoie de atât de mult personal: Cred că putem redistribui și folosi personalul nostru în mod mai eficient fără o creștere a bugetului nostru.

Toți aceia dintre noi care conduc un consiliu – sau chiar un guvern – știu că uneori trebuie să conviețuim folosind mijloacele noastre. Nu ar trebui să facem lucruri pentru care nu putem da socoteală. Întotdeauna testul ar trebui să fie de tipul: putem să ne susținem opinia în cadrul unei reuniuni publice și să explicăm cetățenilor modul în care procedăm? Consider că în acest caz nu putem.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Dle Președinte, baza securității energetice în Uniunea Europeană este diversificarea aprovizionării cu gaze. Starea de dependență legată de aprovizionarea de la o singură sursă, pe termen lung, va distruge echilibrul nu numai în termeni de securitate energetică, dar și din punctul de vedere al economiei. Nimeni din Europa nu poate înțelege acest lucru mai mult decât țările post-comuniste care sunt încă sub influența, influența enormă, a Rusiei. Gazoductul nord-european va stopa posibilitatea de diversificare și va limita posibilitatea de dezvoltare a porturilor baltice și, mai ales, o nouă sursă diversificată de aprovizionare cu gaze pentru Europa, Terminalul de gaz Świnoujście. În plus, există, de asemenea, un aspect ecologic privind impactul nefavorabil al construirii conductei de gaz. Raportul de anul trecut arată fără echivoc faptul că gazoductul nord-european va avea un impact negativ. Invit Comisia să investigheze din nou acest aspect.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, mă întreb ce acțiuni va adopta Uniunea Europeană pentru a se asigura că toate statele membre respectă dreptul la azil și drepturile omului pentru persoanele care sosesc de pe malul sudic al Mediteranei.

Multe dintre acestea sosesc în ambarcațiuni fragile și câteva mii de africani se îneacă, fără ca nimeni să protesteze. Oare Consiliul și Comisia sunt într-adevăr sensibile la aceste chestiuni, care intră sub titlurile atât ale drepturilor omului și cât și ale ajutorului umanitar?

Declarațiile dlui Moratinos cu privire la consolidarea abordării securității și a resurselor suplimentare alocate Frontex, care au fost aprobate recent de către Consiliu, nu mă liniștesc în această privință.

Doamnelor și domnilor, depinde de noi să acționăm pentru a face ca acțiunile noastre să fie în conformitate cu valorile noastre. Acest lucru este urgent, deoarece sunt vieți care se află în pericol.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Dle Președinte, pe parcursul ultimelor săptămâni, au avut loc negocieri ca parte a celei mai recente faze a procesului de pace din Irlanda de Nord. Partidele politice și guvernele din Marea Britanie și Irlanda au luat parte la aceste discuții. Aceștia au fost acolo, în special, pentru a asigura transferul de competențe politice din Parlamentul Westminster din Londra către Adunarea din Belfast. Aceștia au discutat, de asemenea, alte probleme majore.

Mă bucur că aceste discuții s-au încheiat în cele din urmă cu încheierea unui acord între părți și sunt sigur că Parlamentul European va saluta, de asemenea, acest progres. Sper să putem acum să ne ocupăm de alte angajamente, care nu au fost încă soluționate sau îndeplinite. Acest lucru ne va conduce către instituții politice stabile care vor funcționa pe principii de egalitate, schimb de putere și respect reciproc.

Paul Nuttall (EFD). – Dle Președinte, am solicitat să susțin acest discurs de un minut pentru a evidenția efectul teribil pe care îl au recipientele de gunoi de două săptămâni asupra comunităților din circumscripția mea din partea de nord-vest a Angliei.

De exemplu, luați în considerare orașul meu natal Bootle unde multe familii trăiesc în case cu terase fără grădini în față și cu puțin spațiu în spate. Este o nebunie faptul că aceștia sunt forțați să scoată deșeurile o dată la fiecare două săptămâni.

În mod normal, acest lucru a dus la apariția de grămezi de gunoi, pentru că nu există spațiu de stocare. Dacă avem o vară fierbinte, puteți fi siguri că acest lucru va conduce la o creștere a paraziților, care, la rândul lor, reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.

Dar de ce am spus acest lucru acestui Parlament? Ei bine, pentru că colectările bilunare de gunoi sunt rezultatul direct al Directivei UE privind depozitele de deșeuri, care a fost susținută în acest Parlament de către Partidul Laburist din Marea Britanie și de către conservatori. Eu unul sper că un număr mare de alegători britanici au în vedere acest lucru atunci când merg la vot la alegerile generale de la sfârșitul acestui an.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle Președinte, peste două zile vom dezbate problema scannerelor corporale. În cursul acestei dezbateri, ne vom referi la problema generală a securității în aeroporturi, de exemplu, abordarea noastră privind securitatea aeroportuară în Uniunea Europeană. Uniunea Europeană a fost cunoscută în repetate rânduri drept forul care adoptă rapid legislația, pe baza amenințărilor teroriste presupuse sau uneori reale. Acest lucru nu îmbunătățește securitatea aeroportuară. Ceea ce face de fapt este să producă măsuri tot mai laborioase și mai ridicole.

Dacă, de exemplu, luați în considerare situația din gări, aceasta este fundamental similară cu cea din aeroporturi. În general, stațiile de cale ferată nu utilizează măsuri de securitate, cel puțin în ceea ce privește traficul inter-european și național. Acest lucru ridică întrebarea dacă preocuparea noastră legată de securitate în aeroporturi este exagerată. Birocrația extravagantă și un flux nesfârșit de măsuri de securitate nu vor contribui la asigurarea securității, ci la inconveniente pentru pasagerii care călătoresc cu avionul.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Dle Președinte, după cum ați spus, vom vota asupra numirii noii Comisii Europene. Este, într-adevăr, așa cum ați spus, un moment foarte important, un moment legat de multe speranțe, nu doar a deputaților în Parlamentul European și a guvernelor europene, ci și în principal a cetățenilor Uniunii Europene. În acest context, crearea unei politici externe comune a Uniunii Europene este de o importanță deosebită, astfel încât provocarea cu care se confruntă Baroana Ashton în acest domeniu este chiar mai mare.

Există două nouă provocări. Prima, și ați făcut referire la aceasta, dle Președinte, este Ucraina. Indiferent de rezultatele alegerilor, trebuie să formulăm și să punem în aplicare în mod constant o nouă politică față de Ucraina, o politică a Uniunii Europene, pentru a face posibil ca această țară să devină un stat membru al Uniunii Europene în viitor. Cu toate acestea, a doua provocare este Belarus. Aș dori să anunț că, din păcate,

în urmă cu câteva ore, în Belarus a avut loc o altă încălcare a drepturilor omului. Poliția din Belarus a intrat în Parlamentul polonez din Iwieniec, prevenind activitatea Uniunii polonezilor din Belarus.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Dle Președinte, în luna decembrie a anului trecut, Uniunea Europeană și Regatul Maroc au încheiat un acord de liberalizare a schimbului pentru produsele agricole. Din păcate, singurele informații pe care le avem cu privire la conținutul acestui acord au fost culese din mass-media.

Aceste informații indică o creștere a cotelor pentru tomatele importate în Uniunea Europeană, un aspect pe care îl respingem categoric, deoarece Regatul Maroc a eșuat în mod repetat să-și onoreze obligațiile față de Uniunea Europeană. Comisia Europeană refuză să admită existența acestei situații, chiar dacă OLAF însăși a procedat astfel.

Nu putem permite Comisiei să continue să se prefacă ca fiind oarbă, ignorând nevoile producătorilor din Insulele Canare, Andaluzia, Murcia și Alicante. Prin urmare, susținem cu tărie ca acordurile să fie onorate și să se acorde o mai mare atenție controalelor fitosanitare. În plus, programarea pentru exporturile marocane ar trebui să fie mai flexibilă, permițând ca exporturile să fie repartizate pe parcursul întregului an.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Dle Președinte, aș dori să profit de această ocazie pentru a condamna ceea ce se întâmplă în prezent în Portugalia, unde este evident că mass-media a dezvăluit un plan guvernamental pentru a controla ziarele, posturile de televiziune și posturile de radio, lucru care pune în pericol libertatea de exprimare. Numai în această săptămână, un articol de ziar scris de un jurnalist foarte cunoscut, Mário Crespo, a fost, de asemenea, cenzurat la solicitarea – sau aparent la solicitarea – prim-ministrului.

În acest context, prim-ministrul, José Sócrates, trebuie acum să ofere ziarului portughez *O País* o explicație substanțială și trebuie să explice faptul că nu controlează, nu reduce și nu cenzurează libertatea de exprimare în Portugalia.

Aționând în acest fel, Portugalia nu mai este un stat guvernat de statul de drept, ci un stat al dreptului formal, în cadrul căruia prim-ministrul se limitează la formalități, proceduri și birocratie și nu dorește să ofere explicații substanțiale.

Dorim ca Portugalia să fie un stat guvernat de dreptul material!

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Dle Președinte, la 27 ianuarie, la ora două dimineața, o explozie de gaze a măturat centrul istoric al orașului Liège. Mă aflu în apropiere împreună cu colegii mei de la primărie și a fost doar un miracol că am supraviețuit. Cu toate acestea, 14 persoane și-au pierdut viețile în explozie. Există zeci de răniți și 500 de persoane strămutate.

Aș dori să plătesc tribut aici nu numai pentru victime și familiile lor, dar și pentru curajul excepțional al pompierilor și al tuturor salvatorilor. În acest sens, aș dori să vă reamintesc că nu există încă o lege unică pentru pompieri pe teritoriul Uniunii Europene și că, în țara mea ca și în altele, stingerea incendiilor nu este încă considerată a fi o profesie periculoasă. Solicit adoptarea unui statut european pentru pompieri, deoarece, în multe situații, aceștia sunt obligați să ofere asistență transfrontalieră.

Președinte. – Vă mulțumesc foarte mult pentru declarația dumneavoastră și pentru că ne-ați atras atenția asupra tragediei care a avut loc atât de aproape de noi, în Belgia. Este, într-adevăr, un caz tragic. Vă mulțumesc foarte mult. Am dori să prezentăm condoleanțele cele mai profunde tuturor celor care au suferit ca urmare a tragediei, precum și familiilor lor.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, scopul discursului meu este acela de a sublinia gravitatea procesului de dezindustrializare care afectează o serie de centre industriale siciliene, în special, centrul de automobile Termini Imerese deținut de grupul FIAT, precum și centrul petrochimic Gela care aparține grupului ENI. Termini Imerese este afectat de concurență care provine din sistemul de salarizare scăzut în unele țări UE, în timp ce Gela este afectat de concurența din Asia.

În ceea ce privește procesele de dezindustrializare grave, care au loc în zone extinse ale Uniunii, aș spune că a sosit momentul ca aceasta să-și reconsidere politica de non-intervenție pe care Comisia Europeană a adoptat-o până acum și să înceapă să lanseze un set de măsuri importante, strategice pentru a sprijini industria europeană. Acest apel se adresează în principal Comisiei Europene și dlui Antonio Tajani, comisarul european pentru industrie și spirit antreprenorial.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Joia trecută, Parlamentul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei (FYROM) a adoptat o declarație de sprijin pentru Rezoluția Parlamentului European referitoare la Srebrenica, pe care am adoptat-o cu o majoritate covârșitoare acum un an.

În această rezoluție, Parlamentul a adus un omagiu tuturor victimelor părților implicate în toate războaiele din ultimul deceniu al secolului trecut, nu numai victimelor genocidului de la Srebrenica. Parlamentul de la Skopje este al treilea din Balcanii de Vest care a ratificat și a adoptat rezoluția, cu 70 de voturi pentru și doar un singur vot împotriva. O astfel de majoritate și un astfel de consens merită respect și recunoaștere și din partea acestui Parlament.

Deși FYROM nu a fost în vreun fel implicată în acest eveniment tragic, răspunsul lor răsunător este un act de solidaritate și un gest civilizat demn de respect și de admirație. Decizia Parlamentului FYROM este o expresie a respectului pentru toate victimele și un mesaj potrivit căruia împărtășim cu toții responsabilitatea de a construi un viitor mai bun și mai luminos pentru toate țările din Balcanii de Vest. Reprezintă un pas spre viitor, o mână întinsă pentru reconciliere către toate țările vecine și un exemplu pentru toate celelalte țări din regiune.

Întrucât am participat la elaborarea acestei rezoluții, aș dori să felicit membrii Parlamentului FYROM pentru curajul lor politic și pentru contribuția lor la reconcilierea din regiune.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Dle Președinte, aș dori să subliniez faptul că, în acest moment de criză economică, cu unele țări aflate în recesiune, există și altele, cum ar fi Grecia, care trebuie să-și rezolve anumite aspecte referitoare la problemele legate de egalitatea sexuală, dat fiind faptul că această criză afectează mai mult femeile decât bărbații.

În Europa, s-au făcut eforturi majore în ultimii ani și au fost adoptate legi care acordă acestui sector anumite facilități și instrumente specifice; cu toate acestea, directivele comunitare privind egalitatea de tratament între bărbați și femei nu sunt transpuse în legislația națională.

Având în vedere că, în pofida acestor eforturi, avem nevoie de reducerea decalajului sexual și întrucât femeile câștigă cu 17 % mai puțin decât bărbații și se confruntă cu anumite forme de rasism pe piața forței de muncă, aș dori să subliniez că orice regulament sau modificare referitoare la asigurarea sau la aspectele legate de muncă trebuie să fie însoțite de noi infrastructuri sociale.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dle Președinte, vă mulțumesc pentru că mi-ați acordat posibilitatea de a lua cuvântul, deoarece aș dori să vă vorbesc despre un aspect important referitor la costurile politicii privind climatul.

Uniunea Europeană planifică în mod consecvent politica climatică. De o mare importanță este însă faptul că această politică are o influență covârșitoare asupra economiilor statelor membre. Atunci când diferențele structurale între economiile diferitelor state membre sunt luate în considerare, este din ce în ce mai clar că fiecare stat membru urmează să suporte costuri foarte diferite în vederea punerii în aplicare a strategiei. În același timp, este o realitate faptul că noile state membre și-au îndeplinit obligațiile de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră în temeiul Protocolului de la Kyoto cu o marjă largă. În cazul Poloniei, reducerea s-a ridicat la aproape 30 %, comparativ cu 6 % care a fost necesară, dar în cazul „primelor 15”, reducerea a fost de abia 1 %, în condițiile în care acestea s-au angajat la o reducere de 6 %. În legătură cu aceasta, tot ceea ce face Comisia trebuie să țină cont de costurile diferențiate de adaptare a economiilor din diferitele state membre – costurile pe care diferitele state membre le-au avut până în prezent pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Protocolului de la Kyoto – și trebuie, de asemenea, să încheie acele modificări care ar putea distruge echilibrul dintre statele membre.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Dle Președinte, guvernul irlandez impune acum taxa pe valoarea adăugată de până la 21 % la serviciile publice furnizate de autoritățile locale, cum ar fi colectarea de gunoi și reciclarea. Uniunea Europeană forțează guvernul irlandez să aplice aceste taxe noi. Acestea vor spori și mai mult povara asupra oamenilor obișnuiți cu un loc de muncă și asupra oamenilor săraci care plătesc deja în mare măsură pentru criza capitalistă din Irlanda. De asemenea, guvernul intenționează să introducă noi taxe pentru apă pentru proprietarii de locuințe, care ar putea fi între 500 de euro și 1 000 de euro pe an. Acest lucru ar însemna o altă lovitură teribilă pentru nivelul de trai al cetățenilor cu locuri de muncă. În plus, se pregătește sistemul public de apă pentru privatizarea acestuia în viitor. Prin urmare, avertizez guvernul irlandez și Comisia Europeană, care sunt în favoarea taxelor și a privatizării, că acest lucru nu va fi acceptat și că va

contrastă cu o campanie masivă de boicot și cu puterea maselor. Aceasta este o povară economică suplimentară pe care oamenii muncii din Irlanda nu o vor accepta.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dle Președinte, mâine vom vota cu privire la noua Comisie Europeană și vom deveni Statele Unite ale Europei. Odată ce această procedură va fi finalizată, va fi nevoie, în cadrul acestui nou tip de guvernare, să abordăm problema unei politici externe comune, problema unei politici economice comune, problema unor legături mai strânse între membrii Uniunii și solidaritatea, precum și programarea viitorului Europei. Un viitor care va trebui să procedeze cu atenție în privința extinderii Europei pentru a include și alte țări și, mai important, referitor la imigrație, care este o problemă gravă în ceea ce privește viitorul Europei și ar trebui, cred eu, să fie abordată nu numai în cadrul guvernelor naționale, dar și, de asemenea, în cadrul unei politici comune din partea Uniunii Europene.

De aceea, aș dori să facă apel la Comisie și la Parlament să acorde o atenție deosebită acestei întrebări.

Louis Bontes (NI). – (NL) Dle Președinte, ca și dumneavoastră, am vizitat Auschwitz acum câteva săptămâni și ne-am aflat în fața ororilor care au avut loc acolo. Imaginați-vă uimirea mea, atunci când, câteva zile mai târziu, evreii au fost demonizați de declarațiile detestabile de pe canalul de știri oficiale ale Autorității Palestiniene.

Pentru a rezuma: „Evreii sunt dușmanii lui Allah și ai umanității. Profetul spune: omorâți evreii”. Aceste declarații sunt de-a dreptul scandaloase și consider că acest lucru nu poate rămâne fără urmări. O organizație al cărui așa-numit canal public de televiziune citează „Profetul” incitând la uciderea evreilor nu ar trebui să primească niciun cent – niciun singur cent – mai mult pentru fondurile de dezvoltare. Parlamentul European ar trebui să susțină întreruperea acestui flux de fonduri și ar trebui să-și exprime dezaprobarea față de astfel de practici.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Dle Președinte, Cartea verde cu privire la reforma politicii comune în domeniul pescuitului, pentru care raportoare a fost colega mea din Insulele Azore, dna Patrão Neves, oferă o ocazie unică pentru o dezbatere referitoare la un sector care are un rol important în stabilizarea dezvoltării locale din regiunile ultraperiferice.

Madeira survine în urma discuțiilor care se desfășoară cu un interes special și consideră că este imperativ să se propună diferențierea între flotele artizanale și flotele de mari dimensiuni, care ar trebui să intre sub regimuri diferite de pescuit. Este crucială sprijinirea unui principiu de discriminare pozitivă, în cadrul căruia accesul la apele teritoriale din zona economică exclusivă se limitează doar la flotele locale artizanale.

În Madeira, sprijinul pentru modernizarea flotei este vital, deoarece se adoptă un stil de management care va asigura conservarea unei game largi de specii pe termen lung. Numai în acest fel vom reuși să evităm situațiile care nu sunt corespunzătoare pentru stabilitatea economică, ecologică și socială.

În cele din urmă, ne vom lupta în favoarea sprijinului permanent și actualizat pentru activitățile de pescuit din regiunile ultraperiferice.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Europa este plină de minorități, iar minoritățile etnice reprezintă o parte semnificativă a acestora. Împreună cu minoritățile autohtone care reprezintă aproape 8 % din populațiile noastre, trebuie, de asemenea, să luăm în considerare minoritățile de imigranți care reprezintă procentul suplimentar de 6,5 %.

Înainte de ultimele două valuri de extindere, țările candidate trebuie să demonstreze conformitatea cu criteriile privind drepturile minorităților. Pe de altă parte, prin punerea în aplicare a politicilor și prin instituirea relației, minoritățile din țările care au câștigat până atunci calitatea de membru a Uniunii Europene, nu au fost supuse niciunui control. O astfel de situație a fost deplasată.

În ultima vreme, minoritățile etnice slovene din Italia, Austria și Ungaria se află sub presiune majoră din cauza reducerilor de fonduri pentru interesele lor. Prin urmare, fac apel la factorii de decizie politică europeană să înceapă abordarea serioasă a problemelor minorităților de la nivel european. Noul Tratat de la Lisabona prevede o bază juridică pentru o astfel de acțiune. Solicit, de asemenea, insistent Comisiei Europene să elaboreze și să prezinte un plan detaliat al cursului său de acțiune cu privire la punerea în aplicare a acestor dispoziții ale Tratatului de la Lisabona care protejează minoritățile.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Slovacia este în pericol din cauza construirii unui mega-cazinou care se numește în mod înșelător Metropolis. După ce Slovenia, Ungaria și Austria au refuzat să emită licențele necesare, grupurile implicate își îndreaptă acum atenția spre Slovacia, în scopul de a-și impune planul lor de

afaceri acolo. Parlamentul din Bratislava a exprimat un aviz negativ, dar decizia nu este definitivă, iar proiectul de pariuri continuă.

Dezvoltatorul recurge deja la eufemisme și la prezentarea proiectului ca un centru multi-funcțional. Se vorbește despre locuri de joacă pentru copii, un parc acvatic și un centru de conferințe, dar nu se spune nimic despre un mega-cazinou.

Ce obstacole poate ridica UE pentru a preveni operațiunile de jocuri de noroc în statele membre? Cum protejează UE grupurile cele mai vulnerabile? Nu este niciun secret că jocurile de noroc merg mână în mână cu criminalitatea, violența, crima organizată, prostituția și diverse alte fenomene conexe. Fac apel la colegii mei deputați, precum și la asociațiile naționale să se alăture cetățenilor din Slovacia în protestul lor și să semneze, de asemenea, declarația scrisă, și în acest fel să sprijine protestul nostru.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - Cu siguranță numele Roșia Montană sună tot mai familiar, atât pentru instituțiile europene, cât și pentru cetățenii europeni. Vorbim despre o zonă a României cu vestigii istorice care au atras atenția UNESCO, aflată acum sub spectrul distrugerii. Exploatarea minieră cu cianuri, care amenință să anihileze integritatea și valorile acestei așezări, se conturează din nou ca o perspectivă reală.

În ultimele săptămâni guvernul român a dat de înțeles că distrugerea regiunii, prin permiterea începerii acestei exploatare, poate fi considerată acceptabilă. Adresez Parlamentului European și Comisiei Europene rugămintea fermă de a lua în considerare posibilitatea de a interveni, la nivelul forurilor de conducere ale UE, pentru a stopa ceea ce va fi, fără îndoială, un dezastru ecologic și uman

Derek Vaughan (S&D). - Dle Președinte, doresc să vorbesc despre politica energetică. După cum a menționat un antevorbitor, asigurarea aprovizionării cu energie în viitor este o problemă vitală pentru noi toți, iar pentru a rezolva această problemă trebuie să analizăm o gamă largă de tehnologii: nu doar una; nu doar la gaze. Evident, energia regenerabilă va avea rolul său, fie că este eoliană, biomasă sau energia mareelor, dar și cea nucleară și CSC trebuie să aibă, de asemenea, rolul lor.

Prin urmare, salut inițiativele recente din partea guvernului britanic. Recent, s-au înaintat o serie de proiecte care analizează noile tehnologii pentru energiile regenerabile și, de asemenea, cele nucleare și CSC. Consider că aceste politici vor asigura alimentarea cu energie în Marea Britanie pentru viitor și aș vedea acest lucru ca pe un model pentru restul Europei. Eu, cu siguranță, nu cred că putem să mizăm totul pe o singură carte: trebuie să beneficiem de o gamă largă de tehnologii. Mi-aș îndemna colegii de aici să facă acest lucru în viitor.

Giommaria Uggias (ALDE). - (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, ca urmare a izbucnirii crizei financiare globale, Comisia Europeană a prezentat o măsură – propunerea care se află în discuție astăzi – pentru a consolida lupta împotriva evaziunii fiscale. Acest lucru face posibilă creșterea transparenței între toate sistemele europene de impozitare de stat prin schimbul de informații privind activele.

Este o măsură bună, dar trebuie să ne amintim, de asemenea, că în urmă cu câteva luni, o majoritate din Parlamentul italian a aprobat scutul fiscal, care ascunde identitatea celor care săvârșesc evaziune fiscală și fură cetățenilor europeni veniturile fiscale din TVA.

Întrucât toată lumea luptă împotriva viciilor legate de ilegalitate, unele legislații naționale insultă totuși demnitatea cetățenilor cinstiți. Din aceste motive, noi, împreună cu colegii noștri membri ai partidelor *l'Italia dei Valori* și ai *Partito Democratico*, am înaintat o plângere Comisiei.

Am auzit că birourile acționează în conformitate cu comentariile noastre. Prin urmare, invit Comisia să demonstreze curaj, să accepte responsabilitatea de a declara scutul fiscal italian ca fiind ilegal și să permită impozitarea acestor sume de capital.

Marek Henryk Migalski (ECR). - (PL) Dle Președinte, aș dori să supun atenției un subiect care a fost deja menționat, dar aș dori să consolidez ceea ce s-a menționat. În acest moment, în timp ce discutăm aici, în Iwieniec în Belarus, Parlamentul polonez desfășoară o anchetă ilegală, unul din birourile Uniunii polonezilor din Belarus. Acesta este un act continuu de represiune împotriva minorității poloneze din Belarus. Știu, dle Președinte, că ați intervenit deja personal în materie de amenzi foarte mari impuse asupra Angelikăi Borys și aș dori să vă mulțumesc pentru intervenție, pentru că suntem, cu adevărat, obligați să ajutăm această organizație. În același timp, aș dori să apelez la dumneavoastră, dle Președinte și, de asemenea, la Consiliu și la Comisie, să facă o declarație cât mai repede posibil și să intervină în chestiunea încălcării drepturilor omului în Belarus – încălcări ale drepturilor cetățenilor polonezi – dar eu spun acest lucru în principal în contextul încălcării drepturilor cetățenilor - drepturilor omului – cu alte cuvinte, ceva ce ar trebui să fie important pentru noi în calitate de reprezentanți ai Parlamentului European.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle Președinte, în ultimele săptămâni, am fost martorii intensificării unei campanii ideologice insidioase cu privire la măsurile care urmează să fie adoptate de către statele membre în vederea echilibrării finanțelor publice. Nu este o coincidență că mulți dintre cei care dețin un rol conducător în această campanie sunt cei responsabili pentru actuala criză economică și socială. Așa cum au procedat în trecut, aceștia susțin din nou atacuri asupra salariilor, drepturilor sociale și ocupării forței de muncă și funcțiilor sociale ale statului.

Ca răspuns la acest atac, zeci de mii de muncitori portughezi au ieșit în stradă în semn de protest, cerând creșteri salariale care vor restabili puterea de cumpărare pierdută în ultimul deceniu, precum și condiții decente pentru pensionare.

Conturile publice ar trebui să fie echilibrate în conformitate cu creșterea economică, punând capăt nedreptăților grave din jurul distribuției bogăției, care se află în centrul acestei crize. Conducerea progresivă a luptei muncitorilor este în prezent un semn de speranță, precum și un motiv mai concret pentru a crede într-un viitor mai bun.

Godfrey Bloom (EFD). – Dle Președinte, în urmă cu câteva săptămâni, stimabilul meu coleg și prieten din Yorkshire, Edward McMillanScott, a invitat președintele Comitetului interguvernamental pentru schimbările climatice (IPCC) la această adunare și l-a prezentat ca fiind o legendă în timpul mesei de prânz, precum și un guru al științei climatice de top – și trebuie să spun că cu siguranță acesta arăta ca un guru pentru mine – dar s-a dovedit că acesta este un inginer de cale ferată care scrie cărți necuviincioase. Bineînțeles, nu am nimic împotriva inginerilor feroviari. Unii dintre cei mai buni prieteni ai mei sunt ingineri feroviari și fără îndoială citesc cărți necuviincioase – nu are importanță – dar poate ar putea explica de ce IPCC a venit cu atâtea absurdități în ultimii ani.

Nu ar fi o idee bună dacă Comisia ar putea eventual să se adreseze în scris IPCC și să le sugereze să desemneze un președinte nou, poate puțin mai bine calificat?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Acum câteva minute, dna Anna Záborská a menționat acele mega-investiții, investițiile diverse în jocurile de cazino făcute de asemenea de străini în Ungaria, împotriva cărora a protestat György Budaházy, liderul bine-cunoscut al opoziției extraparlamentare, împreună cu 12 membri ai așa-numitului grup al opoziției Hunnia care s-au aflat în arest preventiv anterior procesului timp de aproape un an. Aceștia nu au dreptul să cunoască dovezile prezentate împotriva lor. În plus, din cauza aspectelor problematice din legislația maghiară și în contradicție cu dreptul la „habeas corpus”, judecătorul care prelungește arestul preventiv nu examinează atent probele incriminatorii aduse împotriva lor. Mi se pare scandalos că așa ceva se poate întâmpla în Uniunea Europeană și protestez din nou, pentru a nu știu câta oară, împotriva acestui lucru.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Dle Președinte, aș dori să menționez o problemă pe care eu o consider a fi de mare semnificație politică; se referă la parlamentele naționale și la cooperarea acestora cu Parlamentul European, în cadrul eforturilor efectuate în prezent în Europa pentru a realiza redresarea economică și stabilitatea financiară.

Deoarece criza creditelor devine un ecou îndepărtat, toată lumea vorbește despre necesitatea de a consolida moneda euro, despre coeziunea din zona euro, precum și despre inegalitățile economice în cadrul Uniunii Europene și despre mecanismele de solidaritate care trebuie să fie dezvoltate.

Consider că în acest cadru dialogul dintre Parlamentul European și parlamentele naționale va evidenția obiectivul nostru comun, responsabilitatea comună și solidaritatea pe care dorim să le demonstrăm la nivel european și național în scopul de a ne asigura că se iau deciziile corecte și se aplică politicile corecte, politicile care adoptă adesea o perspectivă pe termen lung care este greu de înțeles, mai ales pentru colegii noștri naționali care trebuie să plătească prețul politic în țara lor.

Consider că putem lua inițiativa de a începe acest dialog.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle Președinte, mă voi referi la Carta europeană privind drepturile victimelor terorismului.

La 15 decembrie, dl Barrot s-a angajat să promoveze o Cartă europeană privind drepturile victimelor terorismului. La 19 ianuarie, dna Malmström a salutat cuvintele dlui Barrot într-un spirit cu adevărat pozitiv. În numele Președinției spaniole, la 26 ianuarie, dl Pérez Rubalcaba, ministrul de interne spaniol, a precizat că a sprijinit în totalitate victimele terorismului și că Spania ar face tot posibilul în cadrul Comisiei și a Consiliului pentru a le oferi sprijin.

Salutăm toate aceste lucruri. Cu toate acestea, este momentul acum să trecem de la declarații la acțiuni, care coincid cu cel de-al șaselea Congres Internațional privind victimele terorismului, care urmează să se desfășoare la Salamanca la 11, 12 și 13 în această lună. Doresc mult succes Congresului în activitatea sa. Dle Președinte, vom continua să facem apel la angajament în acest domeniu și să-l promovăm din cadrul Parlamentului.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle Președinte, colega mea, dna De Keyser, a avut ocazia să amintească de tragedia care a avut loc la Liège la 27 ianuarie. Desigur, eu nu am de gând să repet ceea ce a spus dumneaei despre victime și serviciile de urgență, care merită o reglementare.

Ceea ce mă preocupă este faptul că, cu acest prilej, proprietarul clădirii nu era asigurat. Doresc doar să atrag atenția Comisiei asupra faptului că ar fi util, înainte de a vorbi despre asigurările de incendiu obligatorii pentru fiecare cetățean, să vorbim despre asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru daune care pot fi cauzate terților, uneori cu rea intenție, dar mai presus de toate, din neglijență.

Consider că Comisia ar putea prezenta fie o propunere, de exemplu, în cadrul protecției consumatorilor – în acest caz consumatorul fiind un cetățean – sau o inițiativă care ar putea veni, de asemenea, din partea Parlamentului.

În orice caz, aș dori să îi rog pe colegii mei deputați care sunt în măsură să mă susțină în această problemă să facă apel la fiecare cetățean să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru a acoperi orice pagube cauzate părților terțe.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, *Gas Natural*, o societate spaniolă pe acțiuni a prezentat un proiect pentru instalațiile de regazificare care ar putea afecta zona Trieste și care a fost aprobat de Ministerul italian al Mediului.

Comitetul tehnic de regazificare a instalației din Trieste a subliniat unele neajunsuri importante. În urma reuniunii informale care a avut loc între Comisia Europeană, Italia și Slovenia la 26 ianuarie 2010, reprezentantul italian permanent la Uniunea Europeană a speculat în mod public faptul că Uniunea Europeană a aprobat proiectul, în timp ce poziția oficială din partea Sloveniei a fost că s-a făcut apel la părți opuse pentru a se ajunge la un acord.

Probabil că acest acord va fi dificil de realizat în practică, din cauza fondului atipic legat de problema regazificării instalației. De fapt, se dovedește că organismele responsabile pentru furnizarea de garanții și pentru siguranță nu au reușit să îndeplinească obligațiile de protecție a acestora. Au fost evidențiate întârzieri semnificative în elaborarea planurilor de urgență externe și în comunicarea cu organismele publice și cu autoritățile responsabile pentru gestionarea situațiilor de urgență, deoarece s-a semnalat un eșec în informarea publicului cu privire la riscurile de accidente grave în ceea ce privește codurile de conduită, precum și lipsa unei evaluări obiective a efectului de domino provocat de un accident posibil în cadrul instalațiilor industriale cu risc ridicat.

Din aceste motive, credem ca aceasta este încă o încercare de a înființa o instalație cu risc ridicat, având în vedere faptul că nu există absolut nicio măsură de protecție și de siguranță în vigoare.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, am prelungit cu 15 minute sesiunea de discursuri de un minut.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

14. Cooperarea administrativă în domeniul fiscal - Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind taxe, impozite, drepturi și alte măsuri - Aplicarea opțională și temporară a mecanismului de taxare inversă în legătură cu furnizarea anumitor bunuri și servicii care prezintă risc de fraudă (modificare a Directivei 2006/112/CE) - Promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri referitoare la impozitare.

Este vorba de:

– raportul dnei Alvarez referitor la cooperarea administrativă în domeniul impozitării (A7-0006/2010),

- raportul dlui Dumitru Stolojan referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor reprezentând impozite, taxe și alte măsuri (A7-0002/2010),
- raportul dlui Casa referitor la aplicarea opțională și temporară a mecanismului de taxare inversă în legătură cu furnizarea anumitor bunuri (A7-0008/2010),
- raportul dlui Domenici referitor la promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale (A7-0007/2010),

Voi da cuvântul dnei Alvarez, raportor, timp de patru minute.

Magdalena Álvarez, raportor. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană este întemeiată pe o relație de solidaritate între statele membre care o compun. Într-adevăr, un bun exemplu al acestei solidarități îl reprezintă cooperarea administrativă privind chestiunile fiscale, care este un element cheie al funcționării Uniunii. Este vorba de loialitate între statele membre și administrațiile fiscale ale acestora. O astfel de loialitate se traduce prin încredere, întrucât partenerii au încredere unul în altul, ajungând să se considere ca aliați care nu vor permite evaziونیștilor să se refugieze pe teritoriul lor, unde să își continue activitățile frauduloase.

Frauda fiscală afectează întreaga economie și are implicații grave pentru bugetele naționale, întrucât reduce capacitatea de a angaja cheltuieli și de a realiza investiții. În plus, se încalcă principiul echității fiscale în ceea ce-i privește pe acei cetățeni care respectă într-adevăr normele. Apare concurența neloială, care duce la funcționarea inadecvată a pieței. Toate aceste implicații sunt deosebit de îngrijorătoare, deoarece ultimele estimări sugerează că fraudă fiscală în Uniunea Europeană se ridică la 200 de miliarde de euro pe an. Dacă luăm în considerare faptul că această sumă reprezintă dublul costului pentru planul de redresare economică propus de Comisie, ne putem face o idee despre cât de mare este suma respectivă.

Prin urmare, ne confruntăm cu o provocare majoră și trebuie să găsim un răspuns decisiv. Directiva care este în vigoare în prezent a reprezentat un prim pas în această direcție. Din păcate, și în ciuda tuturor bunelor intenții înscrise în respectiva directivă, punerea sa în aplicare nu a produs rezultatele dorite.

Acum este timpul să mergem cu un pas mai departe și să ne înzestrăm cu noi instrumente, astfel încât chestiunile legate de impozitare să fie abordate alături de integrarea și liberalizarea pieței. Prin urmare, salut propunerea prezentată de dl comisar Kovács și aș dori să îl felicit pentru activitatea sa pe durata întregului mandat și în special astăzi pentru această nouă directivă propusă.

Propunerea ne va înzestra cu mijloace din ce în ce mai eficiente, cu care să combatem fraudă fiscală și evaziunea fiscală în Europa. Noua directivă reprezintă, în această privință, un salt înainte din punct de vedere calitativ și cantitativ. Este un pas înainte cantitativ, deoarece stabilește noi obligații, și un pas înainte calitativ, deoarece lărgeste și precizează obligațiile existente. Este extins domeniul de aplicare prin trecerea de la schimbul de informații la cerere la schimbul automat.

Al treilea element nou este ridicarea secretului bancar. După părerea mea, aceasta este măsura cea mai de seamă din propunere, în sensul că practica secretului bancar este principalul obstacol cu care se confruntă administrațiile fiscale. OCDE solicită de mult timp ridicarea secretului bancar, iar grupul G20 a îmbrățișat acum această cauză. Punerea în aplicare a acestui lucru va oferi un instrument foarte eficient pentru a pune capăt existenței de neconceput a paradisurilor fiscale pe teritoriul UE.

Acest obiectiv este împărtășit de raportul pe care îl avem astăzi în față. În acest raport, urmărim de fapt să consolidăm rezultatele propunerilor Comisiei. Se urmărește îmbunătățirea eficienței și a domeniului de aplicare a noii directive.

Nu intenționez să ofer un comentariu exhaustiv și mă voi axa pe principalele modificări. În primul rând, se extinde domeniul de aplicare, punerea în aplicare a schimbului automat de informații este consolidată și, în ceea ce privește secretul bancar, se propune extinderea criteriului de aplicabilitate în vederea armonizării acestuia cu restul directivei. Există și amendamente de compromis, și anume cele referitoare la schimbul automat de informații, protecția datelor și confidențialitate, precum și la schimbul de informații cu țări terțe.

În sfârșit, aș dori să mulțumesc colegilor deputați din Comisia pentru afaceri economice și monetare pentru activitatea și bunăvoința lor de a coopera. Trebuie felicitati pentru atitudinea lor. Am ajuns la un grad ridicat de consens. Parlamentul trimite un mesaj clar. Parlamentul se angajează ferm pentru combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale și pentru consolidarea marilor principii ale UE de loialitate, transparență și concurență loială.

Theodor Dumitru Stolojan, Raportor. – Recenta criză financiară și economică a demonstrat din plin importanța majoră a existenței unor finanțe publice solide și sustenabile în fiecare stat membru. Statele membre care au o bună guvernare a finanțelor publice și politici fiscale anticiclice au avut capacitatea de a acorda stimulente fiscale, astfel încât economiile să poată depăși criza.

În acest cadru, ca raportor, apreciez inițiativa Comisiei Europene și proiectul de directivă a Consiliului privind îmbunătățirea asistenței reciproce dintre statele membre în vederea recuperării datoriilor din impozite și taxe. Această directivă va contribui nu numai la creșterea eficienței în acest domeniu, al recuperării datoriilor, dar va contribui și la mai buna funcționalitate a pieței unice. Doresc să vă spun că, în proiectul de directivă, se îmbunătățesc radical o serie de aspecte importante ale recuperării datoriilor: schimbul de informații dintre autorități, modalitățile de urmărire a datoriilor și feedbackul care este necesar Comisiei Europene pentru a monitoriza o activitate în continuă creștere ca număr de cazuri între statele membre.

Au fost elaborate amendamente și doresc să le mulțumesc tuturor colegilor care au prezentat aceste amendamente, care au precizat mai bine termenii de aplicare a directivelor.

David Casa, raportor. – (MT) Consider că acest raport va ilustra, în mod clar, eficiența modului de funcționare a Uniunii Europene, prin intermediul instituțiilor sale, atunci când aceasta se confruntă cu o problemă care necesită în mod neîntârziat o atenție deosebită.

Consider că atunci când discutăm despre fraudă intracomunitară cu firme fantomă, trebuie să acordăm atenție măsurilor ce trebuie luate în acest sistem temporar, destinat să îi oprească pe cei care abuzează de sistemele TVA utilizate în Europa. Acest tip de fraudă, așa cum am mai spus, este cunoscut sub denumirea de fraudă intracomunitară cu firme fantomă. În forma sa cea mai gravă, fraudă de acest tip este cunoscută sub denumirea de „fraudă de tip carusel”, care este o activitate infracțională desfășurată de evazionști specializați și profesioniști.

Studii recente arată că acest tip de fraudă se ridică la aproximativ 24 % din toate tipurile de fraudă în domeniul TVA-ului. Aceasta are loc atunci când o persoană, care furnizează un serviciu sau vinde un bun, primește plata TVA de la un cumpărător intracomunitar, iar această plată dispare efectiv fără ca acești evazionști și acești infractori să plătească ceea ce datorează trezoreriei.

Prin urmare, a fost poreclită „fraudă de tip carusel”, deoarece aceste sume reprezentând TVA-ul continuă să dispară din țările în care se desfășoară acest tip de comerț. Astfel, propunerea Comisiei oferă oportunitatea de a elimina acest risc, care apare în cazul comerțului intracomunitar. Trebuie să ne asigurăm că nu îngreunăm procesul birocratic și că omul de afaceri cinstit nu suportă consecințele. De asemenea, am fost atenți să nu aplicăm această măsură temporară unei game largi de produse, ci să o aplicăm doar acelor produse care pot fi controlate și evaluate.

Sistemul de comercializare a cotelor de emisie ar trebui amintit, întrucât a fost modificat prin intermediul acestei propuneri a Comisiei. Precizăm că, datorită vulnerabilității sistemului de comercializare a cotelor de emisii, o altă schimbare care a fost pusă în aplicare prevede că, atunci când un stat membru decide că este pregătit să adopte acest sistem, procedura de taxare inversă trebuie să devină obligatorie pentru toate plățile referitoare la emisiile de gaze de seră, deoarece este imperativă coordonarea și luate de măsuri imediate între toate statele membre.

În prezent și până în 2012, aproximativ 90-95 % din fonduri sunt alocate celor care generează cele mai multe emisii. Acestea sunt alocate de guvernele naționale și un procent de 5-10 % dintre acestea sunt vândute la licitație. Începând cu 2013, cea mai mare parte a acestor fonduri vor fi licitate și, prin urmare, înainte ca acest sistem să fie instituit și să funcționeze, trebuie să ne asigurăm că piața este protejată de cei care încearcă să abuzeze de sistem.

Consider că, atunci când avem în vedere consensul în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, chiar și cu compromisurile la care am reușit să ajung – cu socialiștii, liberalii și toate grupurile politice –, consider că acest lucru ar trebui să pregătească calea către un sistem mai fiabil. Prin urmare, dacă raportul meu ar fi aprobat, am combate fraudă în mod serios și vom avea, prin urmare, mai mult succes în problemele legate de sistemul TVA în cadrul Uniunii Europene.

Leonardo Domenici, raportor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, deși tema bunei guvernări fiscale a fost mereu de mare importanță, ea a devenit încă și mai pertinentă și semnificativă în urma crizei economice și financiare majore de acum doi ani. Summiturile europene și internaționale – summitul G20 –

au discutat și continuă să discute despre acest lucru, în special atunci când acestea sunt implicate în combaterea evaziunii fiscale și a paradisurilor fiscale.

Toate aceste lucruri sunt importante. Este un semn de angajament și de voință, dar nu trebuie să ne amăgim singuri și să credem că doar un anunț va fi suficient. Avem nevoie de o politică eficace și continuă. Mai sunt încă multe probleme de rezolvat. Într-adevăr este încă mult prea ușor să cumperi sau să înființezi o societate paravan cu scopul de a evita impozitarea. E suficient să aruncați o privire pe Internet: sunt mii de site-uri care oferă societăți spre vânzare, chiar în state membre ale Uniunii Europene. Adesea, tot ceea ce trebuie să faceți pentru a înființa o societate este să trimiteți un e-mail cu o copie scanată după pașaport. Trebuie să punem capăt practicii de creare a unor entități juridice fictive cu scopul de sustragerii de la impozite.

Raportul pe care îl prezint se bazează pe Comunicarea Comisiei Europene din 28 aprilie 2009 privind promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale. Raportul face un pas înainte prin oferirea de propuneri ferme și invită la un angajament puternic din partea Comisiei Europene și a Consiliului, astfel încât aceste propuneri să poată fi puse în aplicare. Combaterea paradisurilor fiscale, evaziunea fiscală și exodul ilegal de capital trebuie considerate ca priorități ale Uniunii Europene.

De aici principiul bunei guvernante, bazat pe transparență, schimb de informații, cooperare transfrontalieră, precum și concurență fiscală loială. Ideea este că avem nevoie de o cooperare și de o colaborare din ce în ce mai mari în domeniul fiscal din Uniunea Europeană.

Obiectivul general pe care trebuie să îl stabilim este un schimb automat de informații la nivel global și multilateral, dar evident că acest lucru trebuie să înceapă în cadrul Uniunii Europene. Așa cum a spus deja dna Alvarez, trebuie să eliminăm complet secretul bancar în statele membre ale Uniunii Europene și să ne grăbim să punem capăt derogării temporare, care permite aplicarea unui impozit reținut la sursă, adesea eludat sau subestimat, în locul unui schimb de informații.

Nu doresc să insist asupra propunerilor concrete pe care le cuprinde raportul. Cu toate acestea, voi sublinia că avem încă nevoie în special de următoarele lucruri: extinderea domeniului de aplicare a Directivei din 2003 privind impozitarea veniturilor din economii, combaterea fraudei legate de TVA, crearea unui registru public cu numele persoanelor fizice și ale întreprinderilor care au înființat societăți sau au deschis conturi în paradisurile fiscale și încurajarea proiectelor de armonizare fiscală, începând cu baza de impozitare consolidată comună, aplicată societăților comerciale.

De asemenea, nu trebuie decât ca Uniunea Europeană să trimită un singur mesaj pe plan internațional și să sprijine îmbunătățirea standardelor OCDE, în vederea obținerii comunicării automate de informații, în locul comunicării de informații la cerere.

Dle Kovács, după ce am ascultat și celelalte rapoarte, avem nevoie de un angajament puternic din partea Comisiei și, de asemenea, avem nevoie acum ca aceste priorități să fie accentuate față de noua Comisie la momentul predării ștafetei. În calitate de Parlament European, avem dreptul de a solicita Consiliului și Comisiei să dea socoteală pentru activitatea lor.

Le mulțumesc colegilor deputați și în special raportorilor alternativi, pentru contribuția pe care au avut-o la acest raport, care sper să fie adoptat de Parlament.

László Kovács, membru al Comisiei. – Dle președinte, onorați deputați, am plăcerea de a discuta despre chestiuni fiscale cu dvs. astăzi, în ultima zi a mandatului meu în calitate de comisar pentru impozitare și uniune vamală.

Aș dori să îmi exprim mulțumirea în primul rând față de Parlamentul European și în special față de Comisia pentru afaceri economice și monetare, pentru sprijinul pe care Comisia și eu însumi l-am primit în ultimii cinci ani pentru majoritatea, dacă nu pentru toate, propunerile fiscale pe care le-am prezentat.

Chestiunile legate de politica fiscală pe care le discutați în prezent au un rol major în vederea atingerii obiectivului Comisiei de a aborda mai bine fraudă și evaziunea fiscală, care se soldează cu pierderi între 200 și 250 de miliarde de euro pe an la nivelul Uniunii Europene. De asemenea, avem drept scop și creșterea transparenței și a cooperării.

Aș dori să adresez mulțumiri în special dlui Domenici, dnei Alvarez, dlui Stolojan și dlui Casa pentru că s-au ocupat de aceste inițiative fiscale într-un mod constructiv. Sunt foarte mulțumit că mesajul esențial al rapoartelor este unul de sprijin pentru inițiativele Comisiei. Înțeleg că rapoartele încurajează eforturi sporite în ceea ce privește, în primul rând, buna guvernare în domeniul fiscal, atât în Uniunea Europeană și nu

numai; în al doilea rând, cooperarea administrativă în domeniul fiscal; în al treilea rând, asistența reciprocă în ceea ce privește recuperarea creanțelor din impozite; și, în al patrulea rând, combaterea fraudei legate de TVA, în special fraudă de tip carusel.

În ceea ce privește buna guvernanță în domeniul fiscal, politica Comisiei vizează promovarea principiilor transparenței, schimbul de informații și concurența fiscală loială pe plan global. Comisia a adoptat comunicarea în aprilie 2009, promovând aceste principii în vederea combaterii fraudei și evaziunii fiscale transfrontaliere, atât în UE, cât și în afara sa, precum și a obținerii unor condiții echitabile de concurență.

Comisia a înaintat câteva propuneri în vederea îmbunătățirii bunei guvernante în cadrul UE. Dezbateră cu privire la aceste propuneri continuă, dar sper că acestea vor fi adoptate în curând și că acest lucru va consolida argumentele noastre față de alte jurisdicții care să ia măsuri similare.

Comisia este ferm convinsă că aprofundarea relațiilor între UE și jurisdicțiile care îi sunt partenere ar trebui mereu să fie însoțită de angajamente față de principii de bună guvernanță. Pe baza concluziilor din 2008 ale Consiliului, obiectivul este de a introduce în acordurile pertinente încheiate cu țări terțe o dispoziție pe baza căreia partenerii UE să recunoască și să se angajeze în vederea punerii în aplicare a principiilor de bună guvernanță în domeniul fiscal.

Trebuie acordată o atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare. Serviciile Comisiei pregătesc în acest moment o comunicare care va fi destinată bunei guvernante în domeniul fiscal în contextul specific al dezvoltării cooperării. Această comunicare va aborda rolul pe care îl poate avea buna guvernanță în domeniul fiscal pentru îmbunătățirea mobilizării resurselor din țările în curs de dezvoltare, în special prin construirea capacității administrative.

Salut sprijinul dvs. în a asocia pe deplin Comisia la desfășurarea exercițiului de revizuire inter pares ale Forumului global OCDE, în special în ceea ce privește identificarea jurisdicțiilor necooperative, dezvoltarea unui proces de evaluare a respectării și a aplicării măsurilor în vederea promovării aderării la standarde. Comisia Europeană ar trebui să continue să fie un jucător activ pentru a asigura că toți partenerii își respectă angajamentele.

În legătură cu numărul de acorduri pentru schimburi de informații – în total 12 –, pe care un stat trebuie să le încheie pentru a obține statutul de jurisdicție cooperantă, Comisia este în favoarea revizuirii acestuia și a luării în considerare a unor aspecte calitative, ca de exemplu, în primul rând, jurisdicțiile cu care acordurile au fost semnate. Ca să fie foarte clar, un paradis fiscal, care are 12 acorduri încheiate cu alte paradisuri fiscale, nu ar depăși cu siguranță pragul. În al doilea rând, disponibilitatea unei jurisdicții de a continua să semneze acorduri chiar după ce a ajuns la acest prag și, în al treilea rând, eficiența aplicării.

În ceea ce privește cererea dvs. de a analiza o serie de opțiuni pentru sancțiuni și stimulente, în vederea promovării bunei guvernante fiscale în chestiuni fiscale, Comisia analizează deja o serie de stimulente pentru promovarea bunei guvernante în cadrul UE, de exemplu, folosirea accentuată a ajutorului pentru dezvoltare, în vederea încurajării anumitor țări terțe de a renunța la concurența fiscală neloială. S-au înregistrat mai puține progrese în ceea ce privește propunerile de sancțiuni și, desigur, orice măsură UE trebuie să țină cont de politicile fiscale individuale ale statelor membre.

Cu toate acestea, există două domenii specifice în care nu sunt de acord pe deplin cu dvs. Unul se referă la registrele publice și la dezvăluirea de informații referitoare la investitorii în paradisurile fiscale. Consider că trebuie stabilit un echilibru între confidențialitate și nevoia ca jurisdicțiile să își consolideze legislația fiscală.

Deși nu trebuie să existe restricții în ceea ce privește schimbul de informații pe baza secretului bancar sau a cerințelor fiscale interne, respectarea drepturilor contribuabililor și stricta confidențialitate a informațiilor schimbate trebuie să se aplice. Aceste limite trebuie să fie respectate, astfel încât un registru public s-ar putea să nu fie cea mai bună soluție.

Cealaltă îngrijorare se referă la prețurile de transfer. Dvs. propuneți trecerea la metode comparative ale profitului cu scopul de a identifica mai bine prețurile de tranzacție inexacte și tehnicile de evaziune fiscală folosite cel mai frecvent. După părerea mea, deși este adevărat că o comparație a profiturilor pe sectoare ale industriei poate fi un indicator că ceva nu este în ordine, doar acel singur indicator nu este suficient pentru a identifica în mod decisiv prețurile de transfer necorespunzătoare și ar putea fi doar un factor în cadrul unei evaluări mult mai cuprinzătoare a riscului privind acuratețea prețurilor practicate în tranzacțiile dintre filialele unei companii multinaționale.

Metoda comparativă a profitului este acceptabilă dar doar dacă ajunge la același rezultat ca metodele tranzacționale. Dacă se folosește direct, metoda comparativă a profitului – așa cum pare să sugereze modificarea – nu ne oferă neapărat răspunsul pentru prețul „corect” de piață.

Noua directivă propusă privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal încearcă să consolideze și să orienteze toate mecanismele de schimb de informații și alte forme de cooperare între statele membre în vederea prevenirii mai eficiente a fraudei și evaziunii fiscale. În special, directiva propune retragerea secretului bancar în relațiile dintre statele membre în scopuri de cooperare administrativă. Salut cu căldură atitudinea constructivă și sprijinul arătat față de această propunere care reiese din raportul dnei Alvarez.

Sunt conștient de faptul că punctul cel mai controversat al dezbaterii în comisii a fost reprezentat de amendamentele privind schimbul automat de informații, care urmărește ca utilizarea sistemului automat de schimb de informații să fie opțională, doar pe baza deciziei luate de statele membre.

Permiteți-mi voie să vă reamintesc că obiectivul acestei propuneri este de a intensifica, în cadrul UE, toate tipurile de schimb de informații și alte forme de cooperare administrativă și, în special, schimbul automat de informații, care este un pilon major în prevenirea fraudei și a evaziunii fiscale.

Promovarea schimbului de informații la cerere, ca un standard OCDE, reprezintă cu siguranță o abordare acceptabilă față de țările terțe, dar, într-o piață internă pe deplin integrată așa cum este piața internă unică a EU, statele membre trebuie să aibă ambiții mai mari și să meargă mai departe. Acestea trebuie să poată folosi cele mai bune instrumente pe care le au la dispoziție pentru a-și atinge obiectivele politice de combatere a fraudei și evaziunii fiscale.

Observ că proiectul de raport privind buna guvernare în domeniul fiscal subliniază necesitatea dezvoltării unui schimb automat de informații ca regulă generală, ca un mijloc de a stopa folosirea unor persoane juridice paravan pentru a evita impozitarea. De asemenea, observ că raportul salută această propunere pentru o nouă directivă privind cooperarea administrativă, întrucât extinde domeniul său de aplicare la impozite de orice fel și elimină secretul bancar. Prin urmare, fac apel la dvs. să nu votați în favoarea noului amendament depus de grupul PPE de a înlătura orice referire la schimbul automat de informații din raport.

În ceea ce privește amendamentele ce vizează să ofere norme mai bine definite privind protecția datelor personale, aș dori să subliniez faptul că, în orice caz, statele membre sunt obligate să respecte legislația comunitară în vigoare în acest sens și că, prin urmare, aceste norme vor trebui respectate fără niciun alt amendament la prezentul proiect de directivă. Cu toate acestea, în vederea asigurării clarității, aș putea avea în vedere o enumerare generală a normelor comunitare existente.

În ceea ce privește amendamentele privind sistemul și cerințele de evaluare, consider că normele avute în vedere de propunere și consolidate prin textul de compromis al președinției ar trebui să furnizeze un cadru adecvat, care să reflecte spiritul amendamentelor propuse.

Comisia poate accepta, în principiu, anumite amendamente, precum cele care introduc posibilitatea ca Comisia să adopte acte delegate în ceea ce privește îmbunătățirile tehnice ale categoriilor de venit și capital, care fac obiectul schimbului automat de informații, în timp ce categoriile implicate ar trebui definite chiar în directivă și nu prin intermediul comitologiei. Acest lucru este, de asemenea, în acord cu discuțiile actuale ale Consiliului.

De asemenea, Comisia poate accepta în principiu amendamente privind secretul bancar, care nu va mai face diferența între contribuabili în funcție de reședința fiscală a acestora. Mai mult, Comisia acceptă, de asemenea, în principiu, amendamentele privind prezența și participarea poliției în anchetele administrative.

Comisia va apăra spiritul acestor amendamente în cadrul deliberărilor Consiliului, fără a-și modifica oficial propunerea, întrucât aceste dispoziții par a se reflecta deja în textul de compromis.

Permiteți-mi să revin la propunerea Comisiei privind asistența reciprocă în vederea recuperării creanțelor fiscale. Dispoziții la nivel național privind recuperarea creanțelor fiscale sunt limitate ca domeniu de aplicare la teritoriile naționale, iar evaziuniștii au profitat de acest lucru pentru a organiza falimente în statele membre în care au datorii. Prin urmare, statele membre solicită din ce în ce mai mult sprijinul altor state membre pentru a recupera creanțe, însă dispozițiile actuale au permis recuperarea a doar 5 % din datorii.

Propunerea Comisiei este destinată să furnizeze un sistem de asistență îmbunătățit, cu norme care sunt mai ușor de aplicat și care oferă condiții mai flexibile pentru solicitarea de asistență. După cum știți, ECOFIN a

încheiat un acord la 19 ianuarie 2010 privind o abordare generală a proiectului de directivă. Salut cu căldură atitudinea de susținere față de această propunere care reiese din raportul dlui Stolojan.

Comisia poate accepta, în principiu, amendamentul prin care exercitarea atribuțiilor de inspecție în statele membre solicitate de către oficiali din statele membre candidate face obiectul unui acord între statele membre implicate. Acest lucru se reflectă și în textul de compromis al Consiliului. Cu toate acestea, Comisia nu poate accepta alte amendamente, precum introducerea sistematică și automată a schimbului de informații în domeniul recuperării creanțelor, deoarece acest lucru poate duce la o povară administrativă disproporționată, întrucât ar acoperi deopotrivă situații neproblematic de recuperare a creanțelor. Cu toate acestea, Comisia, în cooperare cu statele membre, va analiza posibilitățile modului în care poate fi îmbunătățită pe viitor asistența privind recuperarea creanțelor fiscale și a modului în care pot fi abordate eventualele probleme.

Permiteți-mi să concluzionez la final cu câteva cuvinte despre propunerea Comisiei privind o aplicare opțională și temporară a taxării inverse. Ca răspuns rapid la modele noi și îngrijorătoare de fraudă, semnalate de câteva state membre, obiectivul acestei propuneri este de a oferi statelor membre interesate posibilitatea ca, pe baza unui mecanism opțional și temporar, să aplice așa numitul mecanism de taxare inversă, în care clientul este cel care este responsabil de TVA, într-un număr limitat de domenii cu risc ridicat de fraudă. În cadrul directivei propuse, statele membre ar putea să aleagă, dintr-o listă de cinci categorii, maxim două categorii de bunuri cu risc ridicat de fraudă, cum ar fi telefoanele mobile, precum și o categorii de servicii, cum ar fi cotele de emisii de gaze cu efect de seră, în legătură cu care circuite majore de fraudă au fost detectate în ultima vară.

Statele membre vor trebui să evalueze eficiența acestei măsuri, precum și impactul acesteia asupra unui posibil transfer al fraudei către alte state membre, alte tipuri de bunuri sau alte modele de fraudă.

Am fost încântat că Consiliul a aderat la această propunere atât de repede și a ajuns la un acord în această privință în cadrul reuniunii ECOFIN din 2 decembrie. Desigur că este regretabil că s-a putut ajunge la un acord doar în ceea ce privește acest punct al propunerii – cu privire la cotele de emisii de gaze cu efect de seră –, dar sunt pe deplin conștient de faptul că acest domeniu era unul în care era nevoie cel mai urgent de o reacție.

Comisia va continua să contribuie la negocierile Consiliului privind celelalte puncte ale propunerii în cel mai constructiv mod posibil.

În sfârșit, aș dori să mulțumesc Parlamentului European încă o dată pentru reacția sa rapidă, precum și pentru sprijinul său clar. Chiar dacă Comisia nu poate în acest moment să accepte oficial toate amendamentele propuse, aceasta va avea un aport util în dezbaterile apropiate ale Consiliului. Într-adevăr, ceea ce este în joc este capacitatea noastră de a reacționa rapid față de un mecanism uriaș de fraudă, dar și credibilitatea sistemului european de comercializare a cotelor de emisii.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle comisar Kovács. Așa cum ați amintit, aceasta este ultima ocazie când veniți în acest Parlament, așa că permiteți-mi și mie să vă mulțumesc pentru cooperarea excelentă pe care am avut-o cu dvs. pe durata mandatului dvs.

Astrid Lulling, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, adesea există o doză de întâmplare în mersul lucrurilor. Într-un moment în care dezbateri protejarea confidențialității și a persoanelor și în care aceste dezbateri au noi repercusiuni, membrii acestui Parlament au o minunată oportunitate de a afirma câteva principii puternice. Fie că este vorba de introducerea scannerelor corporale în aeroporturi sau a acordului SWIFT cu Statele Unite, cei care apără cu îndârjire libertățile individuale nu vor ezita, în această săptămână, să se facă auziți, chiar dacă acest lucru înseamnă crearea unei tensiuni diplomatice considerabile.

Cu toate acestea, regret că lupta lor pentru libertățile cetățenești este schimbătoare și inconsecventă. Atunci când este vorba de protejarea informațiilor bancare și financiare, binele se transformă deodată în rău. Ceea ce în alte domenii merită protejat necesită a nu fi luat în seamă în numele unui nou imperativ: colonoscopia fiscală generală obligatorie. Schimbul automat de informații pe scară largă, care stă la baza rapoartelor Alvarez și Domenici, este scannerul care te dezbracă la orice pas; este acordul SWIFT, prezentat într-o formă exagerată, de la care nu mai există cale de întoarcere. Cu toate acestea, acest Parlament nu va lăsa o contradicție să îl oprească. Acesta poate decide în favoarea schimbului automat de informații de orice tip imaginabil între autoritățile fiscale din Europa și, în același timp, poate respinge acordul SWIFT cu Statele Unite în numele libertăților individuale.

Poate fi oare înțeleasă această incompatibilitate, această incoerență, sau chiar, din când în când, justificată în numele eficacității? Nu. Regula de aur, regula dvs. de aur, cu alte cuvinte, schimbul automat de orice fel de informații fiscale, bancare și financiare despre toți nerezidenții va duce inevitabil la un potop de informații imposibil de manevrat. Cazul precedent al impozitării veniturilor din economii ar trebui totuși să fie un avertisment pentru dvs. Cu toate acestea, nu este cazul. Din nou, trebuie să apucați pe drumul greșit și să susțineți un sistem care nu merge. Nimeni nu este mai surd decât cei care nu vor să audă.

Acelora dintre prietenii mei, care par a fi îngrijorați de excesele birocratice, pe care punerea în aplicare a acestei structuri le-ar putea genera, aș dori să le spun că singura soluție este de a i se opune, nu de a o introduce și de a fi apoi surprinși de consecințele sale dezastruoase.

Dați-mi voie, dle președinte, de a adresa un ultim cuvânt dlui comisar Kovács, care duce ultima sa bătălie în această seară. Îi doresc o retragere fericită. Dle comisar, în cariera dvs., ați ales adesea bătălia greșită, dar, cum sunt un suflet bun, până la urmă nu o să vă fac din asta o vină prea mare. Vă doresc o retragere fericită, dle comisar.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare adresată prin intermediul procedurii „cartonașului albastru”, în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură.)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Dnă Lulling, aș dori doar să vă adresez o singură întrebare. În discursul dvs., ce are a face schimbul automat de informații fiscale cu ridicarea secretului bancar, în condițiile în care acestea sunt două probleme evident separate? Majoritatea statelor din Europa nu au secretul bancar. Mecanisme automate funcționează deja pentru circulația informațiilor între autoritățile fiscale și averea fiecăruia nu este postată pe Internet. Nu există nicio cale de a păstra separate cele două chestiuni?

Astrid Lulling, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, colegul meu nu a înțeles din păcate un lucru, dar, întrucât nu am timp la tribună, o să îi explic în particular. Am încredere că va înțelege înaintea votului.

Liem Hoang Ngoc, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în această perioadă de criză, finanțele publice au fost folosite din plin, inițial pentru a salva sistemul financiar și apoi pentru a palia impactul social și economic.

În acest context, se poate discuta mult despre deficitele publice, cheltuielile statelor membre sunt ținta atacurilor, însă scăderea veniturilor fiscale este lăsată să treacă în planul doi. Uităm că, în fiecare an în Uniunea Europeană, 200 de miliarde de euro nu sunt impozitați și că acestea sunt resurse care ar fi putut fi folosite pentru politici esențiale de recuperare a creanțelor, resurse care ne-ar permite să facem față la ceea ce unii numesc, între ghilimele, bomba demografică cu ceas.

Acesta este motivul pentru care textele pe care le discutăm astăzi sunt atât de importante. Introducerea instrumentelor comune și a unei transparențe absolute între statele membre în domeniul recuperării datoriilor sunt pași vitali, dacă dorim să ne asigurăm că niciun cetățean, nicio întreprindere nu pot scăpa de responsabilitatea lor fiscală și că toată lumea contribuie la efortul colectiv.

Trebuie să asigurăm autorităților fiscale din fiecare stat al Uniunii resursele pentru a-și îndeplini misiunile. De asemenea, trebuie să subliniem în ce măsură o politică fiscală sănătoasă este importantă.

Toată lumea este în prezent îngrijorată de Grecia. Putem vedea astăzi extremele la care lipsa unui sistem fiscal eficient poate duce. Nu numai criza este cea care afectează guvernul Karamanlis; mai presus de toate, este lipsa curajului politic al predecesorilor care nu au reușit să reformeze administrația fiscală a Greciei și să creeze astfel un instrument eficient pentru recuperarea creanțelor fiscale.

În această privință, sperăm că Uniunea va folosi toate resursele de care dispune pentru a confirma solidaritatea sa cu Grecia. Sper că votul care are loc joi va confirma votul din Comisia pentru afaceri economice și monetare și va avea ca rezultat unele texte de încurajare a recuperării creanțelor fiscale.

Sharon Bowles, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, mă bucur că dezbatem aceste rapoarte în timpul mandatului dlui comisar, chiar dacă era cât pe ce să nu facem aceasta. Comisia pentru afaceri economice și monetare a depus eforturi pentru a reuși acest lucru. Așadar, în multe situații – de fapt, aș spune că în majoritatea situațiilor – am avut un dialog de sprijin reciproc, dle comisar, chiar dacă, desigur, nu ne-am pus de acord asupra tuturor aspectelor. De exemplu, am fost de acord cu privire la TVA-ul pentru produsele intracomunitare, dar nu am fost de acord cu privire la răspunderea comună și individuală în cadrul tranzacțiilor transfrontaliere și în câteva alte cazuri, și am fost de ambele părți dezamăgiți de încetineala sau de lipsa de sprijin a statelor membre. CCCTB este una dintre aceste propuneri.

Însă față de aceste dezamăgiri, ați propus controale tradiționale mai aprofundate, bazate pe cooperare, schimb de informații și acces la date. Astfel încât, atât personal, cât și în calitate de președinte al Comisiei pentru afaceri economice și monetare, profit de această oportunitate pentru a vă mulțumi pentru eforturile depuse și pentru entuziasmul arătat pe durata mandatului dvs. Așa cum au spus colegii, în acest moment de tensiune fiscală, posibilitatea ca statele membre să își recupereze spezele complete aferente impozitelor este chiar și mai importantă. Cu această forță motrice, Consiliul trebuie să progreseze mai mult pe viitor. Cei care plănuiesc cu bună știință să se sustragă și să evite impozitele fac rău societății și nu trebuie să se aștepte la indulgență atunci când vor fi prinși, iar noi trebuie să dispunem de instrumentele necesare prinderii lor.

Dacă revenim în special la problema cooperării administrative, consider că schimbul automat de informații este benefic. Acesta merge mână în mână cu Directiva privind impozitarea veniturilor din economii, care sper că va fi în curând adoptată de Consiliu. Însă activismul dvs. în această problemă a dus deja la evoluții pozitive, atât în cadrul UE, cât și în afara acesteia. Am numai laude și cu privire la directiva privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor, dar consider că un prag mai jos pentru punerea sa în aplicare este mai potrivit. Și, în sfârșit, vă cer scuze dvs. și colegilor dvs. pentru faptul că nu pot rămâne la restul dezbaterii, dar, ca de obicei, se fac angajamente duble în acest Parlament.

Philippe Lamberts, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, de câteva săptămâni deja, este la modă să ne facem griji în legătură cu deficitele bugetare ale anumitor state membre. Desigur, putem critica unele exemple de cheltuieli publice – și nu ne vom da înapoi de la a o face –, ne putem referi la miliardele de euro de subvenții pentru combustibilii fosili, dar, să nu uităm că, așa cum a spus colegul socialist, creșterea deficitelor publice este rezultatul, înainte de toate, al crizei financiare și economice.

Nu cred că guvernele au nevoie să li se dea lecții de bună gestiune de către cei care, în virtutea predilecției lor spre operațiuni riscante – finanțate, chiar dacă vă vine să credeți sau nu, din datorii – au stat la baza crizei.

Așa stând lucrurile, suntem de acord că deficitele publice nu pot continua la nivelurile actuale, deoarece reduc posibilitatea ca Europa să răspândească în lumea întreagă Noul Pact Ecologic de care are mare nevoie. Prin urmare, trebuie să ne confruntăm cu această problemă nu doar din punctul de vedere al cheltuielilor, ci și din punctul de vedere al veniturilor, iar acest lucru este sensul în care citim rapoartele prezentate astăzi, în special cel al dnei Alvarez și al dlui Domenici.

Faptul că schimbul automat de informații între autoritățile fiscale devine regula oferă statelor membre mijloacele de a aborda fraudă fiscală în mod serios. Aș dori să vă reamintesc că suma anuală estimată a fraudei fiscale este de 200-250 de miliarde de euro, sau de doi la sută din PIB. Înainte de a începe să discutăm despre restructurarea regimului fiscal european, haideți să ne asigurăm că impozitele datorate sunt colectate.

Mai mult, proiectul sprijină introducerea unei baze de impozitare comune pentru impozitarea societăților comerciale, care va clarifica problemele, atât pentru contribuabili, cât și pentru statele membre. Prin aceasta, se va face un pas înainte, dar ar trebui să pregătească terenul nu pentru o concurență sporită, ci pentru mai multă cooperare. Este timpul să punem capăt practicilor de dumping fiscal, acestui drum spre pierzanie, care subminează veniturile fiscale ale statelor membre și în detrimentul cui? Al contribuabilului și al IMM-urilor, care nu au resursele marilor companii transnaționale de a stârni concurența între statele membre.

Prin urmare, baza de impozitare consolidată este, după părerea noastră, premisa obligatorie pentru introducerea – în acord cu ceea ce facem în legătură cu TVA-ul – a unei armonizări progresive a cotelor de impozitare a societăților comerciale, începând cu stabilirea unor praguri minime.

În sfârșit, stabilirea unei baze durabile pentru regimurile fiscale ale statelor membre va necesita multe schimbări mai profunde: reducerea impunerilor asupra veniturilor obținute din muncă și compensarea acestei reduceri prin introducerea unei taxe progresive pe energie – pentru resursele de energie neregenerabilă – și a unei taxe pe tranzacțiile financiare și profituri. Cu toate acestea, așa cum obișnuia să spună bunica mea, asta este o altă poveste.

Între timp, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană o felicită pe dna Alvarez și pe dl Domenici legat de excelența lor activitate, care nu s-a limitat doar la pozițiile trecute ale Parlamentului European, ci le-a făcut mai ambițioase și mai practice.

Voi termina prin a adresa câteva cuvinte de despărțire dlui Kovács. Nu eram aici când ați sosit dvs. Colegii mei mi-au spus că impresia pe care le-ați lăsat-o prin acțiunile dvs. este mult mai bună decât cea pe care ne-ați lăsat-o atunci când ați fost numit pentru prima oară. Așadar, ne-ați făcut o surpriză plăcută. Vă doresc toate cele bune.

Ashley Fox, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, aș dori să mulțumesc raportorilor și raportorilor alternativi pentru eforturile importante depuse pentru elaborarea acestor rapoarte.

Impozitarea, în special orice formă de armonizare, este întotdeauna o problemă delicată. Trebuie să echilibrăm nevoia de a avea o piață unică eficientă cu nevoia de a proteja competența statelor membre în domeniul fiscal. L-aș sfătui pe dl Lamberts că cea mai bună cale de a minimiza evaziunea fiscală este de a avea impozite mai simple și cote de impozitare mai mici. Concurența fiscală este un lucru simpatic. Ea protejează contribuabilul de guvernele lacome.

Statele membre trebuie să aibă libertatea de a semna acorduri bilaterale cu țări terțe. Regatul Unit și Statele Unite sunt gata să facă schimb de informații în virtutea istoriei lor de cooperare în combaterea terorismului. Dacă aceste informații ar fi împărtășite pe teritoriul UE, multe țări terțe ar refuza să semneze acorduri similare pe viitor. Cooperarea ar înceta și securitatea națională ar fi pusă în pericol.

Îi îndemn pe deputați să abordeze aceste rapoarte în mod practic. Trebuie să ne asigurăm că nu ne complăcem în armonizări inutile, care pun în pericol securitatea națională.

Nikolaos Chountis, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dle președinte, fără îndoială că rapoartele avute în vedere depun un efort pozitiv spre crearea unui cadru legislativ în materie de cooperare administrativă în cadrul Uniunii Europene, în domeniul impozitării directe și indirecte, altele decât TVA-ul și accizele.

Cu toate acestea, trebuie să spun că rapoartele, propunerile pentru directive și altele ating problema evaziunii și a fraudei fiscale.

Totuși, există două aspecte ale evaziunii fiscale care au rezistat pe durata crizei. Primul se referă la concurența fiscală în cadrul Europei; ultimul lucru pe care îl promovează este solidaritatea și coeziunea economică și socială între statele membre. Trebuie să abordăm și să rezolvăm această problemă.

Al doilea se referă la societățile offshore. După cum știm cu toții, aceste societăți sunt vehicule pentru evaziunea fiscală și spălarea de bani. Intenția guvernului elen, de exemplu, de a percepe un impozit de doar 10 % pentru asemenea tranzacții este scandaluoasă.

Așa stând lucrurile și așa cum au subliniat numeroase state membre, în aceste vremuri de criză economică, când toate statele membre se confruntă cu probleme financiare, ca să nu mai vorbim de modul neadecvat în care funcționează Banca Centrală Europeană și Pactul de stabilitate, mai degrabă exacerbând problema decât rezolvând-o, avem nevoie de soluții comune pentru probleme comune, printre care și evaziunea fiscală.

Trebuie să reducem evaziunea și fraudă fiscală, astfel încât guvernele să dispună de venituri într-un moment în care este mare nevoie de politici de redistribuire și de dezvoltare.

Godfrey Bloom, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, impozitarea ca și concept nu s-a schimbat cu adevărat foarte mult în ultimii 3 000 de ani, nu-i așa? Cei bogați și puternici, care fură bani de la oamenii de rând, ca să își facă propriul trai mai confortabil.

Schimbarea care s-a produs în era modernă constă în faptul că în prezent impozitarea este „în beneficiul celor impozitați”: în faptul că suntem oarecum impozitați *pro bono*.

În scopul perpetuării acestui mit, inventăm în mod periodic temeri pentru a speria oamenii și pentru a-i ține supuși. Cea mai recentă dintre aceste temeri este desigur aceea că, dacă nu scoatem taxe ecologice, vom arde toți de vii – reminiscențe ale religiilor medievale, nu-i așa, care au același substrat: plătește sau arzi în focurile iadului.

Armonizarea fiscală este un concept născocit de clasa politică modernă pentru a se asigura că niciun guvern nu fură prea puțin de la poporul său: un soi de cartel al hoților, dacă vreți.

Pot sugera, dacă chiar doriți armonizare fiscală, ca Comisia și birocrăția să plătească același impozit ca și alegătorii, ca și ei să suporte aceeași povară fiscală ca noi ceilalți, înainte ca alegătorii să dea buzna în această clădire și să ne spânzure pe toți de grinzi, întrucât au tot dreptul să o facă.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, trebuie să revizuiți procesul democratic. În calitate de tânăr autor și jurnalist, plăteam un impozit de 62 % din convingere, deoarece eram convins și aveam impresia că eram guvernați de oameni buni. Cu toate acestea, de când am devenit deputat în Parlamentul European, am putut vedea ce se întâmplă de fapt cu veniturile fiscale. Pe vremea aceea, plăteam milioane de șilingi pe an.

Ceea ce mă deranjează în această dezbatere privind promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale este faptul că nu ne uităm la propriile noastre cheltuieli, ci vorbim doar despre evaziuniști fiscali malefici.

Pe vremea aceea, când rata impozitului era de 62 %, consilierul meu fiscal era Christoph Matznetter, care a devenit mai târziu secretarul de stat pentru finanțe al Austriei. El mi-a spus: „ești din Vorarlberg, mergi peste graniță, în Liechtenstein sau Elveția!” Nu am făcut-o, dar alții au făcut-o. Cu toate acestea, dacă, în lumina acestor experiențe, abordați acest lucru cu mintea sobră și rațională a cuiva care nu a fost funcționar public, care nu constituia o cheltuială pentru sistemul de securitate socială, care nu a fost activ în niciun domeniu public, așa cum sunt majoritatea deputaților, atunci trebuie să vă puneți întrebarea cum se face că pot să îmi salvez banii trudiți de această risipă?

Iată așadar sugestia mea: dați-mi voie să începem de la punctul în care putem demonstra că o administrație rațională va folosi banii în mod rațional, adică, cu noi înșine. De ce avem nevoie de încă 200 de locuri de muncă noi? De ce avem nevoie să finanțăm lecții de schi la școală săptămâna aceasta? La ce folosesc toate acestea? Dacă doriți într-adevăr să începeți combaterea paradisurilor fiscale, recuperarea creanțelor fiscale și aderarea oamenilor la proiectul Uniunii Europene în mod serios, atunci trebuie să începem cu noi înșine și să arătăm oamenilor că instituțiile pe care le reprezentăm cheltuiesc banii contribuabililor în mod responsabil. Altfel, vom continua să pierdem venituri fiscale, fără nicio justificare de a-i trage pe acei oameni la răspundere.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, o scădere cu 4 % a PIB-ului, 21 de milioane de cetățeni someri ai UE, proceduri de deficit inițiate împotriva a 20 de state membre, grad de îndatorare a statului de 80 %. Cu Uniunea Europeană în așa stare, pun întrebarea: ne putem permite luxul de a permite ca miliarde de euro din impozite să se scurgă printre degete? Este intolerabil faptul că, deși sacrificăm sume imense pentru stimulente economice și pentru a păstra locurile de muncă disponibile, nu s-a înregistrat niciun progres la nivelul UE pentru a se găsi, de exemplu, modalități de creștere a procentului de recuperare a obligațiilor fiscale transfrontaliere peste rușinosul nivel de 5 %. Or ar trebui să extindem schimbul automat de informații în mod uniform la toate veniturile, eliminând astfel nevoia ca guvernele să obțină informații din suporturi cu date furate despre venitul neimpozitat al cetățenilor lor, investit pe ici pe colo.

În acest moment, rata fraudei fiscale în UE se ridică la de două ori și jumătate din totalul bugetului UE. Consider cu tărie că autoritățile fiscale din statele membre trebuie să coopereze în vederea depistării fraudei fiscale. Nimeni nu ar trebui să se poată ascunde în spatele secretului bancar și vă invit să desființăm paradisurile cvasi-fiscale din Uniunea Europeană, chiar dacă, stimăți colegi deputați, acest lucru dăunează statelor membre respective. Interesul Europei ca întreg trebuie să aibă prioritate față de punctele de vedere parțiale. Cetățenii cinstiți din UE, care plătesc impozite, așteaptă de la noi nu mai puțin decât norme obligatorii pentru toată lumea, fără porțițe de scăpare.

Raportul Domenici oferă o imagine cu privire la modul în care trebuie închise acele porțițe de scăpare. Subiectul nostru în acest moment nu este armonizarea fiscală, ci modul în care să fie recuperate impozitele percepute în funcție de normele fiecărui stat membru, cu ajutorul celorlalți, dacă este nevoie. Toate celelalte elemente ale pachetului fiscal pe care îl avem în față au același scop. În numele Grupului PPE, am adăugat câteva sugestii la raportul Domenici, care au primit și sprijinul celorlalte grupuri politice. În primul rând, am sugerat crearea unui sistem de stimulente, care ar garanta că statele membre ce acționează în numele statului care urmărește recuperarea creanțelor fiscale transfrontaliere, să primească o cotă-parte din sumele recuperate. În acest fel, am putea da un imbold cooperării anevoioase între serviciile fiscale. În al doilea rând, prin folosirea unui sistem comparativ al profiturilor, am putea lua măsuri efective, în special față de companiile multinaționale care manipulează prețurile de transfer cu scopul de a se sustrage de la impozite. Știu că comisarul Kovács are îndoieli în legătură cu acest lucru, dar cred că eforturile ar putea începe în acea direcție.

În sfârșit, mă bucur că Comisia sprijină nevoia de a înăspri cerințele pentru schimbul de informații fiscale, astfel cum se stipulează în acordul model al OCDE, aplicabil unui număr de 12 state. Sunt de părere că prin continuarea în această direcție, ne putem îndrepta către o politică fiscală mai corectă.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Dle președinte, în această seară, dezbatem o serie de măsuri pentru combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale de diferite feluri. Aceste probleme sunt de o importanță majoră. Ar fi un lucru foarte bun dacă noi, în UE, am putea să consolidăm instrumentele și cooperarea, în vederea combaterii evaziunii fiscale în modul propus.

Criza economică și financiară a accelerat nevoia de a face sistemele fiscale cât se poate de eficiente, de fiabile și de echitabile. Am o părere pozitivă despre propunerea de a extinde aplicarea mecanismului de taxare inversă. Printre altele, acest lucru este un pas crucial în dezvoltarea măsurilor de combatere a schimbărilor

climatice. Când certificatele de emisii vor începe să fie licitate în 2013, va trebui să dispunem de un sistem credibil de comercializare în vigoare, care să nu fie afectat de fraudă legată de TVA și alte probleme similare. Este posibil ca mecanismul de taxare inversă să fie o cale excelentă de a preveni o asemenea fraudă legată de TVA. Acesta va asigura atât credibilitatea, cât și eficiența sistemului.

Eforturile depuse în legătură cu raportul privind mecanismul de taxare inversă au fost foarte constructive. Sunt mulțumit să văd că Comisia, Consiliul și colegii deputați implicați au fost decizi să găsească repede o soluție bună. Un element central al raportului este crearea unui sistem cuprinzător de evaluare – un sistem bazat pe criterii uniforme. Este foarte important să monitorizăm cu grijă măsura în care acest mecanism de taxare inversă funcționează bine în practică, în domeniul vizat. Măsurile de combatere a evaziunii fiscale propuse în acest moment reprezintă un pas important în această direcție, dar ar trebui să fie considerate ca o mică parte dintr-un proces mai larg și pe termen lung.

Rămân multe de făcut în acest domeniu. Cooperarea în cadrul UE ar trebui întărită și UE ar trebui să fie lider în inițierea unor acorduri internaționale eficace în vederea combaterii evaziunii fiscale.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Dle președinte, acest pachet mai degrabă tehnic în aparență este legat în realitate de o serie de chestiuni cât se poate de politice. În primul rând, cooperarea administrativă între state în chestiuni fiscale este o problemă cheie pentru piața internă. Consider că este important de subliniat acest lucru, deoarece libera circulație a persoanelor și a capitalurilor constituie unul din *acquis*-urile prețioase ale Uniunii Europene, la care ținem atât de mult. Cu toate acestea, acest lucru nu trebuie să ducă la o situație de impozitare nedreaptă, în care unii cetățeni bine consiliați și mobili să se sustragă de la obligațiile lor fiscale, în timp ce cetățenii mai sedentari să le suporte.

Și nici nu ar trebui să fie un stimulent pentru concurența dintre state, vreau să spun, un stimulent pentru fraudă și evaziune. Acest lucru explică poziția noastră în favoarea unei baze fiscale consolidate pentru impozitarea societăților comerciale și schimbul automat de informații între statele membre, despre care s-a discutat deja.

Dacă dna Lulling ne-ar fi onorat să rămână cu noi, aș fi putut să-i spun că problema libertăților civile apare într-adevăr atunci când vorbim despre schimbul de informații sensibile, dar că, după părerea mea, este o mare diferență între informațiile pe care le putem schimba între statele membre ale Uniunii Europene – cu alte cuvinte, în cadrul și în serviciul pieței interne – și informațiile pe care le putem schimba cu alte țări, chiar și țări prietenoase, cum ar fi Statele Unite.

A doua chestiune cât se poate de politică, în special după criză, este combaterea paradisurilor fiscale, dar și a zonelor gri – sau a practicilor indulgente – care din păcate mai există încă în cadrul Uniunii Europene sau în teritoriile asociate. Ca urmare a declarațiilor din cadrul summitului G20, cetățenii așteaptă rezultate și o Uniune credibilă. Acesta a fost scopul multor amendamente și consider că acest Parlament trebuie să acorde o importanță înnoită acestei probleme.

În sfârșit, în încheiere, aș dori să-i spun ceva dlui Kovács – este destul de rar să poți spune la revedere cuiva în chiar seara în care i se termină mandatul – și, mai presus de toate, să poți da un sfat comisarului desemnat, dl Šemeta, ai cărui primi pași în acest domeniu i-am salutat, așa cum am salutat și primii pași ai Comisiei Baroso II, care pare hotărâtă să abordeze problema, în special prin încredințarea dlui Monti a sarcinii de a elabora un raport privind piața internă care să cuprindă toate aceste aspecte.

Consider că, oricât s-ar opune și oricât ar ezita statele membre, depinde de Comisie să facă ceea ce ați putut face dvs., dle Kovács, și să facă uz de puterea sa de inițiativă, dar eventual într-o măsură mai mare. Cuferele statelor membre sunt goale. Impozitarea este o altă cale de a le umple și, cu condiția ca acest lucru să fie făcut în mod inteligent, suntem pentru.

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, mulțumită eforturilor dlui Domenici, raportul pentru care trebuie să acordăm un vot final în această săptămână este un document de înaltă calitate. Sper sincer că va fi adoptat joi, în ședința plenară. Multe din progresele pe care le conține privind chestiunile de transparență financiară, politică fiscală și combaterea paradisurilor fiscale, ale căror consecințe majore sunt, pe bună dreptate, subliniate aici, sunt pur și simplu nemaiîntâlnite până acum.

În primul rând, ar trebui să salutăm faptul că textul recunoaște limitele considerabile ale combaterii paradisurilor fiscale în forma în care s-a desfășurat până acum. Tratatul fiscal și listele OCDE cu jurisdicțiile necooperative, pentru a reproduce termenii folosiți în mod oficial, sunt nesatisfăcătoare și reprezintă chiar o parte a problemei pe care sunt destinate să o soluționeze.

Acesta este motivul pentru care propunerile din acest raport, care urmăresc depășirea acestei abordări, adoptarea unei noi definiții a paradisurilor fiscale și introducerea de noi instrumente – inclusiv sancțiuni – pentru a sprijini această luptă, sunt deosebit de importante. Este evident cazul propunerii de a introduce schimbul automat de informații fiscale, atât pe teritoriul Uniunii Europene, cât și pe plan internațional.

Este și cazul contabilității specifice fiecărei țări, pe care o solicită raportul și care va oferi posibilitatea de a măsura activitățile reale ale fiecărei societăți în țările în care își au reședința și de a verifica că își plătesc într-adevăr impozitele pe care le datorează acolo în mod legitim. Acestea sunt două cereri fundamentale, care sunt susținute de mult timp de mulți experți. Nu putem decât să salutăm faptul că Parlamentul European le adoptă și că, prin aceasta, va deveni una din instituțiile cele mai implicate în această luptă.

Doamnelor și domnilor, problema paradisurilor fiscale nu este doar o chestiune tehnică. Are legătură cu alegeri fundamentale. Dorim să oferim țărilor în curs de dezvoltare mijloacele de a beneficia de propriile resurse în loc de a le vedea confiscate? Dorim să ne asigurăm că toate întreprinderile și toți cetățenii contribuie cu propriile mijloace la finanțarea vieții civice? Prin votarea raportului dlui Domenici, vom oferi un răspuns pozitiv la aceste două întrebări. Un răspuns de care, cred eu, nu putem decât să fim mândri.

Pe plan personal, aș dori să îi mulțumesc dlui Kovács pentru seminarul pe care l-am organizat împreună la Bruxelles la 9 decembrie, pentru a introduce acest subiect pe ordinea de zi. Vă mulțumesc și mult succes.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Dle președinte, dle comisar, astăzi dezbatem un pachet de propuneri litigioase din punct de vedere economic și politic, care se presupune că vor avea drept rezultat o cooperare simțitor îmbunătățită în domeniul impozitării. Frauda fiscală este fără îndoială o problemă majoră care reduce veniturile bugetului de stat. Cu toate acestea, care sunt cauzele evaziunii fiscale și care sunt motivele celor care recurg la fraudă fiscală?

În primul rând, nivelul ridicat al cotelor de impozitare. Cu cât sunt mai mari impozitele, cu atât mai mulți contribuabili vor căuta modalități de a se sustrage de la obligațiile fiscale pe care le au. Ar trebui să nu uităm acest adevăr economic bine-cunoscut, în special în aceste vremuri, când cei mai mulți oameni politici presupun că deficitele legate de finanțele publice vor fi soluționate mai degrabă prin impozite mai mari, cu alte cuvinte, impozite asupra veniturilor bugetului, decât prin reduceri majore ale cheltuielilor. Aș dori să mai fac o remarcă, și anume că paradisurile fiscale există tocmai din această cauză, deoarece oamenii își mută capitalul în locații cu impozite mai mici. Dacă doriți să suprimați sau să limitați existența paradisurilor fiscale, trebuie să reduceți impozitele.

A doua cauză importantă a evaziunii fiscale este opacitatea și complexitatea sistemelor fiscale. Cu cât mai multe scutiri, cu atât mai multă fraudă. Datele statistice și diferite studii confirmă că complicațiile colectării TVA-ului, de exemplu, sunt cauzate în primul rând de explicații confuze și de miile de scutiri de tot felul. Din păcate, nici Comisia și nici deputații PE nu sugerează ca statele membre să inițieze reduceri ale impozitelor sau corectări fundamentale, care ar putea aduce transparență în jurisdicțiile fiscale.

Propunerile litigioase sunt următoarele: introducerea principiului că există o obligație de a face schimb de informații legate de contribuabili; în al doilea rând, informațiile obligatorii referitoare la contribuabili sunt definite clar și sunt cât se poate de sensibile; în al treilea rând, obligația de a face schimb de informații privind toate tipurile de impozite este aplicată pentru prima oară și în al patrulea rând – o noutate legislativă – nu se mai aplică secretul bancar.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, această dezbatere este foarte importantă, deoarece ceea ce guvernele și Comisia însăși ne-au tot spus este că, în anii ce vor veni, strategia de ieșire din criză depinde de planurile de reduceri radicale ale investițiilor publice și ale cheltuielilor sociale. Și ceea ce ne spun informațiile constante din diferitele rapoarte despre care s-a discutat astăzi este că, în cele din urmă, mai este o altă cale înainte, una mai bună, o cale înainte care va încuraja cinstea și satisfacția în rândul contribuabililor!

Și această cale înainte este și calea înainte pentru a depăși criza din punctul de vedere al veniturilor – mai ales din punctul de vedere al veniturilor –, întrucât va pune capăt coșmarului care a fost cauzat de paradisurile fiscale și coșmarului care a fost cauzat de evaziunea fiscală și de fraudă fiscală, practicate la scară largă de marile companii și de sistemul bancar.

Și acest lucru este exact motivul pentru care sunt de acord întru totul cu raportul dlui Domenici, atunci când se afirmă că nu se face destul pentru a pune capăt secretului bancar. Și acest lucru este exact modul în care trebuie să procedăm, deoarece este adevărat că puțină dreptate în economie nu a făcut niciodată rău nimănui.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Dle președinte, dle comisar, întrebarea nu este: dacă suntem pentru sau împotriva fraudei fiscale. Bineînțeles că suntem pentru. Întrebarea se pune mai degrabă în legătură cu ce mijloace dorim să folosim în vederea atingerii acestui obiectiv. Situația în rândul statelor membre în prezent este că există state care nu fac de bună voie schimb de informații referitoare la contribuabili cu alte state membre, chiar și atunci când li se cere să facă acest lucru. Propunerea care este în discuție se referă la introducerea unui sistem automat în care toate informațiile referitoare la proprii cetățeni și întreprinderile care au reședința în străinătate să facă obiectul schimbului între autoritățile fiscale. După părerea mea, ceea ce este important nu este creșterea birocrăției, oricare ar fi modul în care se face schimb de informații. În acest moment, Uniunea Europeană este în criză – în Spania, șomajul este de aproape 20 %, în Letonia este de peste 20 %, în multe alte țări, acesta depășește cu mult 10 %. Din păcate, are tendința de a urca. Prin urmare, statele membre sunt forțate să reducă cheltuielile guvernelor, ceva ce se opune de fapt în mod direct creșterii numărului de personal din aparatul birocratic. Nu ne putem permite să creștem numărul personalului din aparatul birocratic. Cu toate acestea, introducerea sistemului automat de schimb de informații va implica inevitabil creșterea numărului de personal din aparatul birocratic. După părerea mea, contribuabilii europeni pur și simplu nu își pot permite să suporte aceste cheltuieli în acest moment. Consider că mai este o altă propunere pe care ar trebui să o discutăm, și anume, poate nu să mergem la extreme, adică să se comunice toate informațiile în mod automat, ci, în schimb, să se asigure că cel puțin statele membre comunică toate informațiile la cerere. Așadar, pe scurt, un schimb automat de informații la cerere. Vă mulțumesc.

Arlene McCarthy (S&D). – Dle președinte, cu peste 200 de miliarde de euro pierduți anual, combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale în UE trebuie să fie în continuare o prioritate pentru acest Parlament, Comisia Europeană și guvernele statelor membre. Nu pot crede că cineva din acest Parlament este convins că dreptul la confidențialitate este un drept de a se sustrage de la obligațiile fiscale.

Desigur, există un consens global că lipsa unei bune guvernante în chestiuni fiscale încurajează fraudă fiscală și evaziunea fiscală. Frauda fiscală are un impact major asupra bugetelor naționale. Aceasta privează serviciile publice, sănătatea, educația și cercetarea de resurse vitale. Mai mult, potrivit unei importante organizații de binefacere, evaziunea fiscală practică de cei foarte bogați și de marile corporații are un impact grav asupra vieților a peste cinci milioane de copii din lumea în curs de dezvoltare.

Guvernele din cele mai sărace țări în curs de dezvoltare sunt înșelate cu peste 92 de miliarde de euro pe an din veniturile fiscale, în timp ce Banca Mondială estimează că doar o treime din această sumă – 30-34 de miliarde de euro – ar acoperi costurile pentru Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ale Națiunilor Unite. Un fapt încă și mai șocant, un program de ajutor din Regatul Unit, Christian Aid, susține că în jur de 7 trilioane sunt ascunși în paradisurile fiscale.

Prin urmare, acțiunile și recomandările propuse în aceste rapoarte sunt esențiale pentru a sprijini un condiții echitabile de concurență și pentru a aborda distorsiunile și abuzurile care susțin sistemele evaziunii și fraudei fiscale. Bunurile deținute în străinătate reprezintă în acest moment o treime din totalul de bunuri...

(Președintele l-a rugat pe vorbitor să vorbească mai rar de dragul interpreților)

...jumătate din comerțul mondial trece prin paradisurile fiscale și s-au inițiat deja măsuri pentru a reduce acest lucru. Paradisurile fiscale sunt în curs de investigare, iar propuneri din partea UE și a OCDE sunt prezentate în acest sens.

O cooperare fiscală mai strânsă este singura cale de urmat. Acest lucru nu slăbește suveranitatea națională, ci dimpotrivă, o întărește și consolidează sistemele fiscale naționale, împiedicându-i pe aceia care caută să le submineze integritatea și funcționarea.

Dacă am învățat o lecție ca urmare a crizei financiare globale, aceea este că avem nevoie de mai multă deschidere și transparență în ceea ce privește tranzacțiile financiare. Acesta este motivul pentru care sprijin propunerile de a ne îndrepta către un acord global și un standard referitor la un schimb automat de informații fiscale, prezentat de raportorii noștri.

Aș dori să închei prin a spune că cei care caută să modereze aceste propuneri, ascunzându-se în spatele panicii privind confidențialitatea datelor, nu sunt nici serioși și nici ambițioși în sprijinirea unor măsuri globale, care să abordeze calamitatea pe care o reprezintă evaziunea fiscală și să promoveze buna guvernare, buna cetățenie și responsabilitatea socială.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, fraudă legată de TVA nu este doar o greșală neînsemnată. Este o infracțiune și o problemă, care fie escaladează, fie se diminuează în timp.

Conform celor mai recente estimări, cetățeni, și prin urmare contribuabili, pierd până la 100 de miliarde de euro pe an, poate chiar mai mult.

Într-un moment de datorie publică accelerată și de criză, cetățenii nu privesc cu ochi buni faptul că Uniunea Europeană nu a fost capabilă până acum să abordeze această problemă cu succes. Acesta este motivul pentru care salut o nouă încercare de a introduce procedura de taxare inversă pentru care vom vota poimăine. Ceea ce încercăm să facem cu procedura de taxare inversă este eliminarea efectivă a problemei evaziunii legate de TVA sau cel puțin reducerea ei. Cu toate acestea, trebuie să așteptăm să vedem dacă această procedură va genera sau nu creșterea dorită a veniturilor din TVA și dacă va identifica noi cazuri de fraudă. Cu toate acestea, cu siguranță că merită încercat. Vom urmări îndeaproape rezultatele procedurii, a cărei aplicare este în prezent limitată la 2014, și vom efectua o evaluare critică.

Cu toate acestea, mi-ar fi plăcut un amendament la un anumit punct: Sunt în favoarea întreprinderilor care își achită în mod corect obligația în contextul unei revizuii a numerelor lor de înregistrare TVA, fiind scutite de orice obligație, chiar dacă beneficiarul comite fraudă. Regret în mod deschis că amendamentul meu în acest sens nu a obținut o majoritate în Comisia pentru afaceri economice și monetare.

Vicky Ford (ECR). – Dle președinte, fraudă fiscală este o infracțiune care nu numai că fură de la guverne, dar și de la fiecare contribuabil – de la fiecare cetățean care își plătește impozitele la timp. S-au făcut multe lucruri bune de către OCDE, grupul G20 și, într-adevăr, de diferiții raportori din Parlament în ceea ce privește eforturile de a sprijini combaterea fraudei fiscale. Aș dori să vorbesc în special despre raportul dlui Domenici și să îi mulțumesc pentru transparența de care a dat dovadă în colaborarea cu ceilalți deputați din Parlament pentru a-și îmbunătăți raportul. Cu toate acestea, am totuși trei motive de îngrijorare.

Primul este că combaterea fraudei fiscale nu ar trebui să fie folosită ca o scuză convenabilă de către aceia care doresc să deschidă dezbaterile privind armonizarea fiscală pe teritoriul UE. Se vorbește în raport despre o bază de impozitare consolidată comună pentru întreprinderi și cred că ar trebui să așteptăm până când Comisia ne va prezenta, mai târziu anul acesta, evaluarea impactului, înainte de a trage vreo concluzie asupra oricăror argumente pro și contra referitoare la această dezbatere.

Al doilea punct se referă la chestiunea controversată a schimbului de informații. Este foarte clar că în anumite circumstanțe, un schimb mai bun este necesar și, într-adevăr, la fel ca și impozitarea veniturilor din economii, schimbul automat de informații prezintă avantaje. Acest raport merge mult mai departe și solicită un schimb automat în toate domeniile. Aș prefera să analizăm fiecare circumstanță specifică pentru a vedea unde avem nevoie de acest lucru.

În al treilea rând, raportul Domenici sugerează o taxă pentru toată UE, aplicată mișcărilor financiare către și din anumite jurisdicții. Există sancțiuni și stimulente variate, așa cum a subliniat și dl comisar, care ar putea fi folosite în vederea promovării bunei purtări în acest domeniu. Sunt foarte îngrijorată că am putea să dăm înapoi datorită acelei unice sugestii care ar putea fi deosebit de controversată, prin introducerea acestor cuvinte legate de taxa aplicată la nivelul UE.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Dle președinte, prin abordarea acestor patru rapoarte, care par a avea o structură tehnică foarte clară, dezbateri politice cu greutate. În primul rând și pentru a clarifica lucrurile: combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale ar trebui să fie în curs de desfășurare. Aceasta din motiv de respect față de cei care plătesc impozite și respectă regulile.

De asemenea, doresc să clarific aici că aceasta nu este o chestiune legată în mod specific de nicio criză. Aceasta este o chestiune de etică publică. Și întrucât această chestiune ar trebui să fie dezbătută, o altă chestiune legată de concurența fiscală ar trebui, de asemenea, să fie dezbătută de Uniunea Europeană și de statele membre, în vederea încurajării creșterii economice prin politici de impozitare.

De asemenea, este necesar ca combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale să fie considerate dintr-un punct de vedere legislativ. Legile trebuie să fie clare. Legile trebuie să fie transparente și instituțiile administrative trebuie, de asemenea, să acționeze într-un mod adecvat. Acesta este exact motivul pentru care chestiunea referitoare la schimbul de informații este importantă, deoarece trebuie să luăm în considerare deciziile luate de organizațiile internaționale care au analizat cu adevărat această problemă, cum ar fi, înainte de toate, OCDE. Schimbul de experiență este esențial în această privință, astfel încât măsurile care sună bine în teorie să nu fie neproductive în practică.

În special în ceea ce privește subiectul paradisurilor fiscale, trebuie să sprijinim deciziile și progresele grupului G20 și, mai presus de toate, trebuie să ne amintim faptul că măsurile în acest domeniu ar trebui să fie potrivite, proporționale și eficiente.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Dle președinte, dle comisar, iată câteva fapte care merită să fie reținute: potrivit OCDE, bunurile care se ridică la 5-7 trilioane de euro au fost ascunse în paradisurile fiscale în 2008. În Uniunea Europeană, evaziunea fiscală, deja amintită astăzi, se ridică la 2 - 2,5 % din bogăția UE, ceea ce este, să spunem, dublul bugetului UE.

În prezent, nu este nicio îndoială că paradisurile fiscale, imprecizia privind noile produse financiare, lipsa cooperării administrative, eșecul unei reglementări și a unei monitorizări a piețelor și ambițiile excesive ale operatorilor au contribuit toate la teribila criză cu care ne confruntăm acum.

Pe plan mondial, se fac progrese și tragem învățăminte din acest lucru – învățăminte care au fost stabilite în inițiativele Fondului Monetar Internațional, ale OCDE, ale grupului G20 și ale Forumului pentru stabilitate financiară. Uniunea Europeană, în special sub îndrumarea dlui Kovács, pe care aș dori să îl felicit, a fost implicată într-o serie de inițiative. Acestea includ cooperarea administrativă, Directiva privind impozitarea veniturilor din economii, asistență pentru recuperarea datoriilor, un cod de conduită, precum și o cooperare sporită între Belgia, Austria, Luxembourg, Insula Man și chiar țări învecinate: Elveția, Monaco și Liechtenstein.

Cu toate acestea, este important ca acest efort colectiv să nu ducă la ceea ce a fost descris atât de bine de compatriotul dlui Domenici, așa cum scrie în *Leopardul*, că multe lucruri trebuie să se schimbe dacă este ca totul să rămână la fel. Acesta este un exemplu a ceea ce nu trebuie să se întâmple!

Cetățenii europeni suferă în prezent din cauza șomajului, sunt amenințați de creșterea impozitelor și de pierderea drepturilor fundamentale de pensie. Întreprinderile mici și mijlocii nu obțin credite și peste tot se fac sacrificii. Acești cetățeni sunt cei care așteaptă de la noi – în calitate de reprezentanți ai lor aici, în Parlament, – să tragem învățămintele și să garantăm concurența, dreptatea, transparența și onestitatea în cadrul Uniunii Europene.

Aceste patru rapoarte, în special rapoartele dlui Domenici și al dnei Alvarez, sunt în concordanță cu aceste direcții. Sper ca aceste rapoarte să primească un sprijin larg din partea membrilor acestui Parlament și, de fapt, ca ele să furnizeze Uniunii Europene imboldul politic de care are nevoie pentru a trage învățămintele corecte, dar și pentru a încuraja ca aceste învățăminte să fie recunoscute pe plan internațional.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, suntem toți conștienți că impozitele sunt o problemă sensibilă, așa cum am auzit. Statele membre consideră pe bună dreptate impozitele ca fiind în primul rând o chestiune națională; cu toate acestea, în pragul crizei financiare, din ce în ce mai multe țări realizează că cooperarea în cadrul UE trebuie îmbunătățită.

Concurența fiscală este un lucru bun. Cu toate acestea, normele trebuie să fie echitabile și niciun stat membru nu trebuie să beneficieze de pe urma faptului că normele sale sunt folosite pentru a se sustrage de la impozite. Frauda fiscală este ilegală, imorală și distorsionează situația în statele membre ale UE.

Putem critica povara fiscală în propriile noastre țări. Se știe că eu însumi am făcut acest lucru. Cu toate acestea, trebuie să depunem eforturi pentru a schimba politica din țara noastră mai degrabă decât pentru a ne eschiva de la responsabilitățile ce ne revin. Cea mai eficientă cale pentru a face schimb de informații este în mod automat. UE a criticat adesea paradisurile fiscale de diferite feluri. Prin urmare, este important să arătăm că depunem eforturi și pe plan intern pentru a îmbunătăți transparența, deschiderea și cooperarea în domeniul legat de impozitare, respectând în același timp cu sfințenie viața privată.

În vederea evitării cheltuielilor administrative inutile și a creării unei baze legale mai clare, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa a depus un amendament conform căruia statele membre să nu fie obligate să asiste un alt stat membru dacă suma se ridică la mai puțin de 1 500 de euro pe an. Consider că acest lucru stabilește limite clare în ceea ce privește atribuțiile autorităților și, din câte înțeleg, dl Kovács acceptă acest amendament.

– În sfârșit, aș dori să îi mulțumesc dlui Kovács, comisar pentru încă aproximativ 18 ore. A fost un privilegiu să cooperăm cu dvs. Nu ați reușit tot, dar v-ați dat silința. Vă mulțumesc și mult succes.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Dle președinte, în cel de-al șaselea mandat, Comisia Europeană a adoptat o serie de propuneri legislative ca o componentă a luptei împotriva fraudei fiscale și a evaziunii fiscale în Uniunea Europeană. Un factor cheie este propunerea unei directive privind cooperarea administrativă în

domeniul legat de impozitare. Grație adoptării acestora de către practic toate statele membre, directiva care este în prezent în vigoare a reprezentat, fără îndoială, primul pas în direcția cooperării administrative în acest domeniu, deși era evident că lipseau rezultate specifice în ceea ce privește punerea sa în aplicare. Cu toate acestea, în această propunere, avem de-a face cu o consolidare a suveranității interne a fiecărui stat membru în domeniul impozitării, prin aplicarea unei gestiuni mai specifice și mai eficiente a veniturilor fiscale de către fiecare țară, și, de asemenea, prin intensificarea procesului de integrare europeană care devine din ce în ce mai necesar în domeniul impozitării din punct de vedere politic și economic, precum și din punct de vedere administrativ.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Dle președinte, vă mulțumesc dle comisar Kovács pentru excelenta dvs. activitate. Cooperarea administrativă între statele membre ale UE în chestiuni fiscale, care este atribuția mea, este un proiect ambițios. El este necesar deoarece evaziunea fiscală nu este o greșală neînsemnată. Ea afectează țările dincolo de graniță.

Trebuie să conlucrăm în vederea combaterii fraudei fiscale și a paradisurilor fiscale dubioase. Opinia statelor membre că nu orice poate fi soluționat la nivel european este o greșală flagrantă. Explorarea posibilității de a achiziționa informații obținute în mod ilegal despre evazionisti, care este problematică din punct de vedere legal și care reprezintă o problemă cu care noi, în Germania, ne luptăm de ceva timp nu ar trebui să fie singura direcție în care se îndreaptă eforturile noastre. Se poate foarte bine ca o astfel de achiziție să fie necesară.

În această directivă, salut, în primul rând, schimbul automat planificat de informații între autoritățile fiscale; în al doilea rând, procedura consolidată pentru schimbul reciproc de personal între administrații; și, în al treilea rând, măsura de care este nevoie în mod urgent pentru relaxarea legislației privind secretul bancar cu mult în afara UE.

Este adevărat că trebuie să îndepărtăm câteva obstacole, în special ciocnirea dintre comunicarea de informații, pe de o parte, și protecția datelor, pe de altă parte. Trebuie să găsim un echilibru între cele două și să nu lăsăm ca un interes să aibă preponderență în defavoarea celuilalt.

În plus, ar trebui să se pună mai mult accent pe impozitarea dublă transfrontalieră. Am discutat cu o serie de întreprinderi mici și mijlocii care își desfășoară activitatea simultan în diferite state membre. Acestea spun că situația este mult prea complicată și că nu este suficientă transparență și experiență, acesta fiind și motivul pentru care sunt în măsură să ia deciziile corecte în materie de investiții. Trebuie să luăm în considerare acest lucru. De asemenea, trebuie să reducem birocrăția și să acordăm mai multă atenție lucrurilor care sunt cu adevărat necesare, astfel încât administrațiile fiscale să ne poată ajuta să conlucrăm mai strâns și să simplificăm procedurile. Dacă putem realiza acest lucru, dacă putem integra astfel de proceduri simplificate în activitatea de zi cu zi a oamenilor de afaceri, vom face progrese evidente. Această directivă este o afirmare esențială a intenției noastre de a face acest lucru.

George Sabin Cutaș (S&D). - Dezbateră noastră consacrată reformelor propuse în materie de impozitare are loc într-un context care, inevitabil, își pune amprenta pe politicile fiscale. Criza economică și financiară determină în întreaga lume creșterea deficitelor, ceea ce implică întărește importanța resurselor atrase la bugetul public.

Așa cum s-a spus, ultimele rapoarte în materie reflectă proporțiile îngrijorătoare ale fraudei fiscale în Uniunea Europeană, aceasta cifrându-se la peste 200 de miliarde de euro anual, echivalentul a 2 - 2,5 din produsul intern brut.

Colegii noștri care s-au ocupat de aceste rapoarte, și cărora doresc să le transmit aprecierea mea pentru munca lor, ne-au pus în față o oglindă elocventă pentru amploarea fraudei. Planul de redresare economică propus de Comisia Europeană pentru contractarea efectelor crizei presupune costuri totalizând echivalentul a 1 % din PIB. Consider că situația impune măsuri ferme antifraudă și o cooperare mai strânsă în domeniul fiscal între statele membre, cu atât mai mult cu cât criza a scos în evidență mai mult ca niciodată latura negativă a interdependențelor între economiile naționale.

În aceste condiții propunerea de directivă înseamnă un pas înainte pentru ca legislația fiscală europeană să fie în concordanță atât cu evoluțiile la nivel economic, cât și cu intensificarea procesului de integrare europeană. În acest sens schimbul automat de informații, eliminarea secretului bancar și măsurile pentru îmbunătățirea asistenței reciproce în materie de recuperare a creanțelor pot contribui semnificativ la eficientizarea cooperării administrative între cele 27 de state membre.

În final doresc să-i urez domnului comisar Kovács mult succes în activitatea viitoare

Carl Haglund (ALDE). – (SV) (inițial fără microfon) ... actuala directivă este foarte bine-venită într-un moment ca acesta, când veniturile fiscale din toată lumea sunt în scădere. Într-o piață comună, sub nicio formă nu putem accepta situația actuală în care veniturile impozabile să poată fi ascunse și să rămână neimpozitate într-un alt stat membru. Așa cum s-a mai spus, statele membre ale UE pierd miliarde de euro din veniturile fiscale în fiecare an, datorită lipsei schimbului de informații între statele membre. Aș dori, de asemenea, să vă amintesc că, atâta timp cât unii oameni își ascund venitul și evită astfel plata impozitelor, noi ceilalți trebuie să plătim impozite mai mari pentru a compensa acest lucru. Aceasta nu poate să fi fost câtuși de puțin intenția – cel puțin, nu din punctul meu de vedere.

Este surprinzător cum unii oameni apără sistemul existent, care le permite oamenilor efectiv să evite plata impozitelor ce le revin. Îmi dau seama că unele state membre au mult de pierdut, dar prezintă ele de fapt un argument credibil? Nu, nu o fac.

Ar trebui să promovăm cooperarea internațională în domeniul fiscal și să elaborăm standarde comune pentru prevenirea fraudei fiscale la nivel european și global deopotrivă. În același timp, aș dori să vă amintesc că sunt unele persoane care consideră că protecția confidențialității este importantă și că trebuie să fie apărută în mod adecvat. Este important să avem în vedere acest lucru, din moment ce sistemul pe care suntem pe cale să îl creăm va fi lipsit altfel de credibilitate în ochii cetățenilor noștri, iar acest lucru este esențial, dacă dorim să reușim.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Dle președinte, cred că a fost dureros de clar în această criză economică faptul că fie dăm greș separat în cadrul Uniunii Europene, fie reușim împreună. A fost un proces foarte lung să ajungem la punctul în care am putea într-adevăr avea un schimb automat efectiv de informații privind chestiuni legate de impozitare în cadrul UE și deplină transparență, cu o cooperare administrativă eficientă între oficiali și statele națiune.

Câtă vreme cerem sectorului privat – băncilor – să fie mai transparent și mai fiabil după criza financiară, cred într-adevăr că trebuie să solicităm insistent acest lucru statelor națiune și nouă înșine deopotrivă. Prin urmare, salut pașii care au fost făcuți în această direcție, dar mai este cale lungă de parcurs. Îndemn Comisia să fie foarte ambițioasă și foarte puternică în ceea ce privește cooperarea internațională în vederea obținerii unui acord internațional privind paradisurile fiscale și schimbul automat de informații.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, impozitarea este absolut vitală pentru funcționarea țărilor – cred că cei mai mulți cetățeni ar fi de acord cu acest lucru. Cu toate acestea, mulți cetățeni nu primesc cu brațele deschise și cu zâmbetul pe buze plata impozitelor. Acest lucru se întâmplă din vremea Domnului nostru, când a arătat că una dintre cele mai disprețuite specii din timpul său era collectorul de taxe, care era perceput ca un ticălos.

Nu sunt sigur că statutul lor a urcat vreo treaptă între timp. Acum sunt considerați funcționari ai departamentului venituri (Revenue Commissioners), dar probabil nu ar câștiga niciun concurs de popularitate.

Cu toate acestea, pe lângă acest lucru este faptul că, din punct de vedere istoric, cei care s-au sustras de la impozite au fost uneori văzuți aproape ca niște eroi, păcălind guvernul. Din fericire, și acest lucru este în curs de schimbare, dar în același timp sustragerea de la impozitare este frecventă în toată țara și în toată lumea. Chiar și în propria mea țară, în anii '80-'90, băncile însele furnizau oamenilor adrese offshore, cu scopul de a se sustrage impozitelor. Când s-a aflat acest lucru, desigur că persoanele fizice au fost nevoite să plătească.

Ei bine, ce trebuie să facem pe viitor este să ne asigurăm că reducem evaziunea fiscală. OCDE estimează că 2,5 % din PIB se pierde ca urmare a evaziunii fiscale. Contrabanda cu țigări este un exemplu în acest sens, acolo unde țigările au trecut de la economii cu nivel scăzut de impozitare la economii cu nivel mare de impozitare, cauzând daune teribile sănătății și, desigur, finanțelor.

În același timp, UE este limitată în atribuțiile sale, deoarece Tratatul de la Lisabona nu îi acordă competențe extinse în domeniul fiscal. Acest lucru a fost menționat în Tratatul de la Lisabona în garanțiile acordate Irlandei.

Din acest motiv, nu poate exista nicio bază de impozitare consolidată comună pentru companii, iar principiul concurenței fiscale loiale trebuie să rămână în vigoare. Prin urmare, ceea ce trebuie să facem este ca, prin colaborare, cooperare, convingere și persuasiune, să încercăm să facem ca lucrurile să progreseze – dar nu putem face acest lucru cu forța.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, aceste propuneri reprezintă eforturi excelente pentru facilitarea combaterii fraudei fiscale și îmbunătățirea cooperării între autorități.

Am face bine să ținem minte că impozitarea nu este niciodată un scop în sine, ci doar instrumentul societății pentru a pune în aplicare obiective convenite la nivel politic, inclusiv egalizarea distribuției venitului, impozitarea practicilor dăunătoare și crearea unei baze economice pentru servicii sociale comune. Un bun sistem fiscal se bazează pe o bază de impozitare echitabilă și largă și pe cote rezonabile de impozitare.

Evaziunea fiscală și fraudă fiscală corodează baza fiscală, iar cetățenii și companiile cinstite trebuie să achite nota de plată pentru evaziuniști care se sustrag de la plată. Așa cum am auzit afirmându-se aici, produsul intern brut este în prezent într-un moment de criză în diferite zone ale Europei. Fraudă și evaziunea fiscale determină rezultate PIB mai mici cu aproape 200 de miliarde de euro pe an. Într-adevăr nu ne putem permite acest lucru.

Aș dori să fac câteva comentarii în legătură cu rapoartele. Când se iau în considerare căi de combatere a fraudei legate de TVA, noțiunile de eficiență, certitudine juridică și principiul proporționalității trebuie avute în vedere. Acestea sunt evidențiate foarte clar în raportul dlui Casa. Este rezonabil să se pună accentul în special pe bunuri și servicii cu risc mare de fraudă în activitatea de combatere a fraudei legate de TVA, iar mecanismul de taxare inversă oferă statelor membre o oportunitate de a aplica un aranjament invers, cu ajutorul derogărilor de la principiul major al Directivei privind TVA-ul.

Cooperarea administrativă este modul de a completa legislațiile naționale, dar trebuie să nu uităm că aceasta nu le va înlocui niciodată și nici nu va duce la armonizarea acestora.

Cea mai controversată dintre toate chestiunile în ceea ce privește aceste directive a fost problema schimbului de informații. Schimbul eficient de informații între autoritățile vamale și fiscale ale statelor membre ajută la combaterea abuzului și acesta este motivul pentru care eu cred că ar trebui să promovăm schimbul de dosare fiscale și nu să îl blocăm. În Finlanda, fișele fiscale sunt publice, iar țara este una din cele mai puțin corupte din lume. Așa stând lucrurile, nu-mi pot imagina cum schimbul automat de fișe fiscale ar putea amenința să încalce drepturile civile în felul în care unii din colegii deputați par a crede că se va întâmpla.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dle comisar Kovács, dle președinte, legislația financiară este, desigur, o responsabilitate națională și stârnește egoismul statelor membre. Cu toate acestea, aici, în Uniunea Europeană, ar trebui să ne gândim la modul în care pe viitor vom susține piața internă, în special cele patru libertăți.

Una din principalele probleme pe care trebuie să le abordăm este, desigur, impozitarea dublă. Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) care nu pot ține pasul cu toată legislația în acest domeniu întâmpină greutăți deosebite în a-și oferi serviciile în alte țări. Prin urmare, Comisia ar trebui să vină cu o propunere cu privire la modul în care impozitarea dublă ar trebui gestionată, și trebuie să fie o propunere care instituie un sistem de impozitare clar și transparent pentru aceste întreprinderi, deoarece, în cele din urmă, ratingul unei companii determină dacă aceasta poate supraviețui pe piață și dacă va rămâne solvabilă. De asemenea, aș saluta călduros un ghișeu unic pentru IMM-uri, astfel încât acestea să aibă un punct unic de contact și ca rambursarea taxei să poată fi astfel plătită imediat, în mod eficient și transparent.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Aș vrea să mă refer la sistemele de guvernare electronică, care au realizat deja, în diferite state membre, aplicații de genul: plata electronică a taxelor prin mijloace electronice, de asemenea plata TVA-ului prin mijloace electronice sau inițiative precum facturarea electronică. Vorbim de o nouă agendă digitală pentru următorii cinci ani, iar statele membre au nevoie de utilizarea tehnologiei informației pentru a îmbunătăți cooperarea administrativă și în domeniul fiscal.

Consider că, cel puțin în ceea ce privește facturarea electronică, încă din anul 2008 s-a creat un grup la nivel înalt, care în noiembrie anul trecut a finalizat un raport și recomandări către Comisia Europeană, iar domnul comisar Tajani s-a angajat că în perioada următoare va veni cu inițiative pentru sprijinirea facturării electronice pentru ca aceasta să devină larg adoptată la nivelul tuturor statelor membre. Aș dori să întreb Comisia când și dacă va veni cu o astfel de propunere

Nick Griffin (NI). – Dle președinte, discuțiile privind cooperarea fiscală pe durata crizei euro seamănă cu rearanjarea scaunelor de pe puntea vasului *Titanic*.

Națiunile din sud sunt cunoscute în engleză sub acronimul dur de PIGS (Portugalia, Italia, Grecia și Spania). Cu toate acestea, cei care sunt crucificați pe crucea euro nu sunt porci, ci oameni, năpăstuiți de dogmele utopice, unice pentru toate situațiile. Economiiile acestor țări fie vor muri ca urmare a mii și mii de reduceri, fie vor fi ajutate cu prețul ruinei contribuabililor din Marea Britanie sau din altă parte. Vor rămâne foarte puține impozite în legătură cu care se va putea desfășura cooperarea.

Sunt două căi de scăpare: fie suprimăm moneda euro și redăm națiunilor captive ale acestei Uniuni Sovietice purpurii propriile monede, fie eliminăm „țările problemă” din zona euro. Acelea s-ar putea să fie PIGS. Mai just, acelea ar fi Germania și colaboratoarea sa, Franța, deoarece funcționarea monedei euro în funcție de interesele germane este cauza acestui haos.

Această criză fără sfârșit va distruge proiectul federal – cooperarea fiscală și celelalte. Tragedia este că atât de multe victime nevinovate se vor regăsi în sărăcie lucie înainte ca criza să ia sfârșit.

Elena Băsescu (PPE). – ... să felicit raportorul, pe domnul Stolojan, pentru munca depusă la raportul privind recuperarea creanțelor. UE are nevoie de o legislație comună, aplicată uniform în toate statele membre, privind combaterea fraudei și a evaziunii fiscale. Piața internă, precum și bugetul unui stat membru, pot fi afectate prin neplata oricărui tip de taxe sau impozit. Libera circulație a capitalurilor și a persoanelor a făcut necesară extinderea domeniului de aplicare a legislației. De la începutul acestui an vor fi incluse și contribuțiile obligatorii la sistemul de securitate socială.

Un pas important în activitatea de recuperare a creanțelor în interiorul UE este realizarea schimbului rapid de informații. Faptul că vor exista instrumente și formulare standard comune, ce vor fi traduse în toate limbile oficiale ale UE, va ușura munca de zi cu zi a autorităților competente. Un sistem automatizat comun va permite rezolvarea cererilor mai rapid și cu costuri mai reduse.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Dle președinte, chiar în momentul când astăzi îi felicităm pe dna Alvarez, pe dl Domenici și ceilalți colegi deputați pentru rapoartele lor excelente, tocmai când îl felicităm pe dl comisar Kovács pentru activitatea sa angajată și îi dorim toate cele bune pentru activitatea sa viitoare și chiar când ne exprimăm speranța că îi va transmite succesorului său pasiunea cu care a luptat pentru o politică fiscală comună, trebuie să amintim și de statele membre, acele state membre care ezită în continuare să ia măsuri mai mult decât necesare în această situație de criză, măsuri care conduc în cele din urmă la o cooperare mai bună.

Este șocant că nu am găsit încă nicio soluție la problema bazei de impozitare. Oricine care crede că își va putea apăra suveranitatea în acest fel o va pierde, așa cum își va pierde și veniturile fiscale. Prin urmare, principalul mesaj al acestor rapoarte este că trebuie să punem bazele unei cooperări mai bune în Europa. Doar acest lucru va duce la progrese!

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, combaterea fraudei este o necesitate. Desigur, evaziunea fiscală și fraudă fiscală nu sunt cauzele crizei economice și financiare. Mi se pare a fi important să clarificăm încă o dată în acest Parlament că trebuie să recâștigăm încrederea contribuabilului prin sisteme fiscale simple și prin impozite scăzute și echitabile. Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă că nu trebuie să combatem activ evaziunea fiscală și fraudă fiscală, deoarece evaziunea fiscală subminează sensul nostru de dreptate.

Acest lucru ne aduce la subiectul paradisurilor fiscale. Vecinul Germaniei, Elveția, și-a exprimat preocuparea că este pusă sub presiune. În ceea ce privește acest punct, aș dori să întreb Comisia în mod special: există propuneri sau, mai degrabă, se iau măsuri pentru a pune Elveția sub o presiune deosebită? Punctul meu de vedere este că Elveția nu își poate permite să trateze UE mai puțin bine decât SUA. Prin urmare acest lucru înseamnă că Elveția trebuie efectiv să se alăture eforturilor noastre concertate de combatere a evaziunii fiscale.

László Kovács, membru al Comisiei. – Dle președinte, onorabili membri, dezbateră mi s-a părut interesantă și înșuflețitoare. La cea mai mare parte dintre dvs., sunt convins că eforturile noastre de combatere a fraudei și a evaziunii fiscale și de creștere a cooperării fiscale merită osteneala. Sunt recunoscător pentru sprijinul dvs. și pentru eforturile celor patru raportori și sunt foarte recunoscător pentru sprijinul acordat acestor inițiative importante ale Comisiei.

Promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale este un dosar complicat care cuprinde câteva chestiuni diferite. Rapoartele dvs. le-au cuprins realmente pe toate, de la propunerea legislativă formală care promovează cooperarea administrativă până la eforturile noastre față de țările terțe. Sunt încântat să aud că mulți dintre dvs. au încurajat Comisia să fie mai ambițioasă. Sunt pe deplin de acord cu dvs. și sunt sigur că, cu sprijinul dvs. și cu cel al guvernelor statelor membre, noua Comisie va fi în măsură să abordeze provocările ce o așteaptă. Știu că aceste dosare rămân o prioritate pentru succesorul meu. Comisia, Parlamentul și Consiliul ar trebui să continue eforturile în vederea aprobării propunerilor legislative care au fost înaintate sau care sunt în curs de elaborare și activitatea grupului pentru Codul de conduită privind fiscalitatea întreprinderilor.

În ceea ce privește aspectele externe ale principiilor de bună guvernanță în chestiuni fiscale, toate măsurile menționate în comunicare trebuie să fie promovate, acordând o atenție deosebită celor legate de țările în curs de dezvoltare.

În ceea ce privește propunerile specifice privind cooperarea administrativă, asistența reciprocă în recuperarea creanțelor fiscale și reaplicarea opțională și temporară a mecanismului de taxare inversă, doresc, de asemenea, să vă mulțumesc pentru comentariile și punctele dvs. de vedere. Mă bucur să văd că Parlamentul European și Comisia au puncte de vedere comune privind măsurile care trebuie luate pentru a combate mai bine fraudă și evaziunea fiscală în Uniunea Europeană și nu numai. De asemenea, constat un sprijin general pentru toate cele trei propuneri.

Realizarea de progrese rapide și a unui acord unanim privind propunerea referitoare la cooperarea administrativă este una din prioritățile Președinției spaniole. De asemenea, acest lucru este în prezent și o prioritate pentru majoritatea statelor membre. UE are nevoie urgent să ajungă la un acord unanim pe plan intern pentru a putea arăta, pe scena internațională, că este hotărâtă să meargă dincolo de standardele OCDE și de recomandările grupului G20 și să netezească calea unei viitoare evoluții pe plan internațional, dovedind că este capabilă să dezvolte o cooperare administrativă complet matură.

Este clar că nu există o singură soluție unică și globală pentru eliminarea fraudei și evaziunii fiscale, dar propunerile pe care le-am discutat astăzi reprezintă pași importanți în cadrul strategiei Uniunii Europene de combatere a fraudei fiscale. -

În sfârșit, cu doar o zi înainte de terminarea mandatului, aș dori să reînnoiesc mulțumirile mele pentru sprijinul acordat inițiativelor fiscale și vamale ale Comisiei și, în special, pentru cooperarea din partea Comisiilor ECON și IMCO.

Magdalena Álvarez, raportor. – (ES) Dle președinte, aș dori să mă refer la motivele pentru care mergem dincolo de standardele stabilite de OCDE, referitoare la schimbul automat de informații.

Multe argumente ar putea fi citate în această privință, dar modelul OCDE este clar legat de un cadru mai larg al relațiilor internaționale în care regulile jocului sunt foarte diferite de cele care se aplică Uniunii Europene.

Așa cum a afirmat dl Kovács, există un singur domeniu economic în cadrul Uniunii Europene în care informațiile fiscale ar trebui să se bucure de aceeași libertate de mișcare ca și persoanele, astfel încât fiecare stat membru să poată să își aplice propriul regim fiscal. Ceea ce avem în cadrul Uniunii este o piață unică în care nu există obstacole pentru bunuri sau persoane. Prin urmare, nu există niciun motiv de a avea obstacole în legătură cu informațiile fiscale.

Statele membre fac parte dintr-un proiect politic și relațiile dintre administrațiile lor fiscale trebuie să fie coerente cu acel proiect politic. Sunt în joc aici principii politice, dincolo de chestiuni ce țin de voința practică.

De asemenea, aș dori să evidențiez că suveranitatea fiscală națională este consolidată și nu subrezită de combaterea fraudei. Cu alte cuvinte, suveranitatea fiscală a statelor membre va fi consolidată pe măsură ce acestea vor putea dispune de instrumente mai eficiente pentru punerea în aplicare a propriului sistem fiscal. Prin urmare, ar trebui să avem în vedere toate aceste lucruri și ne revine așadar datoria de a sprijini această directivă.

În plus, așa cum a spus dl Klinz pe bună dreptate, fraudă este o ofensă. Ea nu poate fi justificată recurgând la astfel de argumente slabe, cum ar fi regimurile fiscale ridicate în anumite sisteme fiscale. Dimpotrivă, aș merge până la a argumenta că, dacă fraudă fiscală ar fi redusă, impozitele ar putea fi diminuate. Cu siguranță că trebuie să perseverăm în eforturile noastre de a simplifica diferitele sisteme fiscale.

În concluzie, aș dori să subliniez faptul că cele patru rapoarte și cele patru directive pe care le sprijinim au un puternic efect inhibitor, deoarece atunci când contribuabilii își vor da seama că, în urma acestor dispoziții, evazioniștii vor avea o marjă mai mică de manevră și că vor exista mai puține paradisuri sigure, tentația de a se angaja într-o asemenea activitate va fi mai mică. Chiar dacă unele persoane vor încerca totuși să se angajeze în această activitate, vom dispune de instrumente mai eficiente cu care să ne ocupăm de ele.

În sfârșit, trebuie să spun că aceste măsuri sosesc într-unul din cele mai oportune momente, întrucât criza a scos în evidență pericolele lipsei de transparență, transmisă din anumite țări în altele, și nevoia de a avea stimulente publice. În legătură cu acestea, aș dori să mă refer la sprijinul dlui Lamberts. Acesta a arătat clar că în momente ca acestea finanțele publice trebuie să facă eforturi speciale pentru a adopta măsuri ce vizează redresarea economică și protecția socială, astfel încât să atenueze efectele crizei.

Pentru toate aceste motive, cetățenii de azi sunt mai mult ca niciodată conștienți de gravitatea fraudei fiscale și de consecințele sale asupra economiei în general. De asemenea, aceștia sunt nerăbdători ca reprezentanții lor să ia măsuri adecvate pentru a aborda această problemă.

Theodor Dumitru Stolojan, Raportor. – Am ascultat cu atenție punctele de vedere ale colegilor mei. Am vazut și reținerile față de schimbul automat de informații. Am convingerea, însă, că în fața fiecărui cetățean european care își plătește în mod corect impozitele și taxele, noi, aici, la nivelul instituțiilor europene, trebuie să arătăm că suntem hotărâți să luăm toate măsurile pentru a minimaliza evaziunea fiscală și pentru a face ca hotărârile pentru recuperarea datoriilor din impozite și taxe să poată realmente fi executate, indiferent de statutul membru în care se află debitorul.

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

David Casa, raportor. – (MT) Eu, de asemenea, am ascultat cu atenție tot ce s-a spus, și dacă ar fi să trag o concluzie din această dezbatere importantă, aceasta ar fi că suntem cu toții de acord că trebuie să folosim toate mijloacele disponibile pentru a combate evaziunea fiscală și diversele tipuri de fraudă care au loc în multe țări. Trebuie să realizăm acest lucru prin luarea unor măsuri precum cele care au fost propuse astăzi, fără a afecta sectorul comercial – în special IMM-urile – și fără a spori birocrăția. Dimpotrivă, recomand să continuăm să reducem birocrăția în domenii care pun piedici în mod frecvent sectorului comercial.

Trebuie să ne asigurăm că nu penalizăm cetățenii cinstiți care plătesc și care nu se sustrag de la plata taxelor. Acest lucru este valabil și pentru cei din sectorul afacerilor, aceia care se ocupă cu comerțul transfrontalier, și care nu se sustrag de la plata taxelor și, prin urmare, nu sunt infractori.

Așadar, consider că făcând aceste propuneri vom mări credibilitatea sistemului de comercializare a cotelor de emisie și a plăților sale corespunzătoare. În același timp, după cum am subliniat, trebuie să reducem greutățile administrative pentru oamenii de afaceri cinstiți și, în plus, să ne asigurăm că Parlamentul este ținut la curent pe parcursul întregului proces de adoptare a mecanismului de taxare inversă.

Ca și colegii mei, consider că ar trebui să-i mulțumesc dlui comisar pentru întreaga sa activitate din ultimii ani. Dle comisar, în mod evident, nu am avut întotdeauna aceleași puncte de vedere, însă, atunci când analizăm sectorul fiscal din trecut, consider că astăzi avem un sistem mai corect și mai eficient pentru cetățenii noștri, și anume cetățenii Uniunii Europene.

Leonardo Domenici, raportor. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să-mi exprim mulțumirile pentru comentariile făcute asupra rapoartelor noastre, produsul unui efort colectiv. Sper că aceste comentarii sunt o veste bună a unui vot pozitiv dat de Parlamentul European.

Consider că – așa cum au declarat de asemenea dl Stolojan și dl Casa – rapoartele noastre merită sprijin, măcar în numele tuturor concetățenilor noștri: contribuabili cinstiți, care sunt primii care au de suferit din cauza fraudei și a evaziunii fiscale. Scopul este să determinăm pe toată lumea să plătească, astfel încât fiecare individ să aibă mai puțin de plată.

Aș dori să fac doar două comentarii. Dna Lulling a vorbit la începutul dezbaterii despre o colonoscopie a taxelor. Știu din experiență că o colonoscopie nu este o examinare plăcută, chiar dacă poate fi foarte benefică pentru sănătate. În sfera fiscală, există o metodă foarte simplă de a o evita: este simplu să nu ținem secret, să nu ne ascundem propriul venit și să nu ne sustragem de la obligațiile legale.

Al doilea comentariu este acela că trebuie să ne preocupe întotdeauna modul în care sunt folosiți banii publici, dar, de asemenea, trebuie să facem același lucru atunci când guvernele sunt obligate să folosească acei bani publici pentru a ajuta băncile și instituțiile financiare care și-au agiotat banii.

Președintă. – Dezbaterea comună a fost închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 10 februarie 2010.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Frauda în domeniul taxei pe valoarea adăugată este unul dintre fenomenele infracționale cu efecte bugetare foarte grave, schemele de rambursare ilegală folosindu-se în toate Statele Membre, România nefăcând nici ea excepție (de exemplu, caruselul vânzărilor în cerc).

Taxarea inversă, introdusă de unele State Membre, inclusiv de România, a funcționat foarte bine, însă era necesară și o adaptare a Directivei 112 privind TVA-ul la realitățile actuale, astfel încât riscul implementării unor scheme de rambursări ilegale de TVA (de tipul exporturilor fictive) să fie cât mai scăzut. Așadar, aplicarea taxării inverse la produsele cu risc ridicat de fraudă fiscală este o metodă sigură și, în pofida amânării plății la bugetul de stat a TVA-ului aferent tranzacțiilor purtătoare a unei astfel de taxe, efectul final asupra bugetului este unul pozitiv.

În concluzie, având de ales între încasarea TVA-ului abia la finalul ciclului economic, când produsul finit sau serviciul ajunge la utilizatorul final, și evitarea fraudelor constând în rambursări ilegale de TVA, alegerea corectă este cea dintâi. Ideal ar fi ca taxarea inversă să se aplice ca regulă și nu ca excepție, însă acest lucru ar trebui făcut în urma unor analize serioase privind impactul bugetar

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Doresc doar să ridic o anumită problemă în ceea ce privește cooperarea privind fiscalitatea dintre statele membre. Acest fapt a reprezentat o problemă majoră de sensibilitate pe parcursul campaniei referendumului din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona. Este doar un semnal de alarmă pe care vreau să-l sesizez colegilor mei din Parlament. Cooperarea dintre statele membre este fundamentul acestei Uniuni; totuși, această cooperare s-a bazat întotdeauna pe un consimțământ reciproc. Faptul de care trebuie să avem grijă în domeniul fiscal este neluarea în considerare a nevoilor anumitor state membre. Anumite țări trebuie să aplice normele în mod diferit: dacă, de exemplu, o țară este o insulă, sau nu are o populație care să poată susține o piață mare, funcțională, trebuie să folosească toate avantajele pe care le are la dispoziție pentru a atrage investiții. Îi invit pe colegii mei să țină minte acest lucru atunci când fac propuneri referitoare la această problemă. Propunerile nu trebuie să se opună subsidiarității. Orice propunere necesită aprobarea statelor membre. Nu este un element neimportant al acestei dezbateri.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *în scris*. – (RO) Inițiativele care au fost discutate astăzi cu privire la taxe joacă un rol deosebit de important în lupta împotriva fraudei fiscale transfrontaliere și evaziunii, probleme cu un aspect politic major și cu consecințe serioase pentru bugetele statelor membre. Promovarea unei guvernări bune în materie de fiscalitate necesită acțiuni la nivelul UE și în afara UE, precum și în statele membre. Avem nevoie de măsuri drastice, de legi simple și transparente și, drept urmare, de mai puțină birocrație. Și nu în ultimul rând, trebuie să ne asigurăm că cetățenii au acces la asistență.

Măsuri precum garantarea transparenței, schimbul de informații la orice nivel, îmbunătățirea asistenței oferite statelor membre, stabilirea unei cooperări transfrontaliere eficiente și o concurență fiscală corectă sunt obiective esențiale, în special acum în timpul actualei crize financiare, când am văzut cu toții cât de importantă este sustenabilitatea sistemelor fiscale. Statele membre cu o guvernare bună în ceea ce privește fiscalitatea au reușit să răspundă mult mai rapid și eficient crizei economice.

Salut inițiativa Comisiei și activitatea raportorilor. Consider că există dorința politică de a promova o guvernare bună în ceea ce privește fiscalitatea. Cu toate acestea, trebuie să ne asigurăm că aceste propuneri sunt mai mult decât niște sloganuri politice și se iau măsuri pentru a le pune în aplicare cât mai curând cu putință.

Marianne Thyssen (PPE), *în scris*. – (NL) Dnă președintă, autoritățile fiscale se confruntă cu o misiune dificilă în lumea globalizată, complet digitală. Detectarea fraudei fiscale și sociale este complexă chiar și pe piața internă. În plus, lipsa unei legislații europene actuale privind cooperarea administrativă transfrontalieră între autoritățile fiscale este problematică. Prin urmare, stabilirea unui birou fiscal de legătură pentru fiecare stat membru pentru a accelera și simplifica cooperarea administrativă dintre statele membre merită sprijinul nostru. În prezent, cererile pentru acordarea de informații fiscale durează atât de mult, încât deseori administrațiile fiscale decid pur și simplu să nu aștepte informațiile. Opțiunea unui schimb de informații automatizat propus de Comisie primește întregul meu sprijin, din două motive. În primul rând, va permite statelor membre să-și încaseze taxele mai eficient, fapt care, pe timp de criză, este corect și în niciun caz nu este un lux. În al doilea rând, va însemna că operatorii de pe piața internă vor fi tratați în mod egal. Principiul reciprocității în oferirea de informații fiscale este de asemenea în concordanță cu acordurile din cadrul OCDE și G20. Acesta este un mesaj negreșit pentru care și Curtea de Conturi din Belgia – în mod just – a făcut recent un apel important. Așadar, voi susține cu încredere raportul dlui Alvarez.

15. GM/Opel: evoluții actuale (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarația Comisiei privind GM/Opel: evoluția actuală.

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei*. – (FR) Dnă președintă, stimați deputați, actuala dezbatere privește o chestiune de mare interes pentru publicul european: finanțarea publică pentru restructurarea grupului Opel/Vauxhall de către unul sau mai multe guverne europene.

Comisia a urmărit îndeaproape această chestiune. La 14 iulie 2009, dna comisar Kroes împreună cu mine am ridicat problema grupului Opel/Vauxhall cu dvs. aici în Parlamentul European. Comisia a organizat, de asemenea, mai multe reuniuni neoficiale cu ministerele europene responsabile cu această problemă.

După cum știți, în toamna anului 2009, General Motors a hotărât să rămână la Opel/Vauxhall și să restructureze compania. La sfârșitul lui noiembrie 2009, General Motors a prezentat serviciilor responsabile de concurență un rezumat al planului său de restructurare.

Cu toate că rolul Comisiei nu include de obicei o evaluare prealabilă a motivelor industriale și comerciale care stau la baza unui caz de restructurare, în absența informațiilor din partea statelor membre cu privire la un potențial ajutor de stat pentru plan, serviciile Comisiei au făcut o astfel de evaluare la cererea Consiliului Competitivitate.

Potrivit conținutului planului de restructurare a General Motors și informațiilor oferite Comisiei, reiese că acest plan de restructurare nu se bazează pe considerente non-economice, fapt care ar dăuna viabilității viitoare a operațiunilor europene ale grupului Opel/Vauxhall.

Actualul plan al General Motors are o serie de caracteristici comune cu alte planuri de restructurare pregătite anterior chiar de General Motors și de alți investitori interesați, și procedează astfel în anumite domenii-cheie. Este în concordanță cu deciziile anterioare luate de General Motors înainte de începerea crizei, în special privind problema alocării unui anumit model unui anumit loc de producție.

În plus, General Motors a oferit o justificare economică pentru deciziile sale privind reorganizarea fabricilor sale de producție din Europa referindu-se la situația precisă a anumitor fabrici. Aceste decizii par a fi motivate de considerații precum seria de modele repartizate în diferite locuri din Europa, respectivele cicluri de viață a diverselor modele, respectivele volume de producție pentru un anumit model produs în prezent în mai multe locuri, nivelul relativ scăzut de investiții suplimentare necesare pentru a centraliza în continuare producția unui anumit model, valoarea pentru fabrică a anumitor procese din amonte și așa mai departe.

Înțeleg că General Motors trebuie să discute acest plan cu reprezentanții muncitorilor, de la care se așteaptă să își ia angajamente pentru a permite efectuarea unor reduceri semnificative a costurilor în Europa. Comisia va rămâne vigilentă și se va asigura că, acolo unde este implicat ajutorul de stat, restructurarea Opel/Vauxhall se va baza în continuare pe considerente economice, că nu va fi influențată de condițiile necomerciale legate de finanțarea statului și, în special, că defalcarea geografică a eforturilor de restructurare nu va fi influențată de cerințe politice.

Comisia va continua, desigur, să urmărească îndeaproape desfășurarea tuturor evenimentelor din cadrul grupului Opel. În acest context, cunoașteți desigur faptul că, la 21 ianuarie 2010, General Motors și-a anunțat în mod oficial intenția de a închide fabrica din Anvers. Înțeleg preocuparea cauzată de anunțul privind pierderea a mii de locuri de muncă de la acea fabrică.

Este trist să vedem că grupul Opel/Vauxhall consideră că închiderea fabricii este necesară. Trebuie să subliniez faptul că această decizie a fost luată numai de General Motors. Comisia nu poate, și nu trebuie să încerce să hotărască locația în care vor fi făcute aceste reduceri. Nu le poate evita, dar poate anticipa consecințele acestora.

Comisia, în colaborare cu autoritățile belgiene, este pregătită să folosească toate resursele pe care le are la dispoziție pentru a acorda asistență acestor muncitori. S-a discutat posibilitatea ca Belgia să prezinte o cerere de asistență din Fondul european de ajustare la globalizare. Aceasta este, desigur, o opțiune de luat în calcul și, la prima vedere se pare că această cerere de asistență ar întruni criteriile necesare, dacă va fi confirmată.

Ivo Belet, *în numele Grupului PPE*. – (NL) Dvs. spuneți că intenționați să rămâneți vigilenți, însă consider acest lucru insuficient. Credem că poziția General Motors în Europa este inacceptabilă.

General Motors se bazează pe asigurarea ajutorului de stat de la mai multe guverne naționale și regionale din Uniunea Europeană, unul dintre obiectivele plănuite fiind acoperirea costurilor sociale ale închiderii fabricii din Antwerp, la care faceți referire. Acest lucru este inacceptabil, dle comisar: inacceptabil atât pentru muncitori, cât și pentru Europa.

Considerăm că acest dosar este un test foarte important pentru dvs., un test important de credibilitate a Comisiei Europene. Nu putem permite astfel de lucruri, deoarece s-ar crea un imens precedent pe viitor pentru alte dosare. Dle comisar, acesta este un exemplu de protecționism care persistă în mod negativ, și acest lucru este inacceptabil. Subminează bazele UE și, în plus, țările mici sunt cele care au întotdeauna de suferit, așa cum a dovedit-o încă o dată și acest caz.

În ultimele luni, guvernele UE s-au lăsat divizate ca ministranții, ca să spunem așa, de americanii de la General Motors, și este clar că acest lucru nu se poate repeta. Poate fi împiedicat doar printr-o abordare europeană comună.

În presa de astăzi din Germania, colega dvs., Neelie Kroes, comisarul pentru concurență, afirmă că ajutorul de stat în sectorul construcțiilor de automobile este posibil doar dacă acesta este canalizat către dezvoltarea de produse inovative și ecologice. Suntem de acord cu acest lucru, dar este mult mai bine ca aceste lucruri să fie coordonate la nivel european, nu cum se întâmplă în prezent, să fie subiectul unor negocieri separate între diverse țări europene și General Motors, deoarece acesta este un drum care nu duce nicăieri.

În plus, formularea unei singure oferte europene comune către General Motors ne-ar oferi desigur o poziție mult mai puternică și, de asemenea, ne-ar permite să solicităm garanții în domeniul social – lucru care, desigur, trebuie să fie aproape de inima dvs. – și domeniul locurilor de muncă. Până la urmă, de ce nu ar fi posibil să oferim noi perspective muncitorilor de la fabrica Opel din Antwerp și, desigur, și muncitorilor de la celelalte fabrici Opel din Europa care au fost afectați?

Încă nu este prea târziu, dle comisar Špidla. Noi credem că în cazul unor asemenea operațiuni de restructurare transfrontaliere, Comisia Europeană însăși trebuie să ia taurul de coarne și să înceapă o politică proactivă în loc să privească și să aștepte. Ce înseamnă acest lucru mai exact? Înseamnă lansarea unei strategii comune, acțiuni mult mai dinamice și, mai ales, utilizarea mult mai hotărâtă a tuturor instrumentelor europene pe care le avem la dispoziție și combinarea lor, în loc să acționăm dezorganizat ca în prezent.

Consider că până acum am acționat mult prea delicat în acest dosar. Comisia Europeană a stat deoparte, pe când General Motors a triumfat. Acest lucru trebuie să se schimbe, în interesul muncitorilor, ei fiind cei care suferă din cauza lipsei actuale de voință politică europeană.

A doua chestiune este la fel de importantă, dle comisar. Astăzi, miniștrii europeni ai industriei se întâlnesc în Spania pentru a lansa un plan de acțiune european în domeniul construcțiilor de automobile. Consider că este nevoie urgentă de acest lucru. Dvs., Comisia Europeană, trebuie să reușiți principalii actori din industrie pentru a vă asigura, de asemenea, că propriul nostru sector al construcțiilor de automobile nu va fi copleșit de produse chinezești în viitorul apropiat. Joia viitoare, șefii de stat sau de guvern ai Uniunii Europene se întâlnesc la un summit european extraordinar la Bruxelles, la îndemnul și invitația Președintelui nostru Herman Van Rompuy. Există o singură chestiune pe ordinea de zi: intensificarea cooperării economice europene.

Dle comisar, permiteți-ne să începem cu sectorul construcțiilor de automobile, deoarece aceasta este și rămâne cea mai importantă industrie a noastră. Imprimă un adevărat ritm pentru o reînnoire economică și are potențialul de a fi o forță puternică pentru ocuparea forței de muncă.

Kathleen Van Brempt, în numele Grupului S&D. – (NL) Am solicitat de urgență ca această problemă să fie discutată încă o dată în plen, nu doar fiindcă implică mii de muncitori din locul meu de origine, Antwerp în Flandra – veți vedea că mulți deputați în Parlamentul European își vor retrage cuvintele cu privire la această problemă – dar și pentru că aceasta se referă la o operațiune paneuropeană de restructurare care implică închiderea unei fabrici și pierderea a mii de alte locuri de muncă. Mii de oameni – bărbați și femei, și familiile acestora – se confruntă cu un viitor sumbru.

Consider că acești oameni privesc astăzi către Uniunea Europeană cu un amestec de speranță și teamă. Au motive întemeiate să sper? Probabil. Aș dori să vă întreb, pe dvs., dle comisar și Comisia, care sunt planurile dvs. viitoare, deoarece nu este niciun secret faptul că sunt extrem de dezamăgită de faptul că dna comisar Kroes a reiterat astăzi că, în cazul în care dosarul intră în discuție, dumneaei va aplica normele privind ajutorul de stat.

De asemenea, sunt dezamăgită de răspunsul și poziția dvs. de astăzi. Desigur, dacă închiderea fabricii va avea loc vreodată, va trebui să ne asigurăm că oamenii primesc asistență. Însă astăzi, ne așteptăm la o Comisie Europeană destul de diferită, care este afectată de acest dosar și care joacă rolul politic pe care ar trebui să-l joace. Poate începe prin a cere conducerii europene a companiei Opel să își prezinte în cele din urmă planul de afaceri și să ofere acces deplin la argumentele economice și de alt tip care stau la baza acestei decizii. În

definitiv, după cum sunt sigură că știți, conducerea europeană din Antwerp, de exemplu, a primit în ultimii ani foarte multe resurse și ajutor, atât de la autoritățile flamande, cât și de la cele belgiene pentru a o ajuta să rămână competitivă. Acum toate aceste lucruri sunt date la o parte, și nu există o Comisie Europeană puternică pentru a face ceva în privința aceasta.

Al doilea mesaj, care este de asemenea o cerere precisă către Comisie, este acela că aș dori să văd Comisia să acționează mult mai clar și să face mai puține compromisuri pe viitor atunci când este vorba de operațiuni de restructurare. Dacă două afaceri fuzionează, Comisia Europeană trebuie să fie informată; așadar, de ce nu poate să fie la fel și în cazul restructurării? De ce nu poate Comisia să aplice aceleași criterii economice și sociale în cazul operațiunilor de restructurare? Doar atunci va exista o viziune clară, atât pentru politica industrială, cât și pentru o Europă socială. Acestea sunt solicitările Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (NL) În primul rând – așa cum s-a spus deja, desigur – evenimentele din Antwerp au dat o lovitură puternică la mii de familii, și de asemenea muncitorilor din companiile de aprovizionare. Totuși, trebuie să vă spun, dle comisar, că am fost șocat de cuvintele dvs.

În primul rând, și cel mai important, dvs. afirmați că General Motors poartă responsabilitatea, ca și cum autoritățile regionale, belgiene sau europene nu au nicio responsabilitate. Cum am afirmat ultima dată aici, având în vedere faptul că discutăm despre o problemă transfrontalieră – care implică mai multe țări – și despre restructurarea unei companii, Comisia ar fi trebuit să preia controlul problemei pentru a asigura conformitatea cu normele europene. Nu a procedat astfel, lăsând-o, în schimb, în mâinile statelor membre – Germania – și apoi ale conducerii General Motors.

Aș îndemna Comisia ca, în viitoarele cazuri de restructurare a unor companii multinaționale din Europa, să preia controlul acestor dosare în cadrul politicii sale industriale, în loc să acționeze ca și coordonator între diversele ministere ale economiei și finanțelor.

În al doilea rând, dle comisar, am fost șocat să aud că încă nu sunteți în posesia aceluia dosar. Este scris în toată presa că vor fi oferite 2,7 miliarde de euro drept ajutor de stat, iar apoi Comisia vine și ne spune că încă nu are planul de afaceri sau că nu are dosarul. În opinia mea, în acest moment Comisia ar fi trebuit nu numai să fi obținut dosarul – pur și simplu să fi mers și să-l fi luat – dar și, în sfârșit, să fi cercetat dacă acesta este un caz de conduită ilegală. În definitiv, este într-adevăr un caz de conduită ilegală. Ajutorul de stat poate fi oferit doar pentru dezvoltarea de produse noi, inovatoare.

Cu toate acestea, se pare că cele 2,7 miliarde de euro solicitate de la mai multe state membre ale UE pentru a-și menține companiile deschise se folosește pur și simplu în contextul ajutorului general oferit pentru ca fabricile europene, respectiv activitățile europene, să existe în continuare. Este timpul ca Comisia să preia controlul și nu doar să facă declarații – așa cum ați procedat dvs. și dna Kroes – dar și să solicite serviciilor sale să obțină planul de afaceri și să cerceteze dacă a fost acordat ajutor în mod ilegal sau nu.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Nu știu dacă realizați acest lucru, dar credibilitatea Europei, a Uniunii Europene, este în joc în mințile a mii de familii, a unui procent mare din populația europeană.

Am dezbătut deja această problemă în septembrie, anul trecut. Chiar și atunci, era clar că reacția Comisiei Europene a fost de fapt foarte ezitantă. Dna comisar Kroes a afirmat la momentul respectiv că va investiga problema respectării adecvate a regulilor concurenței; dar, de atunci, nu s-a întâmplat mai nimic, după cum a precizat dl Verhofstadt. În mod evident, Uniunea Europeană nu are acces la planul de afaceri, chiar dacă – după cum bine știm din presă – Opel este pe punctul de a cere un ajutor de stat de 2,7 miliarde de euro. Prin urmare, noi toți – deputații din Parlamentul European și miniștrii din guvernele regionale și federale – simțim că suntem depășiți de ceea ce se întâmplă. Acest lucru nu este acceptabil, dle comisar; acestea sunt probleme vitale.

Trebuie să spun că, de când dl Reilly de la General Motors ne-a comunicat decizia, am primit o mulțime de e-mailuri cu titluri precum „Europa nu are valoare” și „Europa poate să dispară, nu face nimic pentru locuitorii ei”. Asta simt oamenii. Așadar, mi se pare absurd când îl aud pe unul din colegii dvs., dle comisar – pe dl comisar De Gucht – spunând că planul de afaceri nu este accesibil Comisiei. Într-un moment în care va trebui să decidem în curând dacă este admisibil să promitem cele 2,7 miliarde de euro ca ajutor de stat în baza unui plan de redresare, a unui studiu realizat de un consultant independent, și într-un moment în care noi toți cei din Flandra știm că Opel are într-adevăr perspective, vă spun, dle comisar, că sunteți pesimist în acest caz. Acesta este ultimul dvs. discurs în Parlament, dar mă aștept la mai multă hotărâre din partea dvs. în cadrul acestei Camere. Mă aștept la mai multă hotărâre și din partea Comisiei. Mă mai aștept – și aici sunt de acord

cu dl Belet – la planuri concrete de a aduce industria construcțiilor de automobile pe drumul cel bun și de a o orienta spre ceea ce Grupul Verts/ALE numește Noua Ordine Mondială Verde: o combinație de mobilizare a resurselor în beneficiul climei cu o abordare ecologică.

Derk Jan Eppink, în numele Grupului ECR. – (NL) După închiderea fabricii Opel din Antwerp, apare întrebarea cui se mai aplică politica industrială. General Motors este o companie care și-a pierdut competitivitatea din cauza costurilor excesive pentru pensii cerute de sindicatele din America. Centrul producătorilor de automobile din America, incluzându-i și pe producătorii germani și japonezi, s-a mutat deja în sudul Statelor Unite ale Americii, unde sindicatele sunt mai slabe.

General Motors este un exemplu de ce se întâmplă atunci când costurile forței de muncă cresc foarte mult. Economistul flamand Geert Noels a afirmat recent că în Belgia aceste costuri au crescut brusc începând cu anul 2000, ceea ce, în mod întâmplător, a avut loc în timpul guvernării dlui Verhofstadt, prezent astăzi aici. În Germania, costurile forței de muncă au scăzut începând din aceeași perioadă. Noels crede că acesta este motivul închiderii fabricii Opel din Antwerp. Politica industrială cere să ne menținem competitivitatea, dle Staes.

Să privim spre viitor de data aceasta. Care este situația industriei chimice din Flandra? Are 64 000 de angajați direcți și o sută de mii de angajați indirecti; mai mult de 1 60 000 de persoane își câștigă existența din industria chimică. Totuși, compania chimică germană Bayer a decis recent să se relocalizeze din Antwerp, iar acesta este un semn rău. Industria automobilelor trebuie să se lupte și cu consecințele unei politici de opoziție față de automobile, promovate de ecologiști. O politică de opoziție față de automobile nu poate fi solicitată în același timp cu solicitarea de a păstra deschise fabricile de automobile. Automobilele sunt considerate inaccesibile, iar oamenii ar trebui să circule cu autobuzul. Automobilele sunt din ce în ce mai scumpe pentru cei cu venituri mai mici. Rezultatul este că se vând mai puține automobile, și iată ce se s-a întâmplat în cazul Opel din Antwerp.

Industria chimică trebuie să se lupte cu politica europeană privind schimbările climatice. Acum că a eșuat conferința de la Copenhaga, va încerca Europa să-și reducă emisiile de CO₂ cu 20 % până în 2020? Aceasta va pune punct industriei chimice flamande în același fel în care costurile mari ale forței de muncă au pus punct fabricii Opel din Antwerp. Dnă președintă, închiderea sectorului chimic din Flandra ar avea un efect de 54 de ori mai mare decât a avut Opel Antwerp. Dacă Flandra își neglijează sectorul chimic, va deveni Grecia de la Marea Nordului, după cum s-a exprimat antreprenorul flamand Thomas Leysen, și sper că prietenii mei flamanzi vor lua în considerare acest lucru.

[Voritorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Guy Verhofstadt (ALDE). – (NL) Aș vrea să-i spun dlui Eppink că între 2000 și 2009, ne-am asigurat ca fabrica Ford să rămână deschisă în Belgia, ca Volkswagen să stea deschisă și ca Audi 1 să fie fabricat acolo, și am reușit aceste lucruri printr-o reducere a costurilor: costuri ale forței de muncă, prin lucru în ture. Ca rezultat, aceste companii au rămas în Belgia și au făcut noi investiții.

Sunt de părere – și îl întreb și pe dl Eppink dacă este de aceeași părere cu mine - că Opel este într-adevăr o fabrică profitabilă care ar fi capabilă să rămână în Belgia dacă am continua cu această politică.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Eu cred că Opel Antwerp ar fi avut un viitor dacă nu ar fi existat criza și falimentul întregului concept General Motors.

Ceea ce, totuși, dl Verhofstadt nu poate nega, este faptul că în ultimii ani s-a observat un declin în industria construcțiilor de automobile din Europa și, de asemenea, din Flandra, și dl Noels, economistul la care m-am referit, a spus că ridicatele costuri ale forței de muncă au reprezentat unul din motivele pentru care americanii au închis fabrica Opel din Antwerp în locul alteia. Fabrica Opel din Antwerp a fost o fabrică eficientă, dar aceasta se spune și despre fabrica Opel din Luton, Regatul Unit și, de asemenea, și despre fabricile germane, așadar eu cred că ridicatele costuri ale forței de muncă au întotdeauna un efect care va distruge politica industrială, efect care trebuie evitat dacă vrem să menținem locurile de muncă.

Patrick Le Hyaric, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, am ascultat explicațiile dvs. și trebuie să vă spun că m-am alarmat. Tot ce ați făcut este să apărați planul General Motors. Dacă ați sprijini interesul general, ați apăra și ați vorbi puțin mai mult despre muncitori. General Motors nu închide fabrica Opel din Belgia pentru că este în dificultate: a avut un profit de 3,4 milioane de euro, dar acesta nu a

împiedicat-o să se descotorosească de 2 600 de locuri de muncă. Să nu ni se spună că acest lucru s-a întâmplat din motive geografice, deoarece General Motors se descotorosește de 10 000 de locuri de muncă per total.

Adevărul este că închid aici pentru a putea merge să exploateze muncitorii din Coreea de Sud; acesta este adevărul acestei probleme, dle comisar, și acest lucru ar trebui să ne fie spus. Aș adăuga că acest lucru nu se întâmplă pe fondul unui strop de solidaritate europeană pentru că un stat membru – Germania – promite un ajutor suplimentar pentru Opel și permite fabricii din Anvers să se închidă. Altfel spus, nu există solidaritate între noi. Și dvs. aprobați închiderea, spunându-ne în prealabil că un mic ajutor social va fi folosit ca un plasture pentru a alina durerea muncitorilor în timp ce General Motors continuă să-și mărească profiturile!

Ei bine, acest tip de administrare este antisocial; acționează împotriva teritoriilor Uniunii Europene și creează o dezordine enormă, după cum putem vedea la Toyota, unde sute de mii de automobile trebuie retrase. Este chiar o amenințare a siguranței șoferului. Se cer schimbări radicale. Comisia trebuie să îndeplinească un scop; să deservească interesele cetățenilor europeni.

Acelea sunt motivele pentru care voi solicita noii Comisii să elaboreze o directivă europeană care va face obligatorie consultarea comitetelor de întreprinderi și a celor la nivel de grup și care le va conferi competențe de monitorizare a utilizării ajutorului de stat și a ajutorului de la Uniunea Europeană. Un astfel de ajutor trebuie să fie însoțit de o clauză de garantare a locurilor de muncă, a formării și a salariilor, dar trebuie să constituie și un impuls pentru o strategie europeană de cooperare între grupurile de producători de automobile în domeniul cercetării și al fabricării de automobile noi, ecologice.

În acest scop, Banca Centrală Europeană trebuie să refinanțeze băncile naționale cu un împrumut, care ar fi cu atât mai benefic, deoarece ar fi folosit pentru ocuparea forței de muncă, formare și investiții în cercetare și pentru crearea unei noi generații de automobile ecologice.

În final, noi propunem elaborarea unei reglementări europene care să oblige grupurile să își includă în contul lor companiile financiare și toate companiile deținătoare de acțiuni, astfel încât autoritățile și sindicatele să aibă o viziune de ansamblu asupra situației economice a grupului, mai degrabă decât o viziune de la caz la caz, pentru fiecare fabrică în parte, singurul scop fiind, de fapt, demobilizarea muncitorilor și confruntarea lor cu un *fait accompli*.

Paul Nuttall, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, permiteți-mi să spun în primul rând că îi compătimeșc pe muncitorii din Antwerp, dar aș dori să evidențiez alte probleme referitoare la Uniunea Europeană și General Motors.

Spyker Cars devine Saab Spyker într-o afacere de 400 de milioane de euro, dar fără nicio îndoială, aceasta nu este o afacere comercială normală în care o companie plătește și alta este plătită. Aceasta este o afacere în stilul Comisiei, care se potrivește mai bine unei economii comandate. Spyker plătește, dar folosind bani de la Banca Europeană de Investiții. Cu alte cuvinte, contribuabilul european plătește, iar toată afacerea este subscrisă de guvernul suedez. Bineînțeles că numai riscul este subscris. General Motors tot își va lua o parte din profituri, iar Saab Spyker va fi obligată să cumpere autovehicule asamblate complet de la o altă fabrică General Motors, una localizată în binecunoscuta țară europeană Mexic.

De ce salvăm noi locuri de muncă în Mexic cu banii contribuabililor europeni? Nu putem reasambla automobile Vectra la fabrica Ellesmere Port din circumscripția mea? La asta s-a redus Saab.

Și se știe foarte bine că General Motors și instituțiile europene au o relație specială. Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare a pompat peste 160 de milioane de euro în operațiunile General Motors din Rusia și Ucraina și deține 30 % din acțiunile fabricii General Motors din St. Petersburg.

Așa că aș vrea să întreb Comisia de ce un astfel de ajutor financiar extravagant este disponibil pentru țări ca Ucraina și Mexic, dar nu este niciodată disponibil pentru companiile britanice. Rover ar fi putut fi salvată doar cu o fracțiune din preț, și locurile de muncă ar fi putut fi probabil salvate la Rolls Royce în Netherton sau Merseyside, în circumscripția mea, dar în acest moment, locurile de muncă de la General Motors din circumscripția mea din nord-vestul Angliei sunt în primejdie și, cu toate acestea, Comisia folosește taxele alegătorilor mei pentru a asigura locurile de muncă de la General Motors din Mexic și Rusia.

Philip Claeys (NI). – (NL) Închiderea fabricii Opel din Antwerp este un dezastru, nu numai pentru muncitori și companiile furnizoare, dar și pentru că se percepe clar o tendință ca toate formele de producții industriale din Flandra și de oriunde din Europa să fie stopate.

Comisia va investiga dacă ajutorul de stat, dacă acesta există, respectă condiții stricte. Totuși, acordarea temporară a unui ajutor de stat unei companii cum este Opel Antwerp ar trebui să fie posibilă cu condiția ca ajutorul să fie canalizat spre o transformare într-o producție mai inovatoare. În mod evident, scopul nu poate fi de a păstra în funcțiune toate sectoarele industriale în mod artificial pentru mult timp, dar trebuie să ținem cont că Opel Antwerp este o fabrică profitabilă, care are muncitori cu înalte calificări, niveluri de productivitate ridicate și echipament modern.

Așadar, refuz să cred că ne confruntăm cu un fel de dinozaur industrial care este în pericol de extincție în viitorul apropiat. În această dezbatere, am asistat la reînnoirea unor pledoarii în favoarea unei alte curse viitoare. Unii spun că Europa ar trebui să își asume și mai multe competențe, plecând de la ipoteza că o Europă mai mare implică în mod automat o Europă mai bună. Totuși, ar fi bine dacă UE ar adopta o poziție flexibilă, dar consecventă, în cadrul competențelor sale actuale, de exemplu, asigurându-se că normele se aplică Germaniei la fel cum se aplică Flandrei, că statele membre mai mari nu câștigă mai mult decât cele mai mici.

Aș vrea să închei adresând câteva cuvinte reprezentanților partidelor belgiene în funcție. Voi sunteți parțial responsabili de faptul că Belgia este una dintre cele mai scumpe țări în ceea ce privește producția industrială. Voi ați asigurat, printr-o sarcină fiscală apăsătoare, ca muncitorii flamanzi să coste mult mai mult decât omologii lor din alte țări și, în același timp, să aibă mai puțin cu ce să se mândrească – și acesta este un factor – și este timpul să reflectați asupra acestui lucru.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Dle comisar Špidla, dnă președintă, Comisia ar trebui să protejeze interesele europene și, în acest sens, sunt de acord cu ce au spus vorbitorii precedenți. Comisia ar trebui să-și reconsidere modul de abordare.

De mâine, General Motors va încerca să strângă 2,7 de miliarde de euro din ajutor public din întreaga Europa, fără ca ei să contribuie nici măcar cu un cent. Trebuie să fie clar că Europa, respectiv Comisia, nu va pune bani la dispoziție dacă acest lucru înseamnă că și alte fabrici vor fi închise sau dacă producția va fi mutată în afara Europei. Dar, în același timp, statele membre nu ar trebui să sprijine în acest sens planurile General Motors și nu ar trebui să se gândească să-și salveze doar propriile fabrici.

Nu ar trebui să permitem învrăjbirea relațiilor între muncitori și niciun stat membru nu ar trebui să permită acest lucru, deoarece astfel de diviziuni ar duce la o continuare a extrateritorializării. Contribuabilul european și alți muncitori ai Opel nu ar trebui să suporte toate costurile. Nimeni nu va înțelege acest lucru acolo! Oamenii vor să înțeleagă ce face Uniunea Europeană. Orice planuri ar avea General Motors pentru Europa, Comisia trebuie să se asigure că respectă normele europene.

Comitetul european de întreprindere a propus pentru Opel o soluție bazată pe solidaritate și un bun plan de redresare financiară, în care toate fabricile ar rămâne în Europa și ajustările ar fi făcute în toate fabricile în baza solidarității. Nu ar trebui să i se permită administrației să ignore acest plan, iar dl Reilly și colegii dumnealui nu ar trebui să desconsidere procesul de consultare cu Comitetul european de întreprindere sau drepturile de consultare și participare pe care le-am asigurat pentru muncitorii europeni. O soluție europeană bazată pe solidaritate este posibilă în cazul Opel, dar trebuie să se implice și Comisia.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Sunt încântată să văd că dosarul Opel este din nou pe ordinea de zi, chiar dacă observ că declarația Comisiei Europene conține foarte puține vești.

Dle comisar, ați vorbit pe larg despre întâlnirile neoficiale care au avut loc în baza unui rezumat al unui plan, dar nu v-am auzit să spuneți ceva despre un plan real de afaceri. Ați mai spus că aveți impresia că planul nu se bazează pe argumente de ordin economic; aș vrea să-mi spuneți la care aspecte ale planului sau dosarului vă referiți. Dvs. spuneți că nu există un control al Comisiei asupra locației în care urmează să se piardă locuri de muncă. Este adevărat, dar ați putea să analizați, ați putea testa criteriile cu privire la planul de afaceri, ați putea verifica dacă respectă legislația europeană în materie de restructurare și concurență, însă nu am auzit astăzi nimic despre niciuna dintre aceste acțiuni.

Totuși, colega dvs., dna comisar Kroes, ne-a făcut promisiuni foarte clare în ședința plenară din septembrie. Dumneaei a spus că niciodată Comisia nu va accepta ca banii contribuabililor să servească interesele politice naționale. Observ că, în afară de dl Belet, niciun membru al Grupului PPE nu vorbește astăzi aici – cu siguranță niciunul german – și cred că acest lucru spune foarte multe. După cum văd eu, Germania a încălcat regulile; dar acest lucru se dovedește a fi foarte dificil pentru muncitorii de la fabrica Opel din Antwerp.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Dnă președintă, dle comisar, cazul Opel ne arată cât de discutabil este – după cum a reieșit clar din discuția noastră – și cât de dificil este să intervii prin decizii politice în soluțiile dificultăților economice ale întreprinderilor comerciale.

Cu câteva luni în urmă, am discutat aici posibilitatea de a acorda companiei Opel asistență financiară din partea guvernului german. Noi toți înțelegem foarte bine poziția importantă a acestei companii și efectele posibilelor dificultăți ale acesteia, în special asupra miilor de angajați, cât și impactul asupra firmelor furnizoare și de asemenea, bineînțeles, asupra costurilor ridicate ale sistemelor sociale de stat în cazul unei derulări catastrofale a evenimentelor. În ciuda acestui fapt, mulți dintre noi am făcut avertizări cu privire la deciziile politice referitoare la subvenții mari din bani publici.

După cum putem observa astăzi, nici așa-numitele programe de eliminare, nici marile subvenții financiare plănuite nu au rezolvat problema. Dimpotrivă, se pare că nu au făcut altceva decât să amâne problema și să sporească problemele economice ale companiei, și nici măcar nu suntem siguri dacă acestea sunt probleme reale sau tactici ale firmei. O situație de criză afectează în momentul de față o anumită secțiune, fabrica din Antwerp plasându-se într-o poziție dificilă. Nu putem decât specula cu privire la motivul pentru care problema afectează exact acea parte a companiei care se află în afara țării de origine a societății-mame.

Cazul Opel dobândește în plus o altă dimensiune. Intrăm într-o soluție dezagreabilă pentru o companie multinațională atunci când începem să discutăm despre naționalitatea anumitor părți ale firmei. Problema firmei devine atunci problema mai multor state și soluționarea ei la nivel european devine foarte dificilă. În situația dată, Parlamentul European ar trebui să rămână în poziția unui organism care cere respectarea normelor adoptate de statele membre ale UE, astfel încât să se evite o intervenție în mediul concurențial, acceptându-se, concomitent, principiul subsidiarității. În același timp, este foarte periculos dacă aceste probleme economice complicate ale firmelor mari pot provoca rivalitate între statele membre UE cu semne de protecționism într-un anumit sector al industriei.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Dnă președintă, sunt de cetățenie austriacă și am cerut cuvântul pentru că legislația europeană este încălcată și pentru că acest caz este de actualitate și, prin urmare, ne privește pe toți. După cum conducerea companiei Opel a susținut în mod constant, cazul fabricii Opel din Antwerp nu se înscrie în politica de închidere a unor fabrici în primul rând pentru a rezolva problema unui surplus de capacitate cauzat de numărul redus de automobile vândute. Acest caz se referă la extraterritorializarea către Coreea de Sud, fapt care reprezintă o încălcare a contractului de către dl Reily, directorul Opel - Vauxhall, o încălcare a drepturilor angajaților și a drepturilor la informare, consultare și participare ale acestora și ale reprezentanților lor. În cele din urmă, este vorba despre strângerea, sau încercarea de a strânge, 2,7 miliarde de euro din ajutoare publice. Dl Reilly a negociat cu Comitetul european de întreprindere acordul-cadru Delta pe care mai târziu l-a încălcat. Modelele de mașini care urmau să se construiască în Antwerp probabil se vor construi acum în Coreea de Sud, iar cei care vor suporta toate costurile vor fi în cele din urmă muncitorii europeni, prin micșorarea salariilor.

Un alt aspect care mă îngrijorează foarte mult este cel cu privire la cheltuielile administrative, care, de asemenea, ar trebui reduse cu 30 %, dar cele ale dlui Reilly cresc de la limita prevăzută legal, de 7 %, la 21 %. Acest fapt reprezintă încălcarea dreptului german de participare. Prin urmare, solicit Comisiei să aibă în vedere, nu numai problema eficienței în stabilirea ajutoarelor de stat, după cum ați menționat și dvs., dle comisar Špidla, ci, mai presus de toate, respectarea drepturilor la informare, consultare și participare.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Dnă președintă, în momentul de față ne confruntăm probabil cu una dintre cele mai grave crize economice pe care le-a trăit oricare dintre cei din prezenți în această Cameră. Industria autovehiculelor reprezintă una dintre cele mai grav afectate industrii. Încă o dată, ne confruntăm cu o situație în care există riscul ca o fabrică europeană de mașini să se închidă. Acest lucru nu afectează numai fabrica în sine, ci și subcontractanții și angajații acestora. Acest lucru nu reprezintă doar o tragedie personală a angajaților care își vor pierde locurile de muncă, ci și o problemă majoră a Europei, pentru că această situație va contribui la slăbirea unei ramuri industriale foarte importante.

Globalizarea va aduce schimbări și putem întrevedea faptul că întreprinderile își vor relocaliza operațiunile către alte regiuni ale lumii. În momentul în care întreprinderile își relocalizează activitatea către alte state pentru că acolo există condiții mai rele de muncă, medii de lucru mai sărace și mai puține drepturi sindicale, trebuie să revizuiem clauzele acordurilor noastre comerciale și ale altor instrumente.

De asemenea, trebuie să discutăm măsurile pe care le putem lua împreună pentru a aborda această problemă a concurenței cu state, atât din cadrul Uniunii, cât și state terțe, care oferă angajaților condiții de lucru mai rele. De asemenea, trebuie să acționăm împreună pentru ca întreprinderile să nu genereze rivalitate între

statele membre. Un plan european pentru industria automobilelor trebuie să fie anticipativ și bazat pe cunoaștere și dezvoltare, nu pe condiții mai precare.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Dnă președintă, aș dori să încep prin a exprima, în numele grupului meu, solidaritatea față de angajații companiei Opel și familiile lor. De asemenea, ne exprimăm solidaritatea și față de angajații companiilor furnizoare ale Opel și familiile acestora. Aceste persoane au îndurat timp de mai multe luni o nesiguranță care în final a dus la un plan care solicită un ajutor de stat și sacrificii din partea angajaților.

Această situație va afecta, de asemenea, fabrica de la Figueruelas din Spania și pe toți angajații de acolo. Prin urmare, și de asemenea în vederea prevenirii apariției pe viitor a unor situații similare, solicităm dlui comisar și Comisiei viitoare să elaboreze o nouă politică industrială activă, în special pentru sectorul construcțiilor de automobile. O astfel de politică trebuie să implice monitorizare și luarea unor măsuri pentru a evita absența investițiilor, cum s-a întâmplat în cazul mai multor companii precum General Motors sau Opel care au suferit de pe urma acestui fapt și ai căror angajați suportă majoritatea consecințelor.

Comisia nu poate rămâne doar un simplu observator. Prin urmare, invităm Comisia să verifice în mod riguros planul Opel, dat fiind faptul că încă nu pare foarte clar cu privire la aspecte legate de viabilitate. Singurele aspecte clar stipulate sunt cele legate de sacrificiile angajaților și de zona locală.

De asemenea, solicităm Comisiei să acționeze, întrucât trebuie neapărat să se asigure că orice măsură luată în vederea viabilității financiare este acceptată de angajați și de reprezentanții acestora, ceea ce nu s-a întâmplat de fiecare dată până acum. În vederea asigurării viitorului companiei Opel Europa, solicităm încă o dată proiecte viitoare care să fie în conformitate cu criteriile reale de viabilitate economică și industrială într-un cadru european, care să nu mai ducă la situații precum cea cu care ne confruntăm la momentul actual și care să asigure transformarea industriei de automobile într-un sector inovator și durabil, de viitor.

Cetățenii care urmăresc discuțiile noastre și deciziile pe care le luăm cu privire la automobilele viitorului își doresc în continuare să călătorească în mașini mai sigure, mai confortabile și mai rezistente, conforme cu înaltele standarde de calitate europene cu care s-au obișnuit. Prin urmare, își doresc, de asemenea, ca, pe viitor, lucrătorii europeni să se ocupe în continuare de construirea acestor mașini.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, în primul rând, sunt de acord cu colegii mei belgieni, deoarece sunt direct implicat în cazul angajaților de la Dell din circumscripția mea, care și-au pierdut locurile de muncă odată cu relocalizarea fabricii în Polonia. Înțeleg foarte bine poziția acestora. Doresc să subliniez câteva aspecte, din propria mea experiență.

În primul rând, este foarte important ca ajutorul să fie oferit cât mai repede posibil deoarece, de îndată ce intrăm în criză de timp, Comisia nu poate acționa în niciun fel, iar perioada de timp nu poate fi extinsă fără legislație, iar acest lucru nu se va întâmpla pentru o vreme, dacă nu deloc.

În al doilea rând, indiferent de tipul de ajutor furnizat, acesta trebuie să aibă în vedere în principal lucrătorii, nu lucrătorii care pot urma cursuri prestabilite pe care agențiile de stat le-ar putea pune la dispoziție. Acest fapt este absolut crucial. La momentul actual sunt implicat în cazul angajaților de la Dell. Prin urmare, îi transmit colegului meu Ivo Belet, dar și altora, că poate ar fi interesant să cooperăm, să schimbăm experiențe și să continuăm să lucrăm pe măsură ce acest proces înregistrează progrese. Eu susțin în totalitate acest lucru.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Aș începe cu trei întrebări esențiale: care va fi viitorul politicii industriale europene, încotro se îndreaptă competitivitatea economiei europene și ce se va întâmpla cu forța de muncă din Europa și, implicit, cu calitatea vieții cetățenilor europeni.

La începutul acestui an rata șomajului în Uniunea Europeană a ajuns la 10 % și sunt țări, precum Letonia și Spania, în care a ajuns la 20 %. De aceea, cred că acest subiect este important. Și, de aceea, consider că, în cazul unei întreprinderi multinaționale europene în care are loc un proces de restructurare, este important ca, la procesul de consultare din cadrul comitetului european de întreprindere, să participe și sindicatele din alte state membre, nu doar din acela în care întreprinderea își are sediul principal. Cred că acest lucru îl puteți impune dumneavoastră, în calitate de comisar pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, sau cel care va ocupa acest post

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, compania Opel a deținut o fabrică foarte mare în Portugalia, în Azambuja, care avea în total aproximativ 2000 de angajați. Totuși, fabrica s-a închis și s-a mutat din Portugalia în Spania. Acest fapt a atras după sine mii de șomeri afectați de strategia Opel fie în mod direct, fie în mod indirect.

Trebuie menționat faptul că reprezentanții companiei nu au recurs la această schimbare din cauza salariilor, deoarece acestea erau mai mici în Portugalia decât în Spania. Aceștia au recurs la această soluție în vederea sporirii producției, fără a se gândi în prealabil la consecințele acestui fapt. Prin urmare, trebuie să ne amintim istoria companiei Opel și să acționăm în mod eficient în momentul monitorizării activităților acesteia. Trebuie să ne amintim că, atâta vreme cât este vorba despre susținerea companiilor multinaționale de către stat, trebuie să susținem producția industrială, drepturile lucrătorilor și drepturile comunităților din zonele afectate și, de asemenea, trebuie să garantăm sindicatelor și celorlalte forme de reprezentare a angajaților că vom interveni într-un mod eficient.

Krisztina Morvai (NI). – Dnă președintă, se pare că legislația fundamentală sau principala normă a capitalismului neoliberal globalizat prevede ca un grup mic de oameni bogați să privatizeze profitul și să naționalizeze pierderile și pagubele și să le plătească din banii contribuabililor, care, în mare parte, sunt oameni săraci.

Ce legătură are acest lucru cu dreptatea? Ce legătură are cu moralitatea? Sau acestea nu sunt concepte care pot fi folosite în contextul economiei? Nu este acesta un sistem absolut greșit? Nu este oare ceva greșit din punct de vedere structural în cadrul acestui sistem? Iar noi, în calitate de Parlament European și Uniune Europeană, nu ar trebui să începem să schimbăm întreaga structură - întregul sistem ca atare?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dnă președintă, ultimele anunțuri legate de concedierile colective care au avut loc în cadrul statelor membre ale UE, inclusiv cele făcute de concernul Opel, se încadrează în tiparul problemelor cu care s-au confruntat în ultimul timp industria de automobile și alte industrii ca urmare a crizei economice. În contextul problemelor cu care s-a confruntat industria de automobile, ar trebui să ne adresăm următoarea întrebare: în vederea salvării locurilor de muncă, ar fi oare indicat să oferim producătorilor de automobile și altor producători subvenții din partea statului? De-a lungul ultimului sau ultimilor doi ani, au existat multe astfel de state care și-au ajutat producătorii de diferite bunuri și au existat de asemenea și numeroase reacții și decizii ale Comisiei Europene. Acest fapt a condus la o reacție nesigură a opiniei publice. Pe de-o parte, s-a subliniat faptul că astfel de subvenții denaturează concurența pe piața internațională, iar pe de alta, faptul că este esențial să luptăm împotriva creșterii ratei șomajului și că ajutoarele de stat servesc acestui scop.

După părerea mea, într-o perioadă de criză economică, avem nevoie de o politică mai flexibilă în acest domeniu - o politică aprobată de statele membre și de Comisia Europeană și comună tuturor sectoarelor.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Dnă președintă, doresc să aduc un comentariu cu privire la ceea ce a spus colegul nostru deputat în legătură cu faptul că la această dezbatere nu participă destui deputați de cetățenie germană. Deși eu sunt un social democrat german, împărtășesc critica dvs. la adresa ministrului landului Renania de Nord-Westfalia, membru al CDU, care a afirmat că s-a bucurat că a fost închisă fabrica de la Antwerp și nu cea de la Bochum. Noi, social-democrații germani, suntem în favoarea unei soluții europene, cu alte cuvinte, a planului prezentat de Comitetul european de întreprindere. Permiteți-mi să repet foarte clar: nu am nici o idee de ce conservatorii și liberalii germani au evitat această dezbatere.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, dezbaterea s-a referit la o serie de aspecte, dintre care, după părerea mea, unele sunt subiecte de discuție pentru viitoarea Comisie. Această discuție va fi fără îndoială foarte profundă, acoperind conceptul de ansamblu al politicii industriale, conceptul de ansamblu al ajutoarelor de stat, precum și alte aspecte.

În ceea ce privește cazul despre care se vorbește aici, în alte cuvinte, cazul Opel, acesta nu implică politica industrială ca atare. Este clar că în cadrul tratatului Comisia poate acționa. Cred că pot afirma cu satisfacție că, până în prezent, Comisia a utilizat toate posibilitățile de care a dispus în conformitate cu tratatul și le-a utilizat chiar și în moduri care nu au fost pe deplin convenționale. Aș putea să menționez cele două reuniuni planificate de colegul meu, Günter Verheugen, la care statele membre au discutat situația așa cum era și, într-o anumită măsură, acest lucru a permis, fără îndoială, o abordare coordonată. Evaluarea planurilor *ex ante* a fost de asemenea neconvențională. Trebuie să spun că structura legislației UE nu oferă o formă de temelie juridică solidă pentru astfel de abordări. În ciuda acestui fapt, având în vedere importanța problemei, a fost folosit.

În ceea ce privește problema ajutoarelor de stat, niciun ajutor de stat nu a fost negociat până în prezent, nu a fost propus niciun ajutor de stat, și îi revine Comisiei sarcina de a evalua, în final, dacă ajutorul de stat este acordat în cadrul normelor. Consider cu fermitate că în acest caz procedura trebuie să fie cât mai strictă posibil, întrucât nu putem permite ca o astfel de decizie importantă să fie motivată de factori de natură non-economică și să survină o situație în care, în locul unei concurențe între companii, avem de-a face cu

state care concurează pentru a oferi cele mai mari subvenții. Din această perspectivă, Comisia va evalua foarte strict planul pentru ajutoarele de stat, precum și toate circumstanțele în legătură cu ajutoarele de stat, desigur.

În ultimul meu discurs, cu aproximativ trei luni în urmă, am subliniat faptul că făceam totul pentru a asigura conformitatea cu toate normele privind consultările angajaților. Am făcut acest lucru și continuăm să îl facem. Nu vom ezita în același timp să adoptăm toate măsurile pe care ni le permite structura juridică a Comisiei Europene. Cred că succesorul meu nu va fi mai puțin strict în acest sens.

Doamnelor și domnilor, cred că acest caz deschide o întreagă serie de întrebări care trebuie discutate, și cred, de asemenea, că este datoria Comisiei să utilizeze cât mai bine toate opțiunile disponibile în acest domeniu.

Aș dori să subliniez un ultim lucru pe care l-am menționat mai devreme în discursul meu introductiv: în cazul în care angajații sunt concediați – și s-a menționat în această dezbatere că General Motors are în vedere concedierea a aproximativ 8 000-10 000 de angajați – atunci impactul acestei chestiuni va merge, fără îndoială, dincolo de Antwerp. Comisia utilizează din nou și mobilizează toate instrumentele aflate la dispoziția sa, care sunt utile în acest caz. Acestea includ Fondul social european și Fondul european de ajustare la globalizare.

Vom depune toate eforturile pentru a asigura că acest aspect este decis cât mai repede posibil. Bineînțeles, Parlamentul are un rol activ aici, întrucât propunerile prezentate de Comisie pot deveni realitate numai după ce acestea au fost discutate de Parlament.

Doamnelor și domnilor, toate ajutoarele din partea Uniunii Europene trebuie direcționate mai întâi către oameni, și nu către companii, iar acesta este, de asemenea, un cadru fundamental pentru luarea tuturor deciziilor noastre.

Președintă. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Veronica Lope Fontagné (PPE), în scris. – (ES) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc doar să îmi exprim solidaritatea față de familiile tuturor celor afectați de vestea îngrozitoare a închiderii fabricii din Antwerp. Ne gândim nu doar la toți cei care vor fi direct afectați și își vor pierde locurile de muncă, ci și la toate companiile subcontractante care vor suferi în consecință. Trebuie să le avem și pe acestea în vedere. Fabrica Figueruelas se află în regiunea mea, Aragon, astfel încât această chestiune ne afectează în mod direct. Prin urmare, pledăm pentru o politică activă pentru sectorul automobilelor, cu noi modele mai ecologice și inovatoare, care să conducă la crearea de noi locuri de muncă.

16. Egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană — 2009 (dezbatere)

Președintă. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de Marc Tarabella, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, referitor la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2009 (COM(2009)0077 – 2009/2101(INI)) (A7-0004/2010).

Marc Tarabella, raportor. – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând, doresc să felicit Comisia Europeană cu privire la raportul său excelent. De fapt, acest raport privind la egalitatea între femei și bărbați, pe care îl votăm în fiecare an, are o rezonanță specială pentru mine. Este primul raport pe care l-am prezentat în cadrul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen, în care sunt membru activ. În plus, este un raport care este absolut esențial în acest an, având în vedere criza economică, socială și financiară prin care trece în special Uniunea Europeană.

Acesta este motivul pentru care am fost dornic să subliniez, în raportul meu, impactul crizei asupra femeilor. În primul rând prin constatarea că bărbații au suferit mai multe concedieri la începutul crizei – ceea ce era de așteptat, având în vedere impactul asupra industriei grele, în special – însă în ultimele luni șomajul atât în rândul femeilor, cât și al bărbaților, a crescut în același mod și în același ritm.

În plus, în multe state membre, rata șomajului rămâne mai ridicată pentru femei, iar femeile sunt supra-reprezentate în munca cu jumătate de normă. Prin urmare, invit Comisia și statele membre să furnizeze statistici exacte cu privire la impactul crizei asupra femeilor și bărbaților, și asupra statelor membre, înainte de punerea în aplicare a oricărei politici de austeritate bugetară, să efectueze studii de impact bazate pe gen, astfel încât să prevină situația în care femeile sunt afectate în mod disproporționat.

În opinia mea, lupta pentru eliminarea violenței împotriva femeilor este, de asemenea, un aspect important. Între 20 și 25 % dintre femeile europene sunt victime ale actelor de violență fizică în timpul vieții adulte, ceea ce este o realitate, dar 10 % dintre ele sunt și victime ale violenței sexuale. Prin urmare, cred că bărbații trebuie, de asemenea, să facă un angajament pentru a combate violența împotriva femeilor.

Președinția spaniolă a Uniunii Europene a decis nu doar să acorde prioritate combaterii violenței împotriva femeilor prin crearea, printre altele, a unui centru european de monitorizare a violenței între bărbați și femei pentru a oferi date armonizate, ci și să creeze un organism european de protecție pentru victime. De aceea, sprijin această abordare și aș dori, de asemenea, să solicit crearea unui An european pentru combaterea violenței împotriva femeilor, astfel încât să sensibilizeze cetățenii din toate statele membre și să asigure că această luptă devine o prioritate.

Să revenim la ocuparea forței de muncă. Iată un aspect concret: femeile au făcut o investiție imensă în piața muncii. 59,1 % dintre femei lucrează astăzi. Strategia de la Lisabona a stabilit un obiectiv de 60 %. Aproape l-am atins, însă diferența este încă semnificativă în unele state membre, la fel ca și diferența de remunerație, care variază, în funcție de studiul pe care îl citiți, între 17 și 25 %.

Prin urmare, aș invita statele membre să pună în aplicare în mod corespunzător directivele privind egalitatea de tratament între femei și bărbați în domeniul ocupării forței de muncă. Aș ruga aceleași state membre să introducă măsuri legislative pentru a promova echilibrul între femei și bărbați în funcții de răspundere, în special în companiile private. Evident, consider că trebuie să combatem stereotipurile de gen. În rolul meu anterior ca ministru pentru formarea profesională, am întâlnit o femeie care a trebuit să renunțe la formarea profesională pentru a deveni șofer de autobuz școlar, deoarece formatorul său o lua în derâdere.

Sper ca, pe viitor, nimeni să nu fie surprins dacă un bărbat spală vasele sau o femeie conduce un autobuz școlar, așa cum tocmai am menționat. Pe scurt, Comisia și statele membre trebuie invitate să lanseze campanii de sensibilizare pe această temă în școli.

Drepturile sexuale și reproductive sunt un capitol important, întrucât femeile trebuie să aibă control asupra drepturilor lor sexuale și reproductive. Mii de femei și-au pus viața în pericol pentru a lupta pentru aceste drepturi și, în prezent, 24 din cele 27 de țări europene au legalizat avortul. Parlamentul European are datoria de a proteja acest *acquis*, care este absolut fundamental pentru femei, și insistăm că femeile trebuie să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, nu în ultimul rând printr-un acces ușor la contracepție și avort.

Să vorbim acum despre concediul de paternitate. Iată un aspect concret: bărbații au dreptul de a fi pe deplin implicați în primele zile după nașterea copilului lor. Este adevărat că, în această privință, putem invita Comisia să sprijine orice măsuri care vizează introducerea unei forme de concediu de paternitate la nivel european. Considerăm că concediul de maternitate trebuie legat de concediul de paternitate.

Dnă președintă, dle comisar, voi încheia acum. Atunci când a fost prezentat în cadrul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, acest raport a fost lăudat de reprezentanții tuturor grupurilor politice din Parlamentul European. Votul în cadrul acestei comisii s-a desfășurat, de asemenea, foarte bine, iar raportul a fost adoptat cu o majoritate confortabilă. Prin urmare, îi invit pe toți deputații europeni să sprijine din nou raportul pe care l-am elaborat, când va avea loc votarea miercuri, însă voi asculta cu atenție dezbaterile care va avea loc și voi putea atunci să răspund întrebărilor dvs.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, stimați deputați, Comisia actuală salută raportul și proiectul de rezoluție privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2009.

Doresc să aduc mulțumiri raportorului, dl Tarabella, pentru sprijinul exprimat de Parlament pentru modul de abordare și măsurile luate de Comisia Europeană pentru promovarea egalității între femei și bărbați. Egalitatea de gen reprezintă una dintre valorile fundamentale ale Uniunii Europene și o condiție prealabilă pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii Europene în materie de creștere, ocuparea forței de muncă și coeziune socială.

În acest sens, Uniunea Europeană a elaborat o adevărată politică de promovare a egalității între femei și bărbați. Deși s-au înregistrat progrese de necontestat în acest domeniu, încă există provocări semnificative. Comisia împărtășește opinia raportorului conform căreia este important să ne continuăm eforturile în acest sens.

În timpul mandatului meu, egalitatea de gen și drepturile femeilor au fost în centrul preocupărilor mele. În ultimii cinci ani, angajamentul Comisiei pentru egalitatea de gen s-a concretizat prin foaia de parcurs pentru

egalitate între femei și bărbați. În cursul punerii în aplicare a acestei foi de parcurs, Comisia a avut câteva inițiative demne de laudă. Pentru a exemplifica, voi menționa 3 dintre aceste inițiative.

Comisia a propus câteva măsuri practice pentru depășirea diferențelor de remunerație între bărbați și femei. Această discrepanță, care ajunge până la 17 %, este de neacceptat. În 2010, Comisia va oferi un raport privind analiza eficienței legislației europene și va prezenta măsurile care trebuie întreprinse pentru a depăși diferența de remunerație.

Comisia a subliniat ideile interesante cuprinse în rezoluția Parlamentului European. Trebuie să vă reamintesc că, în martie 2009, Comisia a lansat o campanie de sensibilizare menită să mobilizeze toate părțile implicate să înlăture diferența de remunerație. Dat fiind succesul înregistrat, această campanie se va prelungi și în 2010.

În timpul mandatului meu, am făcut eforturi pentru promovarea unei mai mari reprezentări a femeilor în viața politică și economică. În acest sens, în iunie 2008 am înființat o rețea europeană a femeilor implicate în luarea deciziilor. S-au înregistrat anumite progrese. De exemplu, actualul Parlament European are cel mai mare procentaj de femei de până acum – 35 %. 35 %.

Totuși, încă se impun eforturi semnificative, mai ales la nivel național, unde femeile dețin în medie doar 24 % din locurile din parlamentul național, și în companii, unde femeile dețin sub 11 % din funcțiile de conducere ale marilor companii listate la bursă.

A treia inițiativă importantă o reprezintă înființarea Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați. Sunt mulțumit să pot spune astăzi că, în ciuda unui început mai anevoios decât ne-am fi așteptat, institutul și-a început activitățile la Bruxelles și și-a deschis sediul la Vilnius.

Criza actuală are repercusiuni serioase pe piața muncii, amenințând progresul făcut în privința ocupării forței de muncă de către femei, dat fiind faptul că femeile au mai puține șanse de a-și găsi un nou loc de muncă și că sunt mai dezavantajate din start.

Doamnelor și domnilor, în timpul mandatului meu, m-am implicat pentru îmbunătățirea echilibrului între viața profesională și cea personală. Sunt de acord cu Parlamentul European când subliniază faptul că este important să se acorde taților un rol mai semnificativ în viața familială. Tocmai de aceea am solicitat serviciilor pe care le coordonez să întreprindă o analiză cost-beneficiu a unei posibile inițiative a Comisiei în acest domeniu.

Raportul Parlamentului European subliniază de asemenea, pe bună dreptate, importanța eliminării violenței împotriva femeilor. Comisia va desfășura activități pentru realizarea acestui obiectiv cu voință și perseverență.

Nu doresc să-mi închei discursul fără a sublinia buna cooperare dintre Parlament și Comisie. Această cooperare a reprezentat un factor-cheie în progresul făcut în privința egalității de gen. Egalitatea de gen nu este doar un obiectiv în sine. De ea depinde atingerea obiectivelor Uniunii Europene în materie de creștere, ocuparea forței de muncă și coeziune socială.

Vă mulțumesc pentru cooperare și pentru atenția acordată.

PREZIDEAZĂ: DNA ANGELILLI

Vicepreședintă

Astrid Lulling, în numele Grupului PPE. – (FR) Dnă președintă, Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a votat în favoarea acestui raport cu o majoritate de doar trei voturi, întrucât șase dintre cei 33 de membri ai acesteia nu au fost prezenți. Consider că nu poate fi vorba de o majoritate confortabilă. Este evident faptul că, în ciuda legislației europene foarte bune cu privire la acest domeniu pe care o avem din 1975, suntem îngrijorați cu privire la discriminarea referitoare la egalitatea între femei și bărbați.

Oare din ce cauză continuă această discriminare? Aceasta există, fie pentru că aceste directive nu se aplică în mod corect, fie pentru că, dintr-un motiv sau altul, cei discriminați nu își pot invoca drepturile în fața instanțelor. În loc să solicităm continuu elaborarea unor noi directive cu riscul de diluare pe care acest fapt îl presupune, haideți să ne asigurăm că legislația existentă este în totalitate aplicată de guverne, de partenerii sociali și în mediul de lucru de zi cu zi.

Acest raport reflectă încă o dată fiecare plângere, fiecare generalizare globală cu privire la femeile sărace, bătute sau violate... Prin urmare, anumite afirmații trebuie puse în perspectivă prin intermediul amendamentelor. Ceea ce consider mai grav este faptul că această glorificare autentică a economiei sociale

sau a celei bazate pe solidaritate are rolul de a ne face să credem că, prin integrarea forțată a femeilor în cadrul ei, vom putea demonstra cu succes capacitatea de inserție profesională a acestora și, prin urmare, le vom permite acestora să își îmbunătățească statutul social și să devină mai independente din punct de vedere financiar.

Chiar din contră. Acestea s-ar adânci într-o sărăcie fără margini, și-ar pierde orice stimulent și orice motivație de a câștiga bani pe merit și nu ar mai avea nicio responsabilitate.

În plus, chiar dacă avem destule departamente care s-ar putea ocupa de acest lucru, propunerile de creare a unei Carte europene a drepturilor femeilor și, prin urmare, a unei noi forme de protecție suplimentare pe lângă drepturile omului – de care, din fericire, femeile se bucură deja – și a unui nou tip de birocratie sub forma unui centru european de monitorizare a violenței între sexe sunt fie contraproductive, fie incompatibile cu principiul egalității de gen care este de fapt recunoscut în tratat. Dacă ridicolul ar ucide, unii membri ai Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen nu ar mai fi printre noi.

În cele din urmă, deplâng încăpățânarea unor deputați, care, cu orice ocazie, indiferent dacă este potrivit sau nu, susțin includerea în acest raport a avortului sub pretextul că dreptul de a avea acces liber și ușor la avort trebuie susținut în vederea asigurării sănătății sexuale și a reproducerii. Nu. Prioritară este promovarea în rândul tinerelor a informațiilor îmbunătățite, în special cu privire la contracepție. În zilele noastre există metode de contracepție în vederea prevenirii sarcinii la o vârstă fragedă. Pe vremea când eram eu tânăr aceste metode nu erau disponibile. Prin urmare, am propus voturi separate pentru a nu fi nevoiți să votăm împotriva raportului dlui Tarabella, care nu este vinovat, dar care a căzut din nou victimă extremismului unora dintre colegii săi.

Iratxe García Pérez, în numele Grupului S&D. – (ES) Dnă președintă, aș dori să încep prin a le mulțumi dlui Tarabella și tuturor deputaților care au contribuit la elaborarea acestui raport pentru munca depusă.

Acum un an am dezbătut un raport similar celui de astăzi. Din păcate, trebuie să continuăm să ne axăm pe problemele cheie legate de egalitatea dintre bărbați și femei în privința căreia încă trebuie să mai înregistrăm progrese. Acestea includ violența între sexe, considerată a fi unul dintre flagelurile principale ale societății, nu numai în Europa, ci și în întreaga lume. Apoi, este vorba despre diferențele de remunerare care rămân neschimbate, problemă pe care nu am putut să o depășim. Alte aspecte includ drepturile la sănătatea sexuală și a reproducerii, reconcilierea vieții familiale cu cea profesională, integrarea femeilor pe piața muncii în aceleași condiții cu bărbații, situația grupurilor vulnerabile de femei, precum femeile cu handicap sau femeile din zonele rurale, cât și reprezentarea femeilor în viața publică.

În fiecare an am ridicat aceste probleme dar nu am reușit să înregistrăm un progres foarte mare. Permiteți-mi să precizez un singur lucru, și anume, că, doar în trei dintre cele 27 de state membre, femeile reprezintă mai mult de 40 % dintre deputații din Parlament.

Consider că, în ceea ce ne privește, este esențial să insistăm asupra nevoii de a ne intensifica munca privind promovarea egalității de șanse între bărbați și femei. Este esențial să susținem inițiative precum cele întreprinse de Președinția spaniolă, care a declarat egalitatea de șanse dintre bărbați și femei ca fiind una dintre prioritățile sale. Acest fapt constituie un angajament asumat atât față de femeile din zilele noastre, cât și față de cele din generațiile viitoare. S-au înregistrat anumite progrese, însă mai avem încă de parcurs un drum lung și trebuie să fim ambițioși în procesul de elaborare a politicilor pentru a ne asigura că jumătate din populația Europei se bucură de aceleași drepturi și oportunități ca și cealaltă jumătate.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. – (NL) În primul rând, complimentele mele raportorului. Aș dori să încep prin a puncta câteva mici aspecte în privința cărora nu sunt de acord cu acesta. În ceea ce privește impactul crizei economice asupra femeilor, sunt de părere că este foarte important să ne repunem în ordine finanțele publice și să le restabilim cât mai repede posibil; tocmai acest fapt va aduce beneficii femeilor, și nu prelungirea datoriilor publice. De asemenea, consider că raportul conține câteva propuneri care pot suna foarte tentant dar care tind către politici simbolice, precum un an pentru asta, un centru de monitorizare pentru aia... Haideți să ne axăm pe măsuri concrete.

Totuși, raportul conține, de asemenea, și serie de aspecte cu care sunt întru totul de acord. Primul - datorită unui amendament prezentat de Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa - este o mențiune cu privire la statutul gospodăriilor formate dintr-o singură persoană. Aș dori să fac apel la Comisia Europeană să efectueze un studiu asupra acestui subiect, având în vedere faptul că deținem o politică europeană a familiei, dar puțini sunt aceia care realizează că una din trei gospodării din Europa este o gospodărie formată dintr-o

singură persoană. Aceste persoane sunt supuse deseori unor discriminări grave cu privire la securitatea socială, aspecte legate de taxe, locuință și alte probleme asemănătoare.

În al doilea rând, – și aici mă refer din nou la aspectele prezentate de dna Lulling – sunt cu adevărat încântat de mențiunile cu privire la sănătatea sexuală și a reproducerii și la autonomia sexuală a femeilor; iar accesul la un avort făcut în condiții sigure și pe cale legală face parte din această sănătate sexuală și a reproducerii. Cu toate că sunt într-un totu de acord cu dna Lulling asupra faptului că informarea constituie cu siguranță un aspect foarte important, observ că – cel puțin în țara în care locuiesc, poate fi diferit în Luxemburg – creștini-democrații sunt cei care pun capăt unor astfel de lucruri. Prin urmare, dacă suntem capabili să lucrăm împreună în vederea informării judicioase și directe a tinerilor, puteți conta pe sprijinul meu, și, de asemenea, consider că trebuie să punem capăt ipocriziei; nu putem arunca femeile în închisoare și nu le putem condamna să facă avorturi în condiții nesigure.

În cele din urmă, dnă președintă, în ceea ce privește violența împotriva femeilor, salut inițiativa Președinției spaniole de a transforma acest aspect într-o prioritate. La urma urmei, puțini sunt cei care își dau seama că violența împotriva femeilor face în fiecare an mult mai multe victime decât terorismul, și aceasta este încă privită – total greșit – ca fiind numai o problemă a femeilor.

Marije Cornelissen, în numele Grupului Verts/ALE. – Dnă președintă, avem un Parlament European relativ nou și aproape avem o Comisie Europeană nouă. Aceasta este practic prima dată când, în cadrul raportului Tarabella, votăm în legătură cu acțiunea pe care Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a noului Parlament vrea să o adopte în următorii ani.

Verzii sunt foarte încântați de acest raport care înregistrează progrese. Există nenumărate planuri pe care vrem să le ducem la îndeplinire. În cele din urmă, dorim adoptarea de măsuri legislative în vederea promovării împărțirii responsabilităților familiale între femei și bărbați, cu posibilitatea solicitării concediului de paternitate. În cele din urmă, propunem integrarea femeilor în procesul decizional urmând exemplul Norvegiei care a acordat acestora un procent în cadrul consiliului de administrație.

Verzii sunt, de asemenea, foarte încântați de atenția care se acordă efectelor crizei asupra femeilor: șomajul în rândul femeilor și efectele asupra femeilor cu privire la reducerea cheltuielilor publice sunt diferite. Ar trebui să analizăm serios acest aspect.

Sperăm că Parlamentul va da dovadă de curaj și de promptitudine în vederea combaterii discriminării femeilor și că va susține egalitatea prin măsuri concrete care ar putea da rezultate, votând în favoarea acestui raport. Sperăm că se vor lua măsuri în consecință de către Comisie.

Konrad Szymański, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, prin propunerea sa de a face avortul ușor accesibil în cadrul Uniunii Europene, acest raport încalcă competența exclusivă a statelor membre în acest domeniu. În orice caz, nu acesta este cel mai important motiv care ne-ar putea determina să votăm împotriva acestui raport. În zilele noastre, nu este nevoie să fii credincios ca să privești un făt uman ca pe o persoană. Este suficientă o simplă examinare cu ultrasunete, disponibilă în orice oraș din Belgia, chiar și în cele mai mici, pentru a putea vedea pe ecran o imagine a unui făt uman. Prin urmare, orice legiuitor responsabil ar trebui să facă tot ce îi stă în putință pentru a scădea numărul de avorturi. Facilitarea avortului indică gradul în care cultura noastră a decăzut și arată abaterea noastră de la valorile umane. Prin urmare, vă rog să vă gândiți la aceste aspecte înainte de a vota în favoarea acestui document care poate avea efecte negative.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dnă președintă, după cum se desprinde din realitatea înconjurătoare și după cum confirmă și însuși Eurostatul, criza economică și financiară are efecte grave asupra femeilor. Acest fapt este cauzat de creșterea șomajului, munca precară și salariile mici, precum și de diferențele de remunerare dintre bărbați și femei, diferențe care au crescut din nou și care au depășit, în medie, 17 % la nivel european. De asemenea, acest fapt este și o consecință a sărăciei cauzate fie de problemele legate de salariile și veniturile mici, inclusiv de pensionare și de pensii în ceea ce privește femeile în vârstă, fie de accesul dificil la servicii publice de calitate cu costuri reduse sau gratuite. De asemenea, mai există și problemele legate de traficul de femei și fete și de prostituția acestora, de violența la locul de muncă și la domiciliu, cât și de alte forme variate de discriminare împotriva femeilor aflate în situații mai vulnerabile.

După cum se subliniază în raport, și aș dori să felicit raportorul în acest sens, prin urmare, este necesar ca, în momentul elaborării politicii comunitare, să acordăm o atenție suplimentară situației economice și sociale a femeilor. Acest fapt necesită analizarea impactului social al noilor strategii comunitare, în vederea prevenirii creșterii discriminării și inegalității, a asigurării egalității în cadrul progresului social și nu în cadrul declinului drepturilor economice, sociale și de angajare și a protejării scopului social al maternității și al paternității.

Este esențial să investim într-o strategie pentru dezvoltare și progres social care să facă prioritare angajarea cu drepturi depline, producția, serviciile publice de calitate și incluziunea socială. Este momentul să facem demersuri semnificative în vederea îmbunătățirii vieții majorității femeilor, inclusiv cu privire la domeniul sănătății sexuale și a reproducerii, și să punem capăt ipocriziei care încă mai există cu privire la problema avortului.

Gerard Batten, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, există o ideologie care câștigă teren în Europa, care ne îndrumă cu privire la inegalitatea dintre bărbați și femei. Aceasta susține că femeile sunt inferioare bărbaților. Susține că, potrivit dreptului succesoral, orice deține bărbatul trebuie să fie dublu față de ceea ce deține femeia. Susține că, în fața unei instanțe, împotriva mărturiei unui singur bărbat este nevoie de mărturia a două femei. Susține că, într-un proces de viol, este nevoie de patru martori de gen masculin pentru a condamna un bărbat, iar mărturia unei femei nu este acceptată nici măcar în cazul în care vine din partea femeii violate. Iar cele patru martore trebuie să fie musulmane, nu de altă religie.

V-ați dat probabil seama că vorbesc despre legea islamică Sharia. Acum, se pare că unii musulmani cred că sinucigașii cu bombe sunt recompensați în rai cu 72 de femei virgine, dar eu nu am găsit nicio mențiune conform căreia femeile sinucigașe cu bombe ar fi recompensate cu câte un bărbat virgin. Cu siguranță, acesta este un caz flagrant de discriminare pe motive de sex.

Guvernul britanic a recunoscut deja în mod oficial legea islamică Sharia în anumite tribunale. În timp ce bigamia este încă ilegală în Regatul Unit, soțiile musulmane poligame sunt recunoscute în mod oficial ca persoane întreținute pentru că beneficiază de reducerea impozitului și pentru că le sunt plătite anumite prestații.

Europa se îndreaptă cu fermitate înapoi în Arabia secolului șaisprezece. Dacă ne dorim egalitate cu adevărat, statele europene individuale nu trebuie să recunoască sub nicio formă legea islamică Sharia.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, pe piața muncii intră din ce în ce mai multe femei. Totuși, chiar dacă apar mai multe locuri de muncă, nu înseamnă întotdeauna că acestea sunt și de calitate. Un număr mare de femei sunt angajate cu fracțiune de normă și pe posturi care au fost grav afectate de criza actuală. Femeile reprezintă aproximativ 60 % dintre absolvenții de universități și, în ciuda acestui fapt, încă mai există bariere care împiedică efectiv femeile să își valorifice la maximum potențialul. De aceea trebuie să stabilim standarde minime obligatorii: Standarde minime în întreaga UE privind concediul parental, o îngrijire mai bună a copiilor și a sănătății. Astfel putem distruge multe stereotipuri cu privire la genuri și putem atinge în cele din urmă imperativul egalității reale dintre sexe.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Dl Tarabella mă va ierta cu siguranță dacă nu încep prin a-i mulțumi dumnealui, ci prin a mulțumi în primul rând comisarului Spidla, având în vedere faptul că dumnealui este probabil pentru ultima dată alături de noi în calitate de comisar. Aș dori să subliniez devotamentul dumnealui față de rezolvarea problemelor cu privire la egalitatea de șanse dintre femei și bărbați, la includerea femeilor pe piața forței de muncă sau alte la aspecte similare.

S-au dezbătut diferite aspecte cu privire la acest raport. Doresc să atrag atenția asupra a cel puțin două dintre acestea: primul se referă la diferențele de remunerare între femei și bărbați. Ultimele statistici indică o diferență mai mare de 17 % între salariile bărbaților și cele ale femeilor. Progresele în acest sens se dovedesc a fi nu numai încete, ci și ambigue, dat fiind faptul că acest procent este mai mare decât acum doi ani. Și încă nu știm cu adevărat care vor fi consecințele acestei crize. Experiențele de zi cu zi sugerează că probabil nu va exista niciun progres pe termen scurt în acest sens.

Totuși, absolut inacceptabil este faptul că diferențele de salariu nu apar în cazul celor care se află la început de carieră, ci în cazul mamelor care se întorc pe piața forței de muncă după finalizarea concediilor maternale sau parentale. Acest fapt în sine este deranjant și total inacceptabil în cadrul unei Europe care se luptă cu o criză demografică. O astfel de discriminare este în mod evident interzisă de regulamentele UE.

După cum s-a precizat deja, standardul juridic corespunzător datează încă din 1975 și este evident faptul că această directivă este complet inefficientă, precum multe altele. Mă bucur foarte mult că dl comisar Spidla a anunțat că în 2010 vom avea un raport cu privire la demersurile pe care Comisia intenționează să le facă în vederea eficientizării legislației. Doresc să mai adaug doar o remarcă privind Carta europeană a drepturilor femeii. Probabil este mai important și mai urgent să îmbunătățim eficacitatea și accesibilitatea legislației existente decât să creăm un standard juridic nou care va fi la fel de inefficient precum cele anterioare.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dnă președintă, doresc să încep prin a-l felicita pe raportor pentru munca sa remarcabilă și sper ca propunerile din această rezoluție să fie adoptate. În timpul Anului european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale observăm că sărăcia se întâlnește cu precădere în rândul femeilor. Dintre cele aproape 80 de milioane de oameni care trăiesc în sărăcie în Europa majoritatea sunt femei și copii. Femeile suferă mai mult decât oricine altcineva din cauza crizei economice și sociale. Femeile sunt ultimele care intră pe piața forței de muncă și primele care rămân fără un loc de muncă și, în plus, în 2004, diferența dintre salariile bărbaților și cele ale femeilor a fost de 15 %, iar în 2009, mai mare de 17 %.

Aș dori să aduc în atenția dumneavoastră câteva propuneri pe care le consider inovatoare și foarte importante și aș dori să vă rog să îi sprijiniți pe colegii deputați cu privire la aceste propuneri: crearea Cartei europene a drepturilor femeilor de care este foarte mare nevoie, după cum a fost deja menționat, propunerea privind elaborarea unei directive de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor, a violenței domestice și a traficului de femei, introducerea în cadrul legislației europene a concediului paternal, care deja există în marea majoritate a statelor membre, ca pe un mijloc de promovare a echilibrului între viața profesională și cea de familie și personală și de stimulare a creșterii ratei natalității.

Aș dori să închei prin a-i mulțumi comisarului Spidla pentru tot ceea ce a făcut în vederea promovării egalității de șanse între femei și bărbați și pentru modul în care s-a implicat în activitățile Parlamentului European. Vă doresc mult succes, dle comisar.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, și eu doresc să îl felicit pe raportor, dl Tarabella, pentru acest raport. Consider că acest raport oferă un răspuns cu privire la nevoia de combatere a stereotipurilor și a incidentelor legate de discriminarea sexuală. Probabil că pentru mulți dintre colegii deputați acest raport este unul obișnuit, însă eu îl privesc ca pe un angajament reînnoit și mai eficient față de egalitatea dintre sexe la nivel european în vederea ridicării statutului socio-economic al femeilor, în special al acelor din noile state membre, precum și a asigurării unei reprezentări extinse a acestora în viața politică și economică și a promovării dezvoltării carierei lor.

Având în vedere faptul că instituțiile sociale, juridice și economice stabilesc accesul femeilor și al bărbaților la resurse, cât și oportunitățile și puterea relativă a acestora, consider că este extrem de important pentru femei să li se garanteze drepturi egale cu privire la implicarea lor în politică, la ocuparea unor poziții politice și administrative importante în cadrul economiei și la reprezentarea lor la cel mai înalt nivel în cadrul camerelor de consiliu ale întreprinderilor. Acest lucru se aplică, de asemenea, și cu privire la creșterea calificărilor educaționale și la oferirea aceluiași oportunități ca și bărbaților în vederea dezvoltării profesionale, în special în urma unei perioade lungi de concediu de maternitate. De asemenea, trebuie să avem în vedere întotdeauna și menținerea balanței între obligațiile profesionale și cele familiale.

Trebuie să elaborăm un mecanism instituțional în vederea inițierii unei politici consecvente cu privire la acest aspect deoarece putem câștiga lupta împotriva discriminării sexuale prin introducerea unor stimulente pozitive pe termen lung și a unor reforme legislative, și prin creșterea veniturilor și a calității vieții. Altfel, nu am discuta această problemă aici astăzi.

În vederea înregistrării unor progrese semnificative cu privire la egalitatea dintre femei și bărbați în fața legii, la egalitatea de șanse, inclusiv la egalitatea remunerației primite pentru munca depusă și la accesul în egală măsură la resursele umane și la alte resurse de producție cu ajutorul cărora aceștia pot avea mai multe oportunități, noi – Parlamentul European și Comisia Europeană – avem șansa de a impulsiona, și trebuie să impulsionăm statele membre și societatea civilă să adopte măsuri eficiente.

Consider că implicarea egală a femeilor în procesul de gestionare a resurselor, în cadrul oportunităților economice și în viața guvernamentală și politică va avea un impact pozitiv asupra dezvoltării economice a societății noastre, consolidând, prin urmare, capacitatea statelor de a se dezvolta, de a reduce nivelul de sărăcie și de a fi guvernate mai eficient.

În acest sens, promovarea egalității șanselor între femei și bărbați reprezintă o componentă importantă a strategiei de depășire a crizei economice și de furnizare a unei soluții convenabile pentru criza demografică. Aceste măsuri vor oferi femeilor și bărbaților oportunitatea de a scăpa de sărăcie și de a își îmbunătăți standardele de viață.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – Dnă președintă, doresc să atrag atenția noii Comisii asupra a două aspecte cu privire la raport, aspecte care sunt în special importante pentru grupul nostru, Grupul Verzilor, și sper ca aceste comentarii să poată fi transmise noului comisar responsabil.

Două puncte: primul se referă la îndelung aşteptata revizuire a Directivei privind o remuneraţie egală pentru aceeaşi muncă prestată. Considerăm că acest fapt este crucial pentru femeile din toată Europa.. Diferenţele de remuneraţie sunt inacceptabile: ne aflăm în anul 2010 şi este momentul să luăm măsuri pentru a elimina aceste diferenţe. Dumneavoastră, dle Spidla, aţi recunoscut că trebuie să acţionăm în justiţie. Aşteptăm cu nerăbdare să primim o propunere din partea Comisiei cu privire la o nouă acţiune în justiţie pe care să o intentăm în timpul acestei perioade legislative.

În al doilea rând, este vorba despre drepturile cu privire la concediul parental. În ceea ce priveşte acest aspect doresc să subliniez faptul că acest raport vizează egalitatea de şanse între femei şi bărbaţi. De asemenea, dorim egalitate şi pentru bărbaţi pentru ca aceştia să-şi poată petrece timpul împreună cu copiii lor şi să fie responsabili pentru ei dacă îşi doresc acest lucru. Trebuie să oferim femeilor şi bărbaţilor opţiuni egale cu privire la modul de viaţă, de desfăşurare a activităţii profesionale sau la modul în care să se ocupe de familiile şi de copiii lor. Prin urmare, dacă considerăm că este crucial ca Parlamentul European să dea un semnal taţilor, am dori să le dăm acestora mai mult decât semnale: am dori să le deschidem porţile către o societate modernă. Ne bazăm pe Comisie în vederea introducerii unei directive foarte moderne şi orientate către viitor cu privire la acest aspect.

În cele din urmă, aşteptăm cu interes propunerile Preşedinţiei spaniole cu privire la eradicarea violenţei împotriva femeilor din toată Europa şi sperăm că aceste propuneri vor fi adoptate de Comisie.

Julie Girling (ECR). – Dnă preşedintă, noi, femeile deputaţi în Parlamentul European ne aflăm în minoritate. Noi beneficiem de un loc de muncă ce ne mulţumeşte şi ne impulsionează, de pe urma căruia câştigăm salarii şi pensii egale şi în cadrul căruia ni se oferă oportunităţi egale de ocupare a unor posturi de conducere: o situaţie atât de diferită faţă de cea a multor dintre alegătorii noştri.

Salut acest raport şi menţionez că sunt de acord cu sublinierea făcută anterior legată de faptul că dl Tarabella se ocupă de problema bunăstării economice a femeilor. Consider că acesta este cel mai important factor în vederea promovării egalităţii de şanse între femei şi bărbaţi. Dacă femeile reuşesc să îşi controleze viaţa din punct de vedere economic, vor reuşi, de asemenea, să gestioneze mult mai bine şi celelalte aspecte ale vieţii lor. Trebuie să ne asigurăm că, în aceste vremuri în care întâmpinăm multe provocări din punct de vedere economic, femeile vor beneficia de locuri de muncă sigure şi bine plătite.

Doresc să felicit Asociaţia Europeană a Ingineriei şi Industriei pentru viziunea ei recentă asupra politicii, în cadrul căreia solicita promovarea, în special în rândul femeilor, a studiilor în domeniul ştiinţific şi cel al matematicii. Membrii asociaţiei doresc, citez, „să atragă un număr mult mai mare de femei cu aptitudini, care, până acum, s-au ferit de multe dintre domeniile ingineresti”.

Da, poziţia femeilor este legată de politici, de orientare, dar şi de fapte: fapte care contează mai mult decât orice vorbe. Aceasta este calea către viitor: cu angajatori înţelepţi care să recunoască aptitudinile femeilor şi care să le ajute în vederea prosperităţii economice.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Dnă preşedintă, doresc să îi mulţumesc dlui Tarabella şi colegilor dumnealui din cadrul Comisiei pentru drepturile femeii şi egalitatea de gen pentru acest raport foarte bun din punct de vedere calitativ.

Aş dori să subliniez în special două aspecte. Sper ca plenul să susţină importanţa concediului de paternitate. Concediul patenal nu doar atrage atenţia asupra faptului că responsabilitatea faţă de copii aparţine ambilor părinţi, ci are şi alte consecinţe pozitive. Studiile arată că taţii care şi-au luat concediu patenal continuă şi mai târziu să îşi asume o mai mare responsabilitate faţă de casă, familie şi copii. Cu alte cuvinte, implicarea taţilor în acest proces constituie o bază solidă în vederea promovării egalităţii de şanse pe piaţa forţei de muncă.

Cel de-al doilea aspect pe care aş dori să îl subliniez, şi pe care îl susţin, este că femeilor trebuie să li se acorde puterea de a decide asupra propriului corp, asupra propriei sexualităţi şi asupra reproducerii. Dacă femeile ar avea această putere, nu s-ar mai naşte decât copiii doriţi şi aceştia ar avea cu adevărat condiţii pentru a se dezvolta – ceea ce constituie un drept fundamental al fiecărui copil. Am dori ca vieţile femeilor să nu mai fie puse în pericol, având în vedere faptul că până şi în zilele noastre există femei care mor din cauza avorturilor ilegale. Dorim să li se ofere femeilor dreptul la autodeterminare – nu numai din punct de vedere financiar, politic şi social, ci şi cu privire la propriile corpuri.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dnă preşedintă, şi eu sunt de părere că acest aspect este important şi, de aceea, în timp ce urmăream dezbateră, m-am gândit la faptul că se pare că toate grupurile politice, cu

excepția Grupului Europa Libertății și Democrației, consideră că femeile trebuie să lupte singure pentru a dobândi egalitatea șanselor în fața bărbaților. Aceasta este impresia pe care au lăsat-o cei care au luat cuvântul înaintea mea astăzi. Consider că este o lipsă frapantă de bărbați care să ia cuvântul astăzi și mă bucur că din partea grupului meu am putut veni doi.

În urma acestor mențiuni cu privire la stilul și formatul dezbaterii, aș dori să precizez că, în opinia mea, raportul însuși se axează numai pe aspecte socio-economice. Acesta tratează numeroase aspecte cu privire la piața forței de muncă, la diferențele de remunerare, la formare, la norme referitoare la directorii întreprinderilor și alte probleme similare, care sunt într-adevăr chestiuni importante; dar, după cum s-a menționat deja și mai devreme, lipsește complet abordarea dintr-un anumit punct de vedere, și anume cel cu privire la marea problemă legată de diferențele culturale cu care ne confruntăm ca urmare a imigrării popoarelor musulmane. Consider că este puțin rușinos faptul că un raport care tratează dreptul femeilor la egalitatea șanselor nici măcar nu menționează probleme precum căsătoriile impuse, purtarea obligatorie a vălului, crimele de onoare, circumcizia, lipsa accesului la educație și așa mai departe. Aceste elemente trebuie neapărat incluse, dacă ne dorim o imagine corectă a Europei în anul 2010.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Aș dori să propun Parlamentului European să abordeze o nouă strategie cu privire la problema avortului. Vă rog să punem capăt măcar minciunii uluitoare care pretinde că avortul reprezintă un beneficiu adus femeilor, poate chiar un etalon al libertății acestora. Nu! După cum mulți știu, atât femei cât și bărbați, avortul reprezintă o intervenție dureroasă care are efecte dăunătoare pentru femeie atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere psihic. Tocmai din acest motiv, în loc să ridicăm în mod constant problema facilitării accesului la avort, haideți să discutăm măcar despre prevenirea avorturilor, punând accent pe acest lucru și ajutând femeile în acest sens. Haideți să ajutăm femeile să se pregătească pentru sarcini planificate și, în cazul în care se întâmplă ca o femeie să rămână însărcinată fără să-și fi planificat acest lucru, să facem în așa fel încât acel copil să fie primit cu dragoste de către mama sa sau de către ambii părinți, pentru că femeile aflate într-o astfel de situație trebuie să primească tot ajutorul și sprijinul necesar pentru a putea face aceasta.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, propunerea de rezoluție elaborată de dl Tarabella, care ni s-a alăturat în cadrul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen în urma ultimelor alegeri europene, este ambiguă. Mă refer, în special, la punctul 20: „Parlamentul dorește să vadă Carta europeană a drepturilor femeilor înființată.”

Orice persoană care cunoaște istoria integrării europene își va aduce aminte că Tratatul de la Roma prevede deja principiul egalității de șanse între femei și bărbați pe piața forței de muncă. În fiecare stat membru există legi cu privire la tratamentul egal dintre femei și bărbați. Solicitarea unor noi carte reprezintă o soluție simplă. Aplicarea instrumentelor existente este partea mai grea.

De fapt, dacă nu eliminăm punctul 20 din această propunere de rezoluție, vom adăuga Convenției Europene a Drepturilor Omului a Consiliului Europei, Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Institutului european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați nou înființat un al patrulea instrument care va lua forma unei noi carte speciale dedicate promovării femeilor.

Am câteva întrebări. Care ar fi utilitatea unei noi carte a drepturilor femeii? Ce valoare adăugată ar aduce aceasta? Niciuna. Este greșit să considerăm că o carte va rezolva problemele femeilor. Dreptul natural, care trebuie să ne îndrume cu privire la deciziile noastre și la acțiunile politice responsabile pe care le întreprindem, nu permite drepturi speciale. Nimeni nu poate afirma că instrumentele juridice ignoră drepturile femeilor. Acest lucru nu ar fi onest din punct de vedere intelectual și nici corect din punct de vedere factual.

De aceea, eu votez împotriva punctului 20. Principalul argument este cartea. În cazul în care punctul 20 rămâne în cadrul propunerii de rezoluție, eu nu o pot susține.

În cele din urmă, dle comisar, vă mulțumesc pentru colaborarea dumneavoastră cu Comisia pentru drepturile femeilor și egalitate de gen pe parcursul mandatului dvs.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dnă președintă, în primul rând doresc să îl felicit pe colegul meu, dl Tarabella, pentru calitatea raportului pe care l-a elaborat și pentru cât de bine s-a ocupat de această sarcină în cadrul căreia abordează o întreagă gamă de aspecte legate de egalitatea de șanse între femei și bărbați.

Trebuie să admitem că s-au înregistrat progrese clare cu privire la egalitate. Totuși, este încă nevoie de mult efort, în special, în contextul crizei economice și sociale care are un impact și mai mare asupra unei categorii de populație deja extrem de vulnerabilă, și anume cea a femeilor.

Trebuie să punem, de asemenea, accentul și pe dubla discriminare care afectează uneori femeile din cauza unui handicap, din cauza vârstei sau pentru că fac parte dintr-o minoritate națională. Doresc să subliniez în special trei aspecte. Trebuie să facem în așa fel încât să deținem indicatori obișnuiți, siguri și consecvenți la nivel european. Acest lucru ar trebui să ne permită să propunem soluții care să reflecte condițiile vieții reale, care pot fi analizate cu ajutorul datelor plauzibile disponibile cu privire la egalitatea de șanse între femei și bărbați.

Dacă ne dorim cu adevărat ca egalitatea să devină o chestiune reală, concediul de paternitate trebuie neapărat introdus la nivel european. Acesta reprezintă un factor important când vine vorba de egalitatea de șanse în cadrul vieții profesionale și de familie.

În cele din urmă, cel de-al treilea aspect pe care doresc să îl menționez este că egalitatea de șanse dintre femei și bărbați depinde de femei care trebuie să dețină controlul asupra propriului corp. Asta înseamnă că avortul și contracepția trebuie să devină cât se poate de disponibile pentru femei. Regret că acest aspect încă sensibilizează, dar este evident faptul că, până când femeile nu vor fi capabile să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale, noi nu vom reuși să ne atingem obiectivul în lupta pentru adevărata egalitate între femei și bărbați.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să îl felicit pe dl Tarabella, dar acum să trecem la raport. Egalitatea de șanse între femei și bărbați nu reprezintă un obiectiv în sine, ci o condiție prealabilă în vederea atingerii obiectivelor noastre generale.

Egalitatea în viața de zi cu zi este în interesul tuturor, atât al bărbaților, cât și al femeilor, dar această problemă nu se va rezolva prin elaborarea unor acte legislative individuale. Faptul că încă mai dezbatem această problemă astăzi, și că o tot dezbatem de 40 de ani, este un semn că numai o politică integrată axată pe mai multe niveluri ne va ajuta să ne îndeplinim obiectivul. Prin urmare, doresc să subliniez importanța deosebit de mare a punerii în aplicare și a supravegherii.

În al doilea rând, din cauza proliferării stereotipurilor depășite legate de gen, bărbații și femeile continuă să ocupe în societate roluri medievale fundamentale, ceea ce întărește inegalitatea șanselor între femei și bărbați. Dorim să schimbăm această situație, dar și noi înșine trebuie să oferim un exemplu. Măine vom ratifica noua Comisie Europeană din care doar o treime este reprezentată de femei. Astăzi nu mai putem schimba acest fapt. Solicit ca, atunci când se va alege viitoarea Comisie, să fie nominalizați pentru funcția de comisar câte doi candidați, un bărbat și o femeie, din fiecare stat membru. Și, prin urmare, nu vom decide în funcție de gen, ci în funcție de competențele fiecăruia. Statisticile în materie de educație arată că femeile nu ar trebui să se teamă de acest lucru și, prin urmare, sunt siguri că nici nouă nu trebuie să ne fie rușine. În cele din urmă, doresc să îi mulțumesc dlui Špidla și sper că va reuși să ducă la îndeplinire toate obiectivele pe care dumnealui însuși le-a stabilit.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Dnă președintă, acest raport important pe anul 2009 estimează în mod corect că violența reprezintă un obstacol fundamental în calea egalității dintre femei și bărbați. Totuși, nu este vorba în special de violența domestică. Din păcate, aceasta este o problemă întâlnită frecvent, care afectează orice comunitate. În Grecia, de exemplu, în ultimele optsprezece luni au fost înregistrați 35 de criminali care și-au ucis partenerii.

Și cu toate acestea, programele de susținere a femeilor abuzate nu sunt deloc dezvoltate, sau chiar nici nu există. Parlamentul European trebuie să încurajeze statele membre, inclusiv Grecia, să creeze în cadrul fiecărei autorități locale programe de susținere a femeilor abuzate, prin care să pună la dispoziția acestora atât consiliere psihologică, juridică și profesională, cât și centre înzestrate cu personal corespunzător.

Statele membre ar trebui, de asemenea, să țină cont de amendamentele propuse de organizațiile femeilor și de avocați în vederea remedierii ambiguităților și lacunelor existente în legislația cu privire la violența domestică. În cele din urmă, ar trebui introduse în școli programe de educație anti sexiste pentru a schimba stereotipia de natură socială.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Doresc să încep prin a afirma că, în opinia mea, este corect ca Parlamentul European să fie foarte implicat în această problemă a egalității de șanse între femei și bărbați. Totuși, nu pot să nu mă gândesc la faptul că politica noastră europeană suferă de o foarte gravă formă de schizofrenie. Doresc să citez dintr-un raport recent al unei agenții. Medine Memi, o tânără de 16 ani din orașul Kahta din provincia turcă Adıyaman a fost îngropată de vie de către familia sa într-un coteț de găini de lângă locuința familiei. Poliția a găsit-o îngropată la doi metri sub pământ în poziție așezată. În urma autopsiei s-a descoperit că tânăra avea foarte mult pământ în plămâni și în stomac. Tatăl acesteia a recunoscut cu calm fapta în fața

poliției și a afirmat că a îngropat-o pe fiica sa pentru că aceasta se împrietenise cu niște băieți. Doamnelor și domnilor, în Turcia și în alte state similare, femeii și chiar fete sunt ucise astfel doar pentru că, de exemplu, au vorbit cu alți bărbați. Dacă luăm în serios egalitatea șanselor între femei și bărbați, cum este cu puțință să acceptăm faptul că o țară cu o astfel de atitudine față de sexul frumos ar putea să facă parte dintr-o Europă civilizată. Egalitatea de șanse între femei și bărbați nu se rezumă numai la mici diferențe între veniturile acestora, ci în primul rând, și cel mai important, la dreptul la viață și la demnitatea umană care în mod repetat nu le este recunoscut femeilor din multe dintre statele noastre vecine.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Dnă președintă, astăzi dezbatem raportul de progres privind egalitatea de șanse între femei și bărbați în cadrul Uniunii Europene. O mare parte dintre aspecte au fost discutate, însă din acest raport lipsește problema privind inegalitatea îngrozitoare dintre bărbați și femei în comunitatea musulmană europeană, în care, în baza legilor Coranului, femeile sunt în totalitate subordonate bărbaților. Bărbații rareori acceptă ca femeile musulmane să intre pe piața forței de muncă sau să urmeze o formă de învățământ superior, iar, în cazul în care acceptă acest lucru, femeile trebuie să poarte burka sau un văl, ceea ce le scade considerabil șansele de a-și găsi un loc de muncă.

Prin urmare, Uniunea Europeană nu ar trebui să lupte pentru câștigarea dreptului de a purta burka, ci pentru câștigarea dreptului de a lucra fără ea. Partidul Olandez pentru Libertate (PVV) susține Franța în încercarea de a interzice purtarea burkăi în locurile publice, și ar dori ca acest lucru să fie interzis la nivel național și în celelalte state membre. Dnă președintă, trebuie luate anumite măsuri pentru a pune capăt subordonării șocante a acestor femei în fața bărbaților.

PVV dorește combaterea cu fermitate a acestui exemplu de declin. Aceste femei au dreptul la libertate de exprimare și la libertatea de a studia fără a se teme de un islam care le izolează. Este momentul unui nou val de emancipare. Prin urmare, PVV nu va susține prezentul raport deoarece acesta nu abordează aspectele cu adevărat importante, lucru pe care noi îl considerăm rușinos.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, s-a menționat de multe ori astăzi faptul că femeile din Europa continuă să fie supuse unui tratament inegal la locul de muncă. Totuși, rata de angajare a acestora a crescut de la 51 % în 1997 la 58 % în 2007. În zilele noastre, femeile dețin calificări superioare dar numărul femeilor care ocupă funcții de conducere a rămas același de-a lungul ultimilor câțiva ani, și totuși, în facultățile de economie, afaceri și drept sunt înscrise mai multe femei decât bărbați.

Trebuie să recunoaștem că, în 2007, procentul femeilor care lucrau cu fracțiune de normă a fost de 31 %, adică de patru ori mai mare decât în cazul bărbaților. În medie, femeile câștigă cu 17,4 % mai puțin decât bărbații, acestea sunt amenințate de cel mai mare risc al sărăciei și, mai ales când ajung la vârste înaintate, femeile sunt afectate atât de singurătate și de dependența de altcineva, cât și de sărăcie. Trebuie să schimbăm aceste lucruri.

Femeile trebuie să intre în sfera afacerilor și pe piața forței de muncă – solicităm vehement acest lucru. Solicităm ca aspectele legate de concediul parental să fie puse pe același plan cu cele legate de protecția maternală și, într-o anumită măsură am obținut exact contrariul: femeile au pretenții salariale prea mari și de aceea nu sunt angajate. Economia este cea care oferă toate soluțiile. În ceea ce privește această situație, adevărata nedreptate constă în poziția inferioară a femeii și în faptul că acesteia nu îi sunt recunoscute la adevărata lor valoare responsabilitățile pe care aceasta le are față de familie și gospodărie.

Dle comisar, tocmai ați afirmat că ați dori să se efectueze o analiză cost-beneficiu asupra acestei situații, dar nu se poate calcula acest lucru decât în măsura în care plătiți pentru aceasta. Trebuie să recunoaștem că mamele și tații ar fi fericiți să aleagă să se ocupe de familiile lor dacă acest lucru nu ar fi privit ca fiind ceva inferior și dacă nu ar constitui, în general, un dezavantaj pentru progresul profesional. Persoanele casnice, care se ocupă de familie, au un rol foarte important pentru societate pentru că modelează ceea ce reprezintă viitorul nostru; de asemenea, acestea dobândesc aptitudini și chiar putere în vederea viitoarelor lor activități profesionale.

Prin urmare, economia ar trebui să contribuie la susținerea familiilor și a femeilor. Este mai urgent să reconsiderăm modul în care funcționează societatea noastră, decât să stabilim centre și instituții de monitorizare.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Dnă președintă, criza economică internațională are în mod clar un impact negativ asupra bărbaților și femeilor. Aceasta a dus la pierderea locurilor de muncă și la politici financiare de austeritate. Cu toate acestea, în niciun caz nu trebuie să folosim această criză financiară drept

pretext pentru a opri promovarea politicilor de egalitate, pentru că aceste politici pot conduce la dezvoltare și restabilire socială și economică în Europa.

În același timp, criza reprezintă o oportunitate și o provocare unică pentru ca Uniunea Europeană și guvernele statelor membre să creeze condiții în vederea sporirii competitivității la nivel global, prin revizuirea și integrarea dimensiunii privind egalitatea de șanse între femei și bărbați în cadrul fiecărei politici, pentru a aborda problema vechiului deficit democratic, în detrimentul femeilor.

Trebuie să ne intensificăm eforturile ca să eliminăm salariile diferențiate, violența, bariera invizibilă din cauza căreia femeilor nu li se oferă șansa de a avansa în carieră, discriminarea și sărăcia. Trebuie să găsim mijloace de armonizare a vieții de familie cu cea profesională, de îmbunătățire a structurilor de îngrijire pentru copii, nou-născuți sau persoanele în vârstă, de susținere a femeilor sau a cuplurilor care lucrează, a familiilor în care nu există decât un singur părinte și a persoanelor cu handicap. Totuși, în primul rând, și cel mai important, trebuie să punem efectiv în aplicare toată legislația cu privire la egalitatea de șanse.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Dnă președintă, ne aflăm în Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Femeile sunt încă supuse riscului foarte mare de a deveni sărace sau de a fi nevoite să trăiască în sărăcie. Există mulți pași mărunți care le împing în această situație: fetele sunt tentate să aleagă locuri de muncă în domenii care nu sunt foarte bine plătite. Apoi decid să aibă copii, situație în care deseori sunt nevoite să lucreze doar cu fracțiuni de normă. În alte situații, acestea pot decide să aibă grijă de părinții sau de bunicii lor, caz în care femeile mai în vârstă riscă să nu se mai poată întoarce apoi la locul de muncă. Aceste perioade trec și, prin urmare, femeile avansează mult mai încet în cariera profesională. O altă urmare a acestui fapt este reprezentată, de exemplu, și de pensiile mai mici pe care le au. Există multe aspecte cu privire la această situație și majoritatea au fost incluse în raport.

Mesajul cu adevărat important pe care trebuie să îl transmitem este că deja există multe oportunități, dar că fetele și femeile trebuie să profite de acestea. Trebuie să promovăm în școli faptul că și fetele pot fi suficient de curajoase pentru a studia domeniul ingineriei. Acest lucru este valabil în special și pentru femeile imigrante. De asemenea, aș dori să punctez încă un lucru: dacă priviți în sală astăzi veți vedea că două treimi dintre noi, cei care luăm parte la această dezbatere, sunt femei și doar o treime bărbați. De asemenea, trebuie să îi determinăm și pe bărbați să acorde un interes sporit acestui aspect astfel încât, într-o bună zi, și celelalte două treimi, formate din bărbați, să se implice în problemele femeilor și să le susțină.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, în raportul dlui Tarabella, privind egalitatea de șanse între bărbați și femei în cadrul Uniunii Europene, s-au adus Comisiei Europene și statelor membre mai multe sugestii importante. Încă o dată, s-a subliniat problema inegalității cu privire la remunerația femeilor, precum și lipsa unei propuneri legislative din partea Comisiei în vederea reducerii diferențelor de remunerare. S-a ridicat problema femeilor care lucrează în cadrul unor afaceri de familie mici, caz în care deseori femeile nu sunt afiliate la regimul de securitate socială, munca aceasta nefiind deci înregistrată în fișele privind orele lucrate, și, prin urmare, nici luată în calcul în vederea calculării pensiei. S-a subliniat importanța și necesitatea consilierii în carieră, care ar ajuta la reintegrarea pe piața forței de muncă a femeilor care și-au pierdut locul de muncă, cel mai des din cauză că au născut sau că au stat acasă pentru a îngriji o persoană în vârstă. S-a subliniat nevoia de a oferi asistență femeilor care doresc să-și înființeze propria afacere. S-a sugerat, de asemenea, promovarea profesiilor tehnice în rândul tinerelor femei care se află la începutul vieții lor profesionale, în vederea creșterii procentului femeilor care lucrează în domenii specifice bărbaților. S-a subliniat nevoia de a acorda tratament prioritar grupurilor de femei care se află în situații speciale dificile, precum femei cu handicap, femei în vârstă și femei ce au alte persoane în întreținere.

Totuși, în ceea ce mă privește, printre aceste aspecte semnificative și fundamentale există, de asemenea, și prevederi inutile cu privire la sănătatea reproducerii și la alte lucruri care oferă acces nelimitat și pe scară largă la avort. Doresc să atrag atenția colegilor deputați asupra faptului că deciziile cu privire la avort intră în sfera de competență a guvernelor statelor membre. Ne luptăm pentru egalitatea șanselor între femei și bărbați, dar nu ar trebui ca acest lucru să depindă de sex. Acest fel de acțiune ar putea reduce considerabil sprijinul raportului pe care îl dezbaterem.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) În primul rând, doresc să mulțumesc raportorului, dl Tarabella, pentru munca depusă.

Pentru a depăși criza economică este foarte important să investim în capital uman și în infrastructură socială, creând femeilor și bărbaților condiții de exploatare a potențialului lor maxim.

Uniunea Europeană s-a apropiat din ce în ce mai mult de obiectivul Strategiei de la Lisabona de a atinge, până în 2010, o rată de angajare a femeilor de 60 %. Totuși, nivelul de angajare a femeilor variază foarte mult de la un stat membru la altul. Prin urmare, Comisia și statele membre trebuie să ia măsuri eficiente pentru a asigura punerea în aplicare a Directivei privind principiul egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă.

În zilele noastre, salariile bărbaților și ale femeilor din cadrul statelor membre variază foarte mult și, prin urmare, trebuie să solicităm statelor membre să aplice principiul remunerației egale pentru aceeași muncă prestată. Comisia încă nu a înaintat pentru dezbateri o propunere legată de aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei.

Este imperativ să încurajăm împărțirea egală între bărbați și femei a responsabilităților din viața personală și de familie și gestionarea mai bună a timpului alocat muncii plătite și neplătite.

Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare în vederea accesului la instituții de îngrijire a preșcolarilor.

Nu s-a rezolvat încă problema concediului de paternitate. Prin urmare, trebuie să găsim o soluție în vederea integrării acestui concediu în cadrul directivei.

În plus, în cadrul audiențelor Comisiei cu privire la noua strategie 2020, nu se acordă suficientă atenție problemelor legate de egalitatea de șanse între bărbați și femei. Aspectele legate de egalitatea de gen trebuie consolidate și integrate în cadrul noii strategii.

În concluzie, doresc să mulțumesc din suflet membrilor Comisiei pentru colaborarea noastră în domeniile egalității de gen, muncii și afacerilor sociale. Vă mulțumesc și vă urez succes!

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Dnă președintă, în Europa au loc schimbări – după cum se poate observa din acest raport – care favorizează o educație mai bună și care sporesc procentul de angajare în rândul femeilor, deși există încă diferențe mari între acestea și bărbați. Acest progres are loc în domenii în care femeile decid singure pentru ele însele și arată că au inițiativă și tărie de caracter. Totuși, în domeniile în care acestea au prea puțină autoritate, stereotipurile le împiedică să progreseze sau să ia parte la viața publică. Acesta este motivul pentru care numărul femeilor care ocupă funcții de conducere nu crește și pentru care nivelul de participare a acestora la viața politică evoluează foarte încet. Prin urmare, în acest caz, este crucial să luptăm împotriva stereotipiei și să luăm cu adevărat măsuri în vederea promovării egalității șanselor între femei și bărbați în cadrul vieții publice și al politicii. Raportul abordează intensificarea acestei acțiuni, dar acest lucru nu este suficient. Împreună trebuie să facem astfel de propuneri. Trebuie să susținem Comisia și statele membre să demareze o dezbateri și să ia măsuri în vederea sporirii participării femeilor la viața politică. Cu cât femeile sunt mai implicate în politică, cu atât se abordează mai mult problemele sociale, structurile pentru îngrijirea copilului, problemele femeilor și egalitatea acestora în general.

În Polonia, am început o dezbateri cu privire la prioritatea în domeniul politicii. Un grup de femei a demarat o inițiativă la nivel local în vederea elaborării unei legi cu privire la egalitatea în politică, astfel încât 50 % dintre candidații la alegeri să fie neapărat femei. Am strâns peste 100 000 de semnături în favoarea acestei legi și am prezentat-o parlamentului polonez. A fost demarată o dezbateri de proporții și nu știu dacă această idee va avea succes – dacă parlamentul va vota în favoarea propunerii noastre. Nu știu dacă va avea succes, dar dezbateri în sine, care se află în curs, a schimbat foarte mult mentalitatea societății. Rezultatele sondajelor indică acest lucru. Prin urmare, solicit demararea unei astfel de dezbateri privind participarea femeilor la viața politică în cadrul statelor membre ale Uniunii Europene.

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Dle președinte, este bine că rezoluția în discuție cuprinde punctul 38, care stipulează că femeile trebuie să dețină controlul asupra vieții sexuale și a drepturilor lor privind reproducerea, în special prin accesul facil la contracepție și avort și posibilitatea de a recurge la avort în condiții de siguranță. Acest lucru este semnificativ, în special în cazul cetățenilor din țările cu legislație restrictivă în ceea ce privește interzicerea avortului și unde propaganda înșelătoare în favoarea dreptului la viață este răspândită. În țara mea – Polonia – dreapta politică, aflată sub influența clerului, nu permite efectuarea unei educații sexuale corecte și limitează drepturile privind contracepția și avortul legal. Chiar și termenul de „avort” a fost aproape eliminat total din limba poloneză și a fost înlocuit cu expresia „uciderea unui copil nenăscut”. În vederea stopării întreruperilor legale de sarcină, care anual sunt în număr de câteva sute, de câțiva ani se fac încercări de introducere a unei prevederi suplimentare în Constituția poloneză, care ar asigura protejarea vieții începând

cu momentul conceperii. Așa-numiții susținători ai dreptului la viață nu acordă atenție cifrei de 100 000 de avorturi ilegale, pretinzând cu ipocrizie că aceste avorturi nu există.

Uniunea Europeană trebuie să pună capăt sfidării drepturilor femeilor privind reproducerea și viața sexuală din partea unor state membre.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Dle președinte, femeile reprezintă jumătate din potențialul de talent al Europei. Trebuie să evităm irosirea acestui potențial de creativitate. Dacă reușim să direcționăm acest potențial către economie, vom face un mare salt înainte, atât în ceea ce privește atitudinile care încă se regăsesc la nivelul societăților europene, precum și în ceea ce privește noua agendă a Uniunii pentru creștere economică, creare de locuri de muncă și competitivitate.

Egalitatea de șanse este garantată pe hârtie. Uniunea Europeană a elaborat cel puțin 13 directive privind egalitatea de gen. Acest principiu este garantat de tratat și de constituțiile și legile din statele membre, însă datele reale contrazic acest lucru. Este adevărat că femeile nu s-au mai bucurat niciodată de un asemenea nivel de educație, dar când este vorba de antreprenoriat, femeile sunt în mare parte insuficient reprezentate.

Ultimii ani au fost marcați de absența efectivă a oricăror schimbări în ceea ce privește diferența de remunerare între bărbați și femei. În afaceri, femeile rareori nu își îndeplinesc obligațiile în ceea ce privește rambursarea împrumuturilor și cu toate acestea, femeile accesează mai greu sursele de finanțare, din cauza solicitărilor de garanții din partea băncilor. Pentru a lua bani cu împrumut, trebuie să deții mai mulți bani, dar femeile dețin doar 1 % din proprietăți pe plan mondial.

În pofida calificărilor superioare, în pofida studiilor superioare, femeile rămân în totalitate sub-reprezentate în rândul factorilor de decizie. Soluția tuturor problemelor constă în a implica mai multe femei în funcții decizionale. Femeile își pot pleda cauza și își pot promova agenda politică, însă puterea reală constă în luarea deciziilor; de aceea, femeile ar trebui să ia parte la acest proces.

Pentru a obține schimbarea este esențială constituirea unei mase critice. O singură femeie într-un organism de luare a deciziilor va fi rapid nevoită să își adapteze comportamentul pentru a fi acceptată de majoritatea de sex masculin. Pentru început, prezența câtorva femei într-un comitet decizional ar putea deja conta, însă toate aceste strategii vor fi prea puțin utile dacă nu reușim să înlăturăm cel mai mare obstacol întâmpinat de femei: concilierea vieții de familie cu viața profesională. Restul obstacolelor impun un răspuns formulat în termeni de politici publice; prin urmare, avem încă nevoie de politici de gen, orientate, atât la nivel național, cât și european.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, aș dori să confirm cele spuse de către colegii mei deputați, așadar de multe femei și numeroși bărbați, precum și de către raportorul nostru dl Tarabella, pe care îl felicit, și să spun că noi toți sprijinim cu înflăcărare orice acțiune și inițiativă de a eradică toate formele de discriminare între bărbați și femei. Faptul acesta este de altfel subînțeles, întrucât astfel trebuie procedat într-o societate liberă, democratică, liberală, în care toți ne dorim să trăim.

Sunt depuse eforturi importante în această privință și ele trebuie evidențiate. La nivel european, aș reaminti Parlamentului de Directiva 2006/54/CE, care impune statelor membre eradicarea tuturor formelor de discriminare între sexe până în august 2009. De asemenea, aș dori să mai reamintesc Parlamentului de Foaia de parcurs europeană pentru egalitatea între bărbați și femei 2006-2010.

De asemenea, salut și aș dori să reamintesc Parlamentului numeroasele inițiative luate în acest sens de către guvernele naționale din statele membre ale Uniunii Europene, cea mai recentă fiind cea a guvernului președintelui Nicolas Sarkozy de a promova o legislație care să interzică burka în locurile publice.

Toate acestea sunt măsuri specifice, însă sunt necesare mai multe măsuri dacă ne dorim în primul rând și îndeosebi schimbarea propriei noastre atitudini în ceea ce privește prevenirea tuturor formelor de discriminare. Din nefericire, discriminarea există încă și o categorie vulnerabilă pe care aș dori să o menționez este cea a tinerelor mame. Am fost surprins să citesc, într-un raport al Comisiei Europene privind obiectivele de la Barcelona și facilitățile de îngrijire a copiilor în Uniunea Europeană, că aproape toate mamele europene afirmă că nu sunt în măsură să își educe copiii așa cum ar dori, din cauza excesului de responsabilități cu care se confruntă zilnic. Trebuie să înțelegem și să punem un accent deosebit pe faptul că incapacitatea de a obține o egalitate reală între sexe înseamnă a pune în pericol copiii de astăzi, lipsindu-i de un mediu familial stabil, în care prezența mamei este resimțită în mod pregnant. Acest lucru înseamnă punerea în pericol a echilibrului psihologic și a dezvoltării unei personalități stabile în cazul copiilor de azi, care sunt cetățenii de mâine al Uniunii Europene.

Zita Gurmai (S&D). – Dle președinte, criza economică a subliniat faptul că drepturile femeilor și egalitatea de gen sunt asociate cu probleme economice în curs de desfășurare.

În țări care au introdus o legislație favorabilă egalității de gen, reprezentarea femeilor pe piața muncii tinde să fie semnificativ mai mare, precum și procentul natalității. Aceste state tind să aibă o situație economică, socială și de pensii mai sănătoasă. În plus, salariile femeilor sunt de o importanță crucială în familie.

Este clar că viitoarea strategie UE 2020 trebuie să contureze un angajament clar în ceea ce privește integrarea principiului egalității de gen în toate politicile europene. Strategia trebuie coordonată cu noua foaie de parcurs pentru egalitatea de gen, precum și cu viitoarea cartă a drepturilor femeilor. Astfel cum colegul meu, Marc Tarabella, a declarat în raportul său, sănătatea femeilor și drepturile sexuale sunt un instrument la fel de important pentru emanciparea socio-economică a femeilor. Trebuie să asigurăm accesul la cunoștințe, informare, îngrijire medicală și asistență, pentru a oferi tuturor femeilor posibilitatea de a alege, precum și poziția de drepturi egale și acces egal.

Aș dori să vă mulțumesc pentru cei cinci ani în care am lucrat împreună cu dl Vladimír Špidla, întrucât aceasta este ultima șansă de a-l saluta. Vă mulțumesc foarte mult pentru o contribuție excelentă din partea dvs. și a echipei dvs.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, această dezbateră extrem de importantă a acoperit deja aproape totul. Abia pot să mă gândesc la ceva nou cu care să contribui. Totuși, există o scurtă observație pe care aș dori să o fac: ar trebui să urmărim cu toții garantarea faptului că femeile nu mai sunt în situația în care trebuie să aleagă între familie, pe de o parte, și muncă, de cealaltă parte. Trebuie să creăm condițiile pentru ca aceasta să devină realitate. Ar trebui să fie posibil să luăm măsuri rapide pentru a asigura că o femeie își poate îndeplini rolurile materne și profesionale cât mai bine posibil.

Realist, excluderea de la un sistem salarial existent este probabil inevitabil. Totuși, ar trebui să fie posibil pentru o femeie, de îndată ce se întoarce la muncă, să compenseze timpul de lucru pierdut. Cred că aceasta este soluția pe care ar trebui să o avem în vedere, în special în perioade economice dificile. Dacă avem succes, iar noi cei din Parlamentul European putem contribui în mare măsură la un astfel de succes, atunci vom realiza o Europă modernă a egalității de șanse reale. Este clar pentru noi toți că acest lucru este posibil numai cu egalitatea consecventă între femei și bărbați.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Dle președinte, raportul dlui Tarabella privind egalitatea între bărbați și femei oferă o descriere excelentă a marilor provocări cu care ne confruntăm în domeniul egalității în UE. Una dintre aceste provocări este de a realiza o creștere a proporției femeilor în comitetele de conducere ale întreprinderilor publice și private – și nu în ultimul rând în sectorul financiar. Ne aflăm în mijlocul unei crize economice în care trebuie să utilizăm tot talentul de care dispunem dacă vrem să creăm creșterea necesară. Pur și simplu, competitivitatea noastră este în joc.

De aceea, UE ar trebui să învețe de la Norvegia. În 2002, ministrul de atunci al comerțului și al industriei a avut inițiativa de a propune ca cel puțin 40 % din persoanele de fiecare sex să fie reprezentat în comitetele de conducere ale întreprinderilor, pe baza unui calcul rece: Norvegia trebuie să utilizeze tot talentul de care dispune dacă țara vrea să concureze la nivel internațional. Actuala formă de recrutare, în care bărbații recrutează bărbați în primul rând, este distructiv în ceea ce privește generarea inovării și a creșterii. Trebuie să exploatăm potențialul ambelor sexe și să luăm o inițiativă similară celei a Norvegiei în legislația comunitară. În 2002, aproximativ 200 de femei făceau parte din comitetele de conducere în Norvegia; astăzi există aproape de cinci ori mai multe. În același timp, studiile arată că întreprinderile în care ambele sexe sunt reprezentate în comitetul de conducere au rezultate mai bune din punct de vedere strict economic. Prin urmare, este de bun simț să luptăm pentru egalitate.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dle comisar, principiul egalității dintre femei și bărbați face parte din curentul central al marelui râu care a eliberat deja străini, sclavi, oameni negri, iar acesta este principiul demnității umane, același pentru toată lumea. Prin urmare, atât raportul Tarabella, cât și cel al Comisiei, sunt demne de laudă, întrucât este bine să se insiste pe deplin asupra acestui principiu.

Există, totuși, două observații critice pe care aș dori să le fac. Fluxul de demnitate umană și egalitate ar trebui să privească pe toată lumea, absolut toată lumea, inclusiv cei care așteaptă să vină pe lume, copiii care încă nu s-au născut. De aceea, este inacceptabil să urmărim exemplul punctului 38 al acestui raport, și anume, să vorbim despre avort ca un aspect al drepturilor de reproducere sexuală, sau al drepturilor femeilor. Nimeni nu neagă complexitatea problemelor în care sunt implicate sarcini nedorite – sunt probleme grave – dar, în orice caz, aceste lucruri nu ar trebui discutate cu excepția cazului în care au legătură cu necesitatea de a cultiva

respectul pentru viață și pentru a oferi mamelor toate tipurile de ajutor, astfel încât acestea să poată alege în mod liber să își continue sarcina.

Cea de a doua observație se referă la extinderea conceptului de sănătate sexuală și reproductivă, astfel cum se face în considerentul X, dincolo de aspectele fizice și mentale, pentru a include, de asemenea, aspectele sociale.

Mă întreb ce înseamnă ca tot comportamentul sexual, oricare ar fi acesta, să primească de la alții justificări de bunăstare și, prin urmare, recunoaștere și laudă. Oare acest lucru nu înseamnă că încălcă, nu doar libertatea de conștiință, ci și libertatea de opinie? O să întreb doar acest lucru, întrucât nu cred că este unul banal.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, permiteți-mi să fiu de acord cu colegi care spun că mai multă legislație nu este răspunsul, dacă nu punem în aplicare legislația existentă privind egalitatea de șanse.

În cel de-al doilea rând, fiind o persoană care a crescut cu mișcarea pentru mai multă egalitate, îmi fac griji că tineretele femei consideră că lupta este sfârșită. De aceea, trebuie să revigorăm dezbaterea în rândul tinerelor femei și al tinerilor bărbați, în legătură cu agenda privind egalitatea.

În ceea ce privește criza economică, aceasta afectează, într-adevăr, femeile, însă, desigur, atunci când bărbații își pierd locul de muncă, femeile sunt de asemenea afectate. Cred că trebuie să fim foarte clari cu faptul că criza economică afectează pe toată lumea, în special familiile.

În ceea ce privește punctele 34 și 35, sunt pe deplin de acord, și voi aproba cererea ca acele țări care nu au făcut acest lucru, să ratifice Convenția Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane. Sper ca în acest an guvernul irlandez să își îndeplinească angajamentul.

Violența domestică este o realitate oribilă: multe femei sunt într-adevăr ucise în propriile lor case. Recent am avut un caz care implica un incident de acest fel în Irlanda.

Totuși, punctul 38 nu respectă clauza subsidiarității în ceea ce privește avortul, și consider că trebuie modificat.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Dle comisar, doamnelor și domnilor, când lupta era în curs în urmă cu aproximativ o sută de ani pentru drepturile de vot pentru femei, nu era un privilegiu faptul că femeile luptau numai pentru recunoașterea drepturilor lor civile fundamentale. Haideți să încercăm să urmăm această cale în prezent.

Cred cu tărie că implicarea mai mare a femeilor în viața politică, în special la nivel național, va fi asistată de concurență cu adevărat liberă între candidații înscriși la concursuri electorale. În aceste condiții, femeile vor organiza, fără îndoială, concursurile lor. De exemplu, în timpul ultimelor alegeri parlamentare în Republica Cehă, un concurs liber între candidați ar fi crescut numărul total de femei alese din toate partidele parlamentare de la un procent derizoriu de 15 % la un nivel acceptabil de 26 %. Găsim rezultate asemănătoare cu alte tipuri de alegeri.

Femeile nu trebuie să se roage. Dacă au șanse egale, o să câștige. Totuși, atâta timp cât sistemele electorale sunt concursuri între grupurile selectate de candidați pentru locuri previzibile, fără șanse reale pentru ceilalți candidați de a fi aleși, nu există șanse egale de reușită. Să luptăm, prin urmare, pentru oportunități cu adevărat egale pentru toți, cu alte cuvinte, și pentru femei. Atunci nu va mai fi nevoie de cote.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cu puțin timp în urmă, am ținut un discurs cu privire la activitatea mea în Parlamentul European, sarcinile mele aici și numeroasele mele numiri. Ulterior, un bărbat m-a întrebat: „Ce spune soțul dvs. cu privire la acest lucru?” Am auzit această întrebare de multe ori. Știu că femeile sunt întrebată acest lucru, însă cred că, invers, niciun bărbat nu este întrebat vreodată: „Ce spune soția dvs. cu privire la acest lucru?”

(Interpelări)

Al dvs. a fost? Atunci, în cazul dvs., putem vorbi despre o adevărată egalitate.

Permiteți-mi să vă dau un alt exemplu: Un tânăr cuplu căsătorit, prieteni cu mine, tocmai au avut un copil, iar părinții împart o slujbă, aceea de a avea grijă de copilul lor. Pentru soție, acest lucru este considerat normal, însă soțul este întrebat de ce petrece jumătate de zi schimbând scutece și dacă nu simte că a rămas în urmă pe plan profesional. Nici aceasta nu este egalitate.

În concluzie, permiteți-mi să vorbesc despre egalitatea remunerării, despre care am discutat astăzi. Deși există companii care plătesc salarii pentru sindicate, există dovezi că femeile lucrează în cadrul departamentelor în care au mai puține oportunități de a progresa, și în care primesc indemnizații mai mici. Un ultim exemplu: întreprinderile al căror personal de gestionare este alcătuit din cel puțin 30 % femei ating rezultate mai bune. Egalitatea dă roade!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Este binevenită această rezoluție și mă bucur că a fost acordat un loc central problematicii femeilor care lucrează în agricultură, fără a beneficia de un statut juridic clar și cert în privința proprietății și în privința rolului lor în gospodăria familială. Această problemă, cu eventuale consecințe importante, se află, de altfel, și pe agenda președinției spaniole a Consiliului, fiind un obiectiv important și trebuie să căutăm, în această privință, cele mai bune soluții aplicabile.

De asemenea, sper că rolul jucat de femei în economia europeană va ocupa un loc important și în viitoarea strategie UE 2020, care va fi discutată chiar în această săptămână la summitul informal de la Bruxelles.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Dle președinte, dle comisar, aș dori să îi mulțumesc stimatului deputat european, dl Tarabella, pentru raportul său. Faptul că acest raport cuprinde peste 40 de puncte este o dovadă clară că egalitatea de șanse pentru femei nu este un subiect în privința căruia să putem face dreptate în doar o oră. Există suficient material pentru mai multe dezbateri. Totuși, astăzi aș dori să mă concentrez asupra a două aspecte. Primul este punctul 8 al raportului, care critică faptul că integrarea principiului egalității de gen în strategia post-Lisabona este în esență inexistentă. Aș dori să mă alătur solicitării prin care Comisia și Consiliul să includă un capitol referitor la integrarea principiului egalității de gen în strategia „EU 2020” post-Lisabona.

În plus, este esențial ca statele membre să efectueze o evaluare a impactului bazată pe egalitatea de gen, întrucât dacă dorim să fim serioși cu privire la combaterea efectelor actualei crize, avem nevoie de măsuri care vor lua în considerare poziția deosebită a femeilor. Cred că statele membre ar trebui îndemnate să ia măsuri pe baza unor astfel de date și evaluări ale impactului, pentru a promova redresarea economică. Consider, de asemenea, că femeile au drepturi asupra trupului și sănătății lor.

Norica Nicolai (ALDE). - Apreciind raportul, vreau să subliniez un singur lucru. Nu cred că legislația este relevantă, în special pentru că această egalitate între bărbați și femei este o componentă majoră a unui sistem de civilizație și cultură al unui popor. Cred că măsurile pozitive trebuie luate la începutul evoluției fiecărui individ și trebuie să pornească dintr-o formă de educație care să înlăture stereotipurile și care să dea forța și vocația egalității între sexe încă din copilărie. Dacă nu vom gândi așa și nu vom realiza o construcție în acest sens, vom avea în continuare același tip de discurs de constatare și mai puțin de realizare.

Un singur lucru doresc să mai subliniez: într-o civilizație a cunoașterii, într-o nouă formă de economie, inegalitățile se estompează și cred că sunt pași semnificativi spre paritate

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să subliniez faptul că obiectivele depășite de la Barcelona menționate în acest raport sunt în conflict cu recomandările experților. Experții au dovedit că cei mai mici copii, cei care au până la doi ani, nu ar trebui plasați în instituții și, prin urmare, este imposibil să se impună un astfel de obiectiv statelor membre. Pentru dezvoltarea mentală sănătoasă a sugarilor și copiilor mici, este esențial ca aceștia să fie îngrijiți pe tot parcursul zilei de mama și de tatăl lor. Mai mult decât atât, raportul interferează cu drepturile statelor membre, întrucât dorește să schimbe politicile pro-familie ale acestora. Datoria noastră, desigur, este de a lupta pentru măsuri europene eficiente cu scopul de a combate traficul de persoane și violența împotriva femeilor și copiilor. Cred, și aș dori să subliniez, că acest raport nu respectă dreptul la viață al copilului care încă nu s-a născut. Consider că acest raport este lipsit de echilibru. Aș dori să închei mulțumindu-i dlui comisar Špidla și să îi urez succes.

Katarína Neveďalová (S&D). - (SK) Este adevărat că Uniunea Europeană a făcut multe în ultimii treizeci de ani pentru a îmbunătăți poziția și drepturile femeilor. Cu toate acestea, diferența cea mai pregnantă, care încă persistă și care continuă să se adâncească chiar, este cea privind remunerația bărbaților și a femeilor.

Femeile câștigă în medie cu aproximativ 20 % mai puțin, în timp ce diferențele de remunerare între femei și bărbați au, de asemenea, un efect semnificativ asupra câștigurilor pe tot parcursul vieții și a pensiilor femeilor, și ceea ce ne referim tot mai mult ca feminizarea sărăciei. Diferențele de remunerare sunt legate de numeroși factori juridici, sociali și economici, a căror aplicare este mai largă și care merge dincolo de problema egalității de remunerare pentru munca egală prestată.

Ar trebui, de asemenea, să organizăm o campanie la nivel european, pentru a încerca să eliminăm prejudecățile adânc înrădăcinate în ceea ce privește presupusul fapt natural că există persoane care poartă pantaloni și persoane mai puțin apreciate care poartă fuste. Trebuie să vorbim deschis despre subiectul violenței domestice și a traficului de ființe umane, care este încă un subiect tabu și, desigur, despre introducerea principiului egalității de gen în procesul de educație al elevilor din școala primară.

Aș dori să închei adresând o întrebare tuturor celor se află astăzi aici. Cum poate societatea să valorifice și să protejeze femeile ca ființe unice și excepționale, ca purtătoare de viață, având în vedere că Ziua internațională a femeii este considerată o mahmureală socialistă?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle președinte, sunt foarte mulțumit că și bărbații vorbesc astăzi, cu toate că, după cum se vede, suntem în minoritate. Aș dori să privim politica de gen în categoriile unui potențial social imens și neexploatat și, prin urmare, în următorii 10 ani ai acestei generații, disproporțiile ar trebui să fie egalate în fiecare domeniu dacă vrem să ne gândim la o societate care se dezvoltă rapid.

Există trei probleme: Mai întâi, disproporția în lumea academică. Femeile sunt mai bine educate, dar nu obțin promovarea. În al doilea rând, participarea femeilor în politică ar trebui să fie semnificativ mai mare, și acesta este motivul pentru care consider că normele privind paritatea ar trebui puse în aplicare în toate statele membre. În cel de-al treilea rând, domeniul antreprenoriatului. De exemplu, femeile fac față mai bine mediului din microîntreprinderi, însă participarea acestora în gestionarea companiilor mari este destul de redusă. Actuala rată de creștere sugerează că femeile vor obține participarea egală numai în anul 2280. Acest lucru trebuie schimbat.

Există trei concluzii. În primul rând, centrul de monitorizare ar trebui să examineze cele mai bune practici. În al doilea rând, doresc să exprim mulțumiri deosebite dlui Špidla pentru că a permis, în cadrul Fondului Social European, instrumentul financiar deosebit al Uniunii Europene, posibilitatea de a investi în grădinițe. În al treilea rând, aș dori să declar că, dacă intenționez să am un copil în timpul acestui mandat, voi lua concediu de paternitate, dacă dl Buzek îmi permite acest lucru.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Consider că pentru asigurarea egalității de șanse între bărbați și femei este necesar să existe un sistem eficient pentru planificarea carierei și, implicit, să existe suficiente facilități pentru îngrijirea copilului, precum creșe și grădinițe.

Astăzi în Uniunea Europeană există liste de așteptare pentru a înscrie un copil la creșă sau grădiniță și există chiar un număr mare de copii care nu pot fi înscriși într-o astfel de instituție educativă pentru că nu sunt suficiente locuri. Fiecare euro investit în dezvoltarea facilităților de îngrijire a copilului înseamnă șase euro reînțorși către societate prin locurile de muncă create și prin creșterea calității vieții cetățenilor europeni. De aceea, sper ca pe viitor Uniunea și statele membre să investească mai mult în aceste facilități pentru îngrijirea copilului de vârstă foarte fragedă.

Nu în ultimul rând, aș dori să atrag atenția asupra situației familiilor monoparentale și asupra dificultăților pe care le are un părinte unic care își crește singur copiii.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Dle președinte, după părerea mea, există două soluții pentru drepturi egale pentru femei și bărbați. O soluție este accesul egal la resursele economice, iar cea de a doua soluție este accesul egal la luarea deciziilor în viața publică. După părerea mea, diferențele între remunerarea pentru femei și bărbați, care continuă să existe stăruitor, sunt inacceptabile. Ar trebui să existe o remunerație egală pentru aceeași muncă prestată. În plus, aș dori să subliniez faptul că este foarte important, în opinia mea, să existe o participare sporită a femeilor în viața politică și în viața publică, în general. Sunt profund convins că o participare sporită a femeilor în viața publică, în număr mai mare și pe principii echitabile, va însemna că bugetele și politicile care vor fi create, precum și planurile care vor elaborate, vor reflecta într-o măsură mai mare visele, nevoile, aspirațiile și planurile întregii societăți.

Elena Băsescu (PPE). - În condițiile crizei economico-financiare, rata șomajului în rândul femeilor în anul 2009 a crescut cu un procent de 1,6 % față de cea a bărbaților, care a crescut cu un procent de 2,7 %.

În domeniul politic, implicarea femeilor în luarea deciziilor a înregistrat creșteri importante. În Parlamentul European, procentajul femeilor a crescut de la 31 % la 35 % față de mandatul anterior. România este reprezentată de un procent de 36 % femei. Luând exemplul României, o premieră este alegerea unei foste membre a Parlamentului European în funcția de președintă a Camerei Deputaților. Luând exemplul meu, am candidat la Parlamentul European ca independentă, reușind să adun numărul necesar de voturi fără

ajutorul unei liste de partid, ca tânără femeie la început de carieră în politică. În domeniul privat, femeile sunt mult mai bine reprezentate, o treime dintre ele... (*vorbitorul a fost întrerupt de președinte*)

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, titlul dezbaterii din această seară este „Egalitatea de șanse între femei și bărbați” și, cu toate acestea, când au abordat problema, majoritatea vorbitorilor au spus „între bărbați și femei”.

Cred că acest lucru răspunde, parțial, la întrebarea adresată de dna Lulling referitor la motivul pentru care nu au fost realizate mai multe progrese din 1975. Motivul este tradiția. Este cultural. Femeile au fost văzute ca având un rol inferior, de subordonare. Această concepție încă mai există în multe țări din lumea întreagă, și schimbarea acesteia este o mare provocare.

Din fericire, totuși, UE a înregistrat progrese bune și nicăieri probabil mai mult decât în acest Parlament unde există o egalitate adevărată, numeric și în ceea ce privește atitudinea. Acest lucru trebuie să continue prin intermediul legislației, al obiectivelor și al directivelor.

S-a afirmat, de asemenea, că ar trebui să avem mai multe informații pentru tinerele fete. Sunt de acord, dar avem nevoie de mai multe informații și pentru tinerii băieți, în special pentru a compensa daunele făcute de numeroase filme și programe de televiziune, care nu sunt deloc propice creării unei societăți egale în spiritul egalității. Există o mulțime de lucruri de făcut și trebuie să începem să le facem.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle președinte, se întâmplă adesea în vremurile grele ca mai multe probleme referitoare la asigurarea bunăstării de zi cu zi să revină asupra femeilor. Acestea nu numai că ar trebui să primească recunoștință din toate punctele de vedere pentru acest lucru, dar ar trebui să li se acorde un sprijin substanțial, ca parte a politicii sociale. Cred că avem multe de făcut în acest domeniu.

Egalitatea între femei și bărbați și drepturile femeilor reies din drepturile omului. Se pare că crearea excesivă de legislație pentru a susține acest drept fundamental este percepută ca o negare categorică a principiului. În cele din urmă, putem face mai multe lucruri în domeniul egalității între femei și bărbați având un sistem de educație corespunzător, deoarece respectul pentru femei nu este suficient, și nu poate fi definit pe deplin și inclus în cele mai bune documente dacă nu face parte din cultura, obiceiurile și educația noastră.

În Polonia se spune că femeile susțin trei colțuri ale casei, iar bărbatul numai unul. Am putea spune că această situație distinge și valorifică femeile, sau că le exploatează în mod excesiv și reprezintă un exemplu de inegalitate.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, dezbaterile a fost deosebit de lungă. Am participat la multe dezbateri în Parlament, și aceasta a fost cu siguranță una dintre cele mai prolifice. După părerea mea, aceasta a arătat în mod clar că politica formulată de Comisia Europeană și Europa ca atare este o politică care are propriul său simț intern și propria sa logică internă, și trebuie continuată. Egalitatea de șanse este, după părerea mea, un element cu adevărat fundamental al caracterului nostru, care provine fără îndoială de la drepturile omului, și este de asemenea clar că trebuie să o asigurăm pentru toată lumea. Nu putem accepta faptul că vor exista domenii izolate în care egalitatea de șanse nu este aplicată în mod constant.

Politica formulată în planul nostru pentru egalitate ar trebui, în opinia mea, să continue în viitor, și sunt de acord cu avizul potrivit căruia în strategia viitoare „Europa 2020”, ar trebui să consolidăm dimensiunea de gen. După cum a fost spus deja de multe ori în timpul discuției – și sunt complet de acord cu acest lucru – o societate modernă care vrea să aibă succes nu își poate permite să nu își folosească pe deplin potențialul uman. După părerea mea, egalitatea de șanse reprezintă un avantaj competitiv unic pentru Europa.

Doamnelor și domnilor, am discutat de asemenea măsuri, aspecte culturale, legiferare și multe alte aspecte ale acestei probleme complexe. Cred că nu putem adopta o poziție negativă sau pozitivă *a priori* cu privire la orice remediu. Legislația existentă trebuie cu siguranță să fie aplicată în mod consecvent. Nu există nicio îndoială în această privință, și există multe probleme aici. Este de asemenea clar, desigur, că o legislație nouă și foarte îndrăznească poate schimba de multe ori în mod fundamental situația. Exemplul norvegian al cotelor pentru organele de conducere ale marilor societăți pe acțiuni a fost menționat aici, iar această lege a schimbat în mod clar situația, și cred că ar fi interesant de studiat experiența norvegiană. În ciuda acestui fapt, totuși, cred că scoaterea în evidență a aplicării depline a legislației actuale valabile ar trebui să rămână o prioritate.

Doamnelor și domnilor, importanța echilibrului muncă-viață a fost clar scos în evidență și, în opinia mea, a fost de asemenea indicat în mod clar faptul că egalitatea de șanse este o problemă atât pentru bărbați, cât

și pentru femei. Prin urmare, sunt încântat că am organizat această dezbatere pe baza experienței atât a femeilor, cât și a bărbaților, și cred că întotdeauna ar trebui să fie la fel.

Președinte. – Dle comisar Špidla, aș dori să mă alătur corului de mulțumiri adresate dvs. din partea diferitelor grupuri ale Parlamentului, și al tuturor urărilor de bine. Vă doresc toate cele bune și Domnul să vă binecuvânteze!

Marc Tarabella, raportor. – (FR) Dle președinte, aș dori, de asemenea, să îl felicit pe dl comisar pentru acest efort final – da, eu care l-am înfruntat adesea în alte forumuri – și să mulțumesc tuturor pentru această dezbatere bogată, în care mulți deputați europeni au vorbit.

L-am ascultat pe toți cu atenție, și este adevărat că o serie de bărbați au vorbit, lucru de care sunt mulțumit. În orice caz, procentul bărbaților a fost mai ridicat în Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe, deoarece, din cei 61 de membri, doar patru sunt bărbați, ceea ce este mult prea puțin. Desigur, sunt de acord cu cei care au spus că aceasta este o luptă în care bărbații, de asemenea, trebuie să participe.

Nu pot să răspund tuturor, însă dna Lulling a spus că marja de vot în comisie nu a fost una confortabilă. Ei bine, s-au numărat 15 „da” față de cinci „nu”, de trei ori mai mulți „da” decât „nu”, și șapte abțineri.

Știu că am petrecut foarte mult timp asupra punctului 38, care este consacrat sănătății reproducerii, drepturilor sexuale și, în special, contracepției și avortului. Știu că această chestiune este poate mai sensibilă decât altele, și nu am vrut ca raportul pe care l-am elaborat să devină un talmeș-balmeș, însă nu am putut trece cu vederea acest aspect.

Fac referire în special la fetele tinere, care ajung să sufere dacă rămân însărcinate din greșeală deoarece nu au dispus de toate informațiile necesare. Ceea ce mă deranjează cel mai mult este ipocrizia frecventă a unora care doresc să ignore aceste situații și consideră distractive aceste probleme ale tinerelor fete și, totuși, atunci când se întâmplă unuia dintre copiii lor, dispun de resurse pentru a le plăti terapii de „revitalizare” în Elveția sau în altă parte, fără a atrage prea mult atenția.

În ceea ce privește diferența de remunerare, dna Bauer s-a exprimat bine. Vorbim despre o cifră de 25 % atunci când adăugăm efectele orelor cu jumătate de normă, care sunt limitate. Bineînțeles, este dificil să fim preciși.

Acesta nu este – și voi încheia aici, întrucât mi-au mai rămas doar câteva secunde – un raport dezordonat, cu toate că se menționează mutilarea genitală, burkha și căsătoriile forțate. Fiți siguri că eu consider că, într-o democrație, aceste practici nu sunt culturale; acestea sunt mai degrabă practici pe care trebuie să le combatem prin intermediul democrației.

De fapt, dacă aș fi introdus acest lucru în raport, ar fi pus în umbră toate celelalte care, după părerea mea, au fost mai importante.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 10 februarie.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Corina Crețu (S&D), în scris. – Chiar dacă pentru prima dată în istorie numărul femeilor îl depășește pe cel al bărbaților pe piața muncii, există încă diferențieri discriminatorii pe bază de gen. O parte semnificativă a locurilor de muncă ocupate de femei sunt cu normă parțială sau având la bază contracte cu durată determinată și fiind remunerate necorespunzător. La mai bine de jumătate de secol de la includerea în tratatele comunitare a principiului egalității de remunerare, o femeie din Uniunea Europeană trebuie să muncească 418 zile calendaristice pentru a câștiga cât un bărbat în 365 zile.

Chiar dacă politica UE a fost de pionierat, diferența de remunerare stagnează din 2000. Avem instrumentele juridice necesare, de aceea pledez pentru implicarea viitoarei Comisii Europene în transpunerea, în toate statele membre, a Directivei 2006/54/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse în materie de încadrare în muncă. Dacă recesiunea a afectat mai ales sectoarele dominate de bărbați, există riscul ca restricțiile bugetare să determine, inclusiv în România, desființarea a numeroase locuri de muncă din sfera serviciilor publice, domeniu în care femeile sunt cel mai bine reprezentate. Consider esențial ca politicile privind egalitatea femei-bărbați să nu fie alterate prin măsuri discriminatorii vizându-i pe angajații din sectorul public.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Raportul privind egalitatea de șanse își propune să dea un impuls nou egalității de șanse în interiorul Uniunii Europene, pentru că promovarea unei egalități reale și democratice între femei și bărbați rămâne un punct de reper pentru realizarea unei democrații care să integreze ansamblul societății.

Egalitatea de șanse reprezintă o pârghe a progresului social și nu trebuie să rămână doar un instrument de justiție. În majoritatea statelor europene, segregarea profesională și sectorială rămâne aproape nealterată, și acest lucru se regăsește în salariile mai mici în cazul femeilor, numărul mai mic de femei care lucrează când există minori în îngrijire, dar și a co-responsabilității bărbaților și a femeilor în sfera familială.

În plus, nu trebuie să uităm rolul și contribuția femeilor în agricultura europeană, unde o treime dintre lucrători sunt femei și, adesea, ele nu sunt plătite și nu beneficiază de protecție socială adecvată pentru că activitatea se desfășoară în fermele care asigură hrana propriei familii.

Consider că PE trebuie să sprijine inițiativa privind înființarea unui observator european contra violenței împotriva femeilor și, implicit, o legislație europeană pentru protecția victimelor, precum și înființarea unui organism pentru egalitatea de șanse la nivelul Organizației Națiunilor Unite.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *în scris*. – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să îi mulțumesc dlui Tarabella pentru raportul său excelent privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană. Inegalitatea între femei și bărbați pe piața muncii este reflectată de faptul că femeile primesc în continuare 80 de cenți pentru fiecare euro pe care îl primesc bărbații pentru același loc de muncă. Există măsuri în vederea obținerii egalității de remunerare, și acum este momentul de a le pune în practică. De exemplu, ar trebui să devină obligatorie efectuarea unei evaluări a cererilor unui loc de muncă, iar remunerația ar trebui să fie determinată pe baza acesteia. Ar trebui impuse sancțiuni angajatorilor, în cazul în care nu a fost elaborat un program adecvat de egalitate pentru locul de muncă. Femeile nu ar trebui să se confrunte cu obstacole în calea carierei profesionale și nu ar trebui să le fie împiedicată dezvoltarea carierei din cauza sexului lor. Atât întreprinderile, cât și sectorul public trebuie să acorde o mai mare atenție pentru a asigura că există mai multe femei în locurile de muncă de conducere. În momentul constituirii Comisiei Europene, fiecare stat membru ar trebui să propună atât bărbați, cât și femei, pentru postul de comisar. După cum prevede raportul, există și probleme în ceea ce privește concilierea vieții profesionale și a celei familiale, care sunt relevante pentru egalitatea între femei și bărbați în viața profesională. Dezvoltarea serviciilor publice pentru a facilita acordarea de îngrijire și un concediu parental mai lung sunt metode de eliminare a diferențelor între femei și bărbați pe piața muncii. Uniunea Europeană are nevoie de reglementare socială. UE a început să ia deja măsuri pentru o Europă mai egală: statutul femeilor europene s-a îmbunătățit considerabil, datorită legislației comunitare. Uniunea se îndreaptă în direcția bună în materie de egalitate, însă lucrurile nu se întâmplă de la sine: în viitor, vom solicita o dimensiune socială europeană mai puternică pentru a garanta o Uniune mai egală și mai socială decât oricând.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – (RO) Egalitatea între femei și bărbați este un principiu fundamental al Uniunii Europene. De-a lungul anilor s-au înregistrat progrese considerabile în această privință. Totuși, există încă discrepanțe semnificative între statele membre atunci când vine vorba despre a oferi o remunerație egală pentru munca depusă, despre numărul femeilor care ocupă posturi de conducere și procentajul femeilor pe piața muncii. În ciuda legislației comunitare actuale, se observă încă o diferență între statele membre, în medie, de 15-17 % între salariile primite de bărbați și femei. Acest lucru se întâmplă pentru că femeile au locuri de muncă slab plătite sau lucrează cu jumătate de normă. Ca urmare a reducerii câștigurilor și pensiilor femeii de-a lungul vieții acestora, aceste diferențe salariale provoacă sărăcie în rândul femeilor în vârstă: 21 % dintre femeile cu vârsta peste 65 de ani sunt expuse riscului de sărăcie, față de 16 % dintre bărbați în această situație. Pentru a asigura drepturi egale atât pentru femei, cât și pentru bărbați, statele membre trebuie să facă schimb de bune practici în ceea ce privește garantarea egalității între femei și bărbați. În plus, aș dori să subliniez necesitatea unor programe educaționale în școli pentru a evita moștenirea stereotipurilor asociate cu femeile.

Livia Járóka (PPE), *în scris*. – (HU) Cea mai importantă sarcină în ceea ce privește politica Uniunii Europene pentru promovarea egalității între bărbați și femei este evaluarea succeselor și eșecurilor din programul de patru ani care ia sfârșit anul acesta, și planificarea contururilor noii strategii. Foia de parcurs care începe anul viitor trebuie să sublinieze – întocmai ca și cea actuală – fenomenul discriminării multiple și pe categorii, acordând mai multă atenție aspectelor legate de drepturile femeilor în situația minorităților etnice. Raportul subliniază corect efectele nocive ale crizei economice mondiale asupra situației femeilor, în special în ceea ce privește locurile de muncă și discrepanțele salariale bazate pe gen. Prin urmare, este esențial ca noua strategie să ia în considerare importanța economică a șanselor egale între femei și bărbați, întrucât

discriminarea pe motive de sex nu este numai nedreaptă, ci și încetinește economia. Prin urmare, statele membre și întreprinderile în cauză trebuie îndemnate, pe de o parte, să includă în strategiile lor de abordare a crizei examinarea egalității între sexe și, pe de altă parte, să se abțină de la restricții financiare care afectează egalitatea de șanse între bărbați și femei. Foaia de parcurs care intră în vigoare după 2010 trebuie să mențină prioritățile strategiei anterioare, punând un accent mai mare pe aspectele implicate în reducerea pauperității și a excluziunii sociale, în special, într-un an european dedicat acestui subiect. Noua strategie trebuie să fie un plan de acțiune concret, cu obiective realiste, verificabile. În plus, este nevoie de o coordonare mult mai eficientă între Comisia Europeană și statele membre în vederea punerii acestora în aplicare.

17. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

18. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 22.50)